

Z NAMI ZAWSZE WYGRYWASZ!

2 PEŁNE GRY

GRY

KOMPUTEROWE

▶ **HIT! STARMAGEDDON 2** **POLSKA WERSJA**
▶ **RZEŹNIK** **POLSKA WERSJA**

**NOWA
NIŻSZA
CENA**

NR 05/2005

650
W TYM
7% VAT

**2 PEŁNE
WERSJE**

STARMAGEDDON 2

PRAWDZIWIY, POLSKI HIT
EKSPORTOWY! ZAOSZCZĘDŹ
\$20 I ZAGRAJ W TĄ
WSPANIAŁĄ KOSMICZNĄ
STRZELANINĘ, OSADZONĄ
W FUTURYSTYCZNYCH
REALIACH!!!!

**POLSKA
WERSJA**

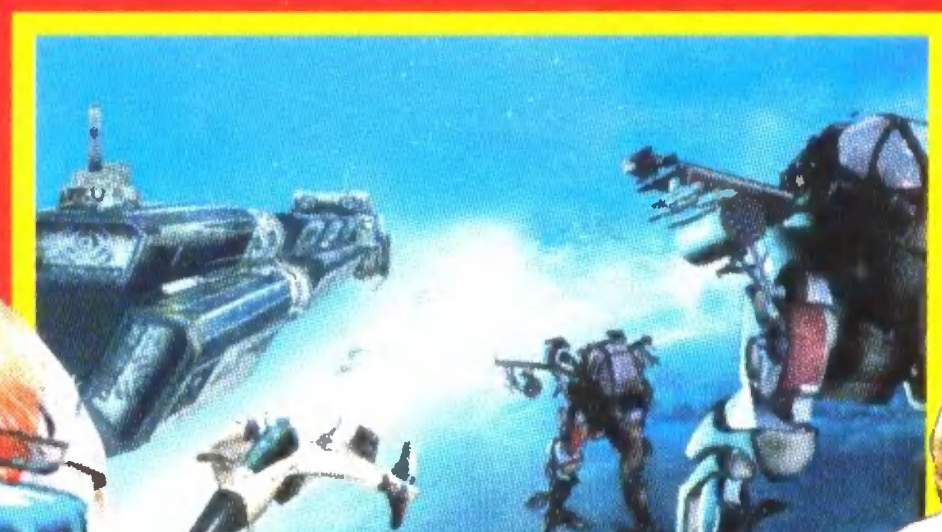
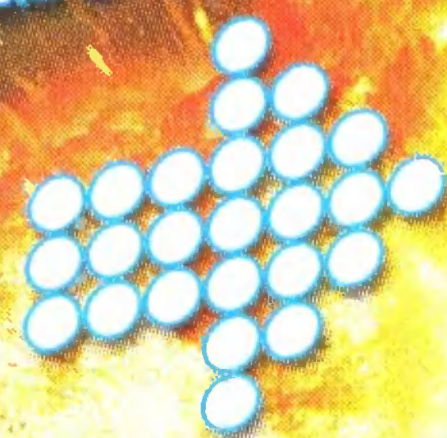
RZEŹNIK

PRAWDZIWIE OLDSKULOWA
GRA! PRZYPOMNIJ SOBIE
LATA ŚWIETNOŚCI
AUTOMATÓW DO GIER, DZIĘKI
TEJ "KRWAWEJ" POZYCJI.
EMOCJE GWARANTOWANE!!!

**POLSKA
WERSJA**

PRZEJDŹ NA
CIEMNĄ STRONĘ
MOCY!!!

STAR WARS
**REPUBLIC
COMMANDO™**

POZNAJECIE TE ŚWIATEŁKA?
TO NIE LOKOMOTYWA...

TOM CLANCY'S
**SPLINTER
CELL**
CHAOS THEORY

THE PUNISHER

NIE WIE
CO TO LITOŚĆ

PLUS!

POZOSTAŁE RECENZJE ■ PLAYBOY: THE MANSION ■ FLATOUT ■ CHAMPIONSHIP MANAGER 5
■ UEFA CHAMPIONS LEAGUE 2004-2005 ■ SEAL OF EVIL ■ MASHED ■ ALEKSANDER ORAZ
NOWOŚCI ■ FABLE: THE LOST CHAPTERS ■ GODS AND HEROES: ROME RISING ■ STARGATE
SG1 - THE ALLIANCE ■ PREYGROUND ■ GANG WAR ■ BLACK & WHITE 2

INDEX 324329 • ISSN 230-9044

03

**PEŁNE
WERSJE**

SPIS TREŚCI

WITAMY!

Cześć! Serdecznie witamy w kolejnym numerze "Gier Komputerowych". Z najistotniejszych zmian, które zaszły to oczywiście nowa, niższa cena! Nie ma co owijać w bawełnę, jesteśmy jednym z biedniejszych społeczeństw w Europie, a wstąpienie naszego kraju do Unii zupełnie nie wpłynęło na zasobność naszych portfeli. Musimy oszczędzać dosłownie na wszystkim, żeby jakoś związać koniec z końcem. W takiej sytuacji nie dziwi nas fakt, że wiele osób usprawiedliwia, a nawet popiera piractwo tłumacząc, że na oryginalne gry po prostu ich nie stać. Jednak to, że rozumiemy nie oznacza, że popieramy, wręcz przeciwnie. Pomyślcie sobie, że ktoś musi się nieźle narobić, żeby stworzyć jakąś fajną gierkę i chciałby zwyczajnie coś z tego mieć. Właśnie w tym numerze znajdziecie fajną grę Starmaggedon 2 zrealizowaną przez polski zespół programistów! Doceńcie to, bo niecałe siedem zeta za dwie gry i coś do poczytania, to chyba uczciwa cena. Mamy nadzieję, że też Wam to odpowiada. Do następnego spotkania.

PEŁNE WERSJE

- 04 STARMAGEDDON 2:
- 06 RZEŹNIK

RECENZJE

- 12 SPLINTER CELL: CHAOS THEORY
- 15 PLAYBOY: THE MANSION
- 16 STAR WARS REPUBLIC COMMANDO
- 20 FLATOUT
- 22 CHAMPIONSHIP MANAGER 5
- 24 UEFA CHAMPIONS LEAGUE 2004-2005
- 26 THE PUNISHER
- 28 SEAL OF EVIL
- 30 MASHED
- 32 ALEKSANDER

REDAKCJA

■ GRY KOMPUTEROWE,
NR 05/2005, EDYCJA CD
ISSN 1230-9044, INDEX
324329

■ WYDAWCA
CGS, 04-202 WARSZAWA,
UL. MARSA 6
TEL. (22) 815-42-20
(GODZ. 9,00-16,30),
FAX (22) 812-68-29,
E-MAIL: CGS@CGS.COM.PL;
WWW: WWW.CGS.COM.PL

■ REDAKCJA
MAREK SUCHOCKI
- RED. NACZELNY
DARIUSZ KAZIK
- Z-CA RED. NACZ.,
MARCIN JAŚKACZEK
- RED. PROWADZĄCY

■ REKLAMA I MARKETING
PRZEMYSŁAW GORĄCY,
E-MAIL:
PGORACY@CGS.COM.PL

■ WSPÓŁPRACA
SEBASTIAN SZCZEPANIAK,
AREK KOWALCZYK,
JACEK PIETRUSZCZAK

■ REKLAMACJE PŁYT CD
PROSIMY PRZESYŁAĆ NA
ADRES: JASIO@CGS.COM.PL

CGS COMPUTER
GRAPHICS
STUDIO
wydawnictwo
publishing house

▶ **STARMAGEDDON 2**

▶ **RZEŹNIK**

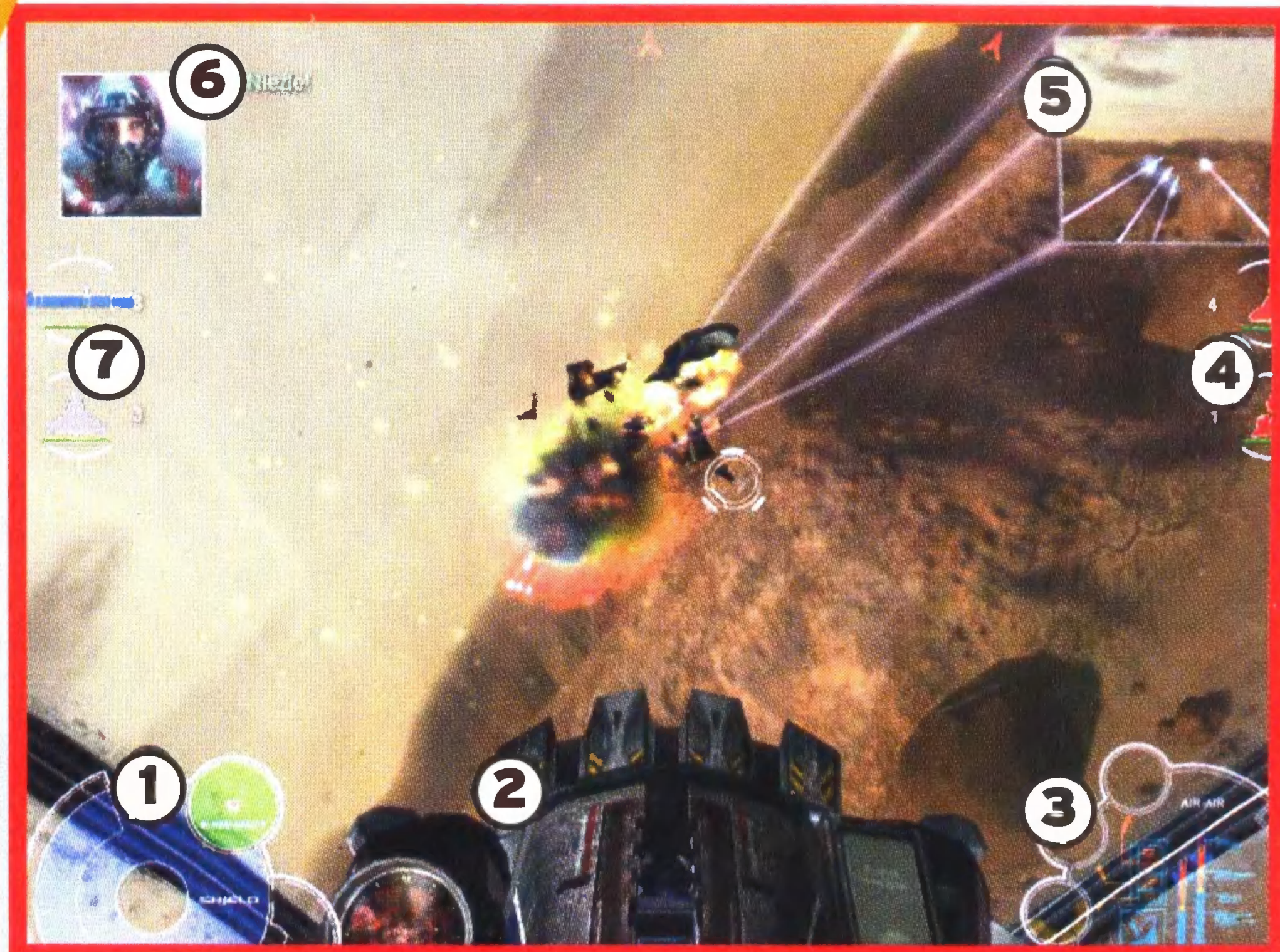

POLSKA
WERSJA

STARMAGEDDON 2:

Kontynuacja słynnej polskiej gry Starmageddon (przez wielu porównywanej z Homeworldem) wydana została niedawno na zachodzie pod tytułem Space Interceptor: Project Freedom (patrz: <http://www.spaceinterceptor.com/>). Nie musicie jednak wydawać blisko 20\$ po to, aby zagrać w nią na swoim blaszaku. Gry Komputerowe spieszą z pomocą i już mają to cudo na swoim krążku.

Cudo, bowiem Starmageddon 2: PF śmiało może konkurować z innymi kosmicznymi shooterami. I to pod wszystkimi względami - od oprawy graficznej i dźwiękowej począwszy, przez fabułę, na przerywnikach filmowych skończywszy (tych ostatnich może nie ma zbyt wiele, ale wyglądają ładnie i mają niezły klimat). Trzeba jednak jasno zaznaczyć, że S2: PF niewiele ma wspólnego (poza tytułem) z pierwszą czę-

EKRAŃ GRY

■ 1 - wskaźniki informujące o prędkości (SPEED) osłonach (SHIELDS), energii (ENERGY) oraz przyspieszeniu (BOOT)

■ 2 - na tym widoku - kadłub naszego statku

■ 3 - informacje dotyczące wybranej broni

■ 4 - wrogie statki

■ 5 - miniekran pokazujący tor lotu samonaprowadzających się pocisków

■ 6 - komunikaty otrzymywane z bazy oraz od innych pilotów

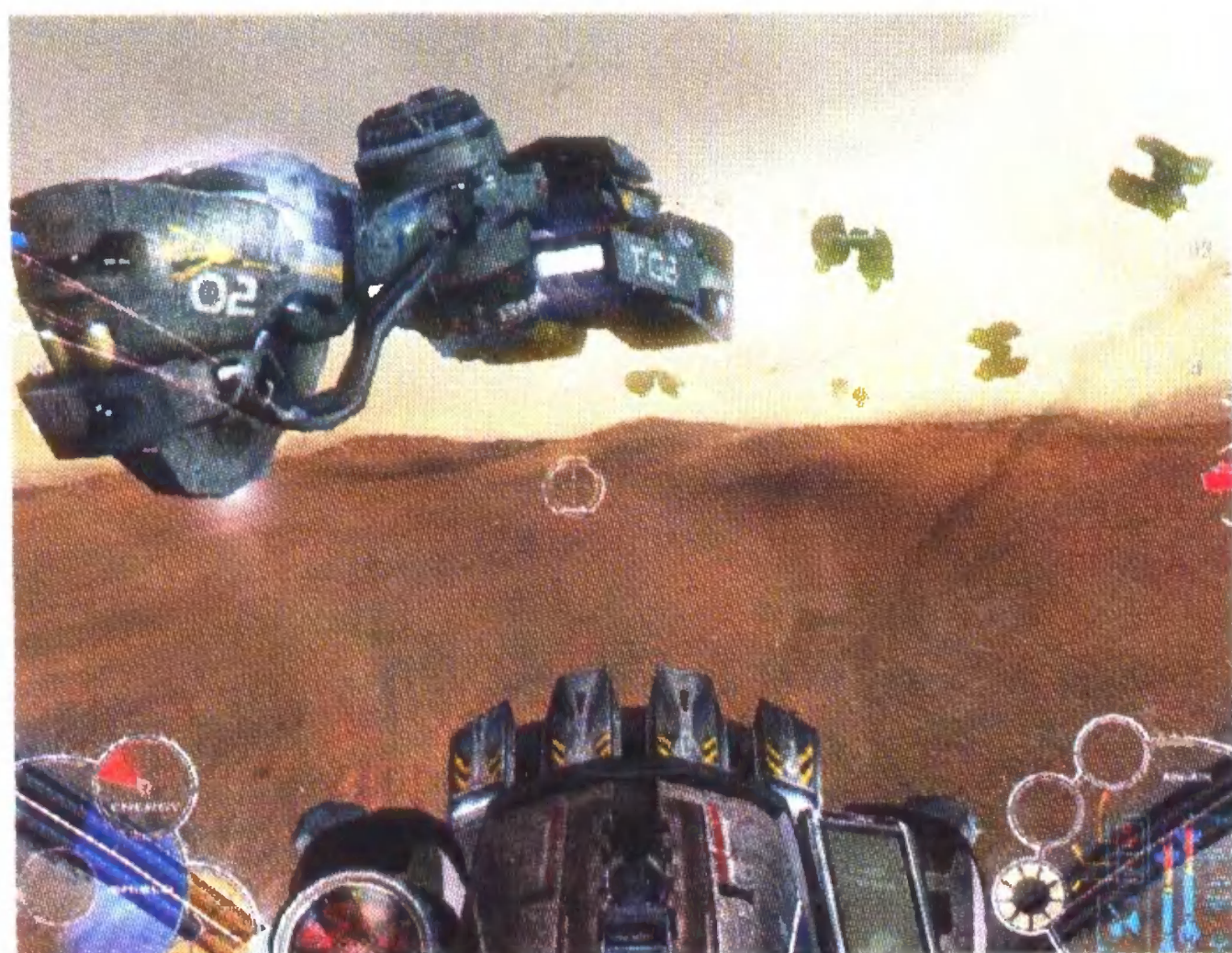
■ 7 - sojusznicze statki

ścią gry Starmageddon. Tym razem nie mamy do czynienia z połączeniem RTS-a ze space-opera, ale ze strzelaniną kosmiczną, osadzoną w futurystycznych realiach. Ta zmiana wyszła grze na dobre, bo pyka się w nią nadzwyczaj sympatycznie, a czym będziecie mieli się okazję przekonać.

Szczypa fabuły

Jest połowa trzeciego tysiąclecia. Kosmos stoi przed tobą otworem za sprawą nowoczesnych technologii,

które umożliwiają jego badanie i kolonizację. Jako początkujący kadet zostajesz przyjęty do organizacji Project Freedom, która zajmuje się wysyłaniem swoich pilotów w najbardziej niebezpieczne zakątki kosmosu. To właśnie w korporacji PF nauczysz się perfekcyjnie obchodzić ze swoim myśliwcem, a w towarzystwie innych asów przestworzy, którzy już wkrótce staną się twoimi przyjaciółmi, odbędziesz szereg misji. Nie tylko udasz się na Marsa, jeden z księżyców Jupitera, czy wpadniesz w niespodziewany deszcz meteorytów, ale zaliczysz również kontakt z obcą cywilizacją, która okaże się niezwykle tajemnicza. Na co zatem czekasz? Ruszaj na misje treningowe.

INFO

Typ gry:
Strzelanina kosmiczna

Wersja językowa: Polska

Wymagania: Win 98/Me/
2000/XP PIII 700 MHz, 256 MB
RAM, karta graficzna 32 MB

STEROWANIE W GRZE

Choć grę można oczywiście obsługiwać wyłącznie klawiaturą, użycie myszki jest o wiele wygodniejsze i bezwzględnie je zalecamy!

- Myszka - ruchy statku
- LPM - pierwsza broń
- PPM - druga broń

- Kółko myszy - przyspieszenie/zwolnienie
- Q - zmiana drugiej broni
- SPACE - dopalacz
- C - zmiana kamery
- TAB - kolejny cel
- 1 - 4 wybór broni

sobie polatać przed ukończeniem zadań, aby oswoić się ze sterowaniem i wyczuć zwrotność statku.

Kampania

Najważniejszą częścią gry jest oczywiście kampania. Rozpoczynamy ją klikając w menu głównym w 'NOWA GRA' a następnie wybieramy jeden z dostępnych poziomów trudności i wpisujemy imię, pod jakim zamierzamy występować. W ten sposób utworzyliśmy tzw. profil. Profil jest użyteczny, bo za każdym razem, kiedy będziemy wczytywać grę, będziemy mogli kontynuować ją od tego miejsca, w którym skończyliśmy (zapisu stanu gry w Starmageddon 2 dokonuje się wyłącznie pomiędzy misjami). Jednocześnie w jednej grze może być założone kilka profili, co umożliwi np. zabawę wszystkim domownikom. Po utworzeniu profilu wciskamy 'OK', a po zapoznaniu się z opisem misji i zadaniami wciskamy 'ROZPOCZNIJ GRĘ' i zaczynamy grać.

Powietrzna taktyka

Każda z misji, w których uczestniczymy, składa się z zadań cząstkowych, o których jesteśmy informowanie przez radio. Zazwyczaj należy bronić jakiegoś obiektu, lecieć do jakiegoś punktu, niszczyć jakieś cele itp. Ukończenie misji jest uwarunkowane tym, czy zrealizujemy wszystkie wyznaczone cele. Jeżeli pominiemy jakiś budynek, będziemy tak długo krążyć nad powierzchnią planety, dopóki go nie zniszczymy. Dlatego należy bardzo uważnie obserwować HUD (ekran i wskaźniki) i słuchać radiowych komunikatów. Na HUD-zie wrogie statki będą pojawiały się po prawej stronie w formie miniatuerek. Przy każdym będzie liczba odpowiadająca ilości wrogów pozostałych do zniszczenia. Z lewej strony, w podobny sposób, przedstawione będą nasze siły wsparcia. Aby zlokalizować wrogi statek, lub obiekt w przestrzeni kosmicznej, musimy skierować celownik statku w taki sposób, aby niewielkie trójkąty (czerwone lub żółte) znalazły się w centralnej górnej części ekranu. Wtedy wroga będziemy mieli przed oczami. Wówczas wystarczy kilka celnych strzałów i po kłopotcie.

Rozbudowa statku

Między misjami mamy możliwość modernizować nasz myśliwiec. Nie jest to może modernizacja w pełnym zakresie, bowiem zlecamy tylko naukowcom, aby przeprowadzali badania w zakresie, który nas interesuje. Możemy wybierać między rozwijaniem urządzeń odpowiedzialnych za atak, obronę i szybkość naszego pojazdu. Wyborów dokonujemy klikając przed misją w napis 'STATEK'. Warto wcześniej zapoznać się z wytycznymi misji i jeśli np. naszym zadaniem będzie niszczenie celów naziemnych wynaleźć usprawnienia z dziedziny ataku, a np. do walk w przestrzeni kosmicznej z dziedziny szybkości lub obrony.

Broń

Choć w trakcie gry broń naszego myśliwca jest stopniowo modernizowana to w zasadzie mamy cztery typy pocisków, które można stosować. Są to: broń energetyczna (lasery), broń plazmowa, pociski powietrze-powietrze i pociski powietrze-ziemia. Pierwsze trzy najlepiej stosować przeciwko zwrotnym myśliwcom wroga. Pociski powietrze-ziemia służą do niszczenia naziemnych struktur, ale również nadają się znakomicie do eliminowania większych statków. ■

Trening

Po instalacji gry warto zacząć od misji treningowych. Nie są one zbyt wyrafinowane, więc zaawansowane gracze z powodzeniem mogą je sobie odpuścić, ale ci, którzy nigdy wcześniej nie zetknęli się z kosmicznymi strzelaninami, powinni je przejść. Trening podzielony został na trzy zadania. Są to kolejno: przeleciecie przez podświetlone obręcze (tu uczymy się manewrować statkiem), niszczenie budynków (stosowanie rakiet powietrze-ziemia) oraz walka z wrogiem (ostrzał z broni bliskiego i dalekiego zasięgu). W czasie treningu postępuj po prostu zgodnie z komendami wydawanymi przez operatora, a wszystko powinno się udać. Warto jednak trochę

RZEŹNIK

**POLSKA
WERSJA**

Rzeźnik jak się pewnie wszyscy domyślają, nie należy do pacyfistycznych i familijnych produkcji dla całej rodziny. Uprzedzamy, że to gra dozwolona od 15 lat.

Jest to przedstawiciel gatunku, który kiedyś był bardzo popularny (zwłaszcza na automatach), ale obecnie nie robi się już prawie w ogóle tego typu tytułów. Chodzi oczywiście o tzw. celowniczkę. Pewne przysłowie mówi: stare, ale wciąż jare. I tak właśnie wygląda sytuacja z celowniczkami. Mimo swojej wiekowości, wciąż potrafią dostarczyć dużo dobrej rozrywki. Zatem, bez zbędnego trzeżenia czasu instalujcie grę i ruszajcie na łowy.

EKRAN GRY

- A - ilość czasu do pojawienia się bossa
- B - Aktualnie używana broń
- C - Celowniczek
- D - Ilość pancerza
- E - Czas gry
- F - Ilość życia

OBCY

Nasza piękna, mlekiem i miodem płynąca Ziemia często staje się celem inwazji kosmitów. Nie inaczej jest tym razem. Wredne, paskudne stwory z kosmosu zno-

wu najechały naszą planetę. Widać bardzo musi im się nudzić, skoro ciągle wpadają na Ziemię z wizytą. Na szczęście zawsze znajdzie się ktoś, kto powstrzyma kosmiczną inwazję. Wcielając się w postać tytułowego Rzeźnika twoim zadaniem Drogi Graczu będzie przepędzenie obcych. Być może kosmitom udałooby się tym razem zaplanować nad Ziemią. Ale popełnili jeden wielki błąd. Wylądowali na Twoim podwórku!!! I właśnie za to zapłacą teraz bardzo wysoką cenę!!!

ZACZYNAAMY ZABAWĘ

Po włączeniu gry, w Menu dostępne są:

Rzeźnia - główny tryb gry, szerzej opisany poniżej.

Opcje - pozwalają zmienić ustawienia głośności muzyki i efektów dźwiękowych oraz czułość myszy.

Autorzy - lista osób odpowiedzialnych za tą produkcję.

Pomoc - krótkie wprowadzenie i podstawowe wiadomości dotyczące rozgrywki.

Wyjście - powrót do pulpitu.

RZEŹNIA

W tym trybie najpierw wpisujemy swoje imię, a następnie ustawiamy poziom trudności (łatwy, średni lub trudny). Kolejny krok to wybór jednej z dwóch opcji. Pierwszą z nich jest Samotny Rzeźnik. W tym trybie do walki z kosmicznymi najeźdźcami ruszamy w pojedynkę. Na każdej planszy do wyeliminowania czeka określona liczba potworów. Po zabiciu wszystkich przechodzimy do następnego levelu. Natomiast jeżeli to my padniemy ofiarą kosmitów, zawsze możemy kontynuować rozpoczętą grę od momentu w, którym skończyliśmy. Rzeźników Dwóch to tryb nastawiony na rywalizację między graczami. W tym przypadku bawić się można wyłącznie na planszach już ukończonych w trybie Samotnego Rzeźnika. Poza tym obaj gracze są nieśmiertelni. Wygrywa ten, kto zabije więcej potworów i zdobędzie więcej punktów.

ARSENAŁ

Do naszej dyspozycji oddano pokaźny arsenał środków służących oczyszczeniu Ziemi z kosmicznego plugastwa. Oto ich krótka charakterystyka:

Pistolet - podstawowa broń z nieograniczoną ilością amunicji. Słaby i wolny. Trzeba się nieźle naklikać, żeby kogoś zabić.

Dwururka - niestety do niej jak i do każdej lepszej broni amunicja jest już limitowana. Silna, choć nie grzeszy szybkością.

Strzelba - broń ma trochę mylącą nazwę, bo w rzeczywistości jest to karabin snajperski.

Karabin Maszynowy - o niebo lepszy od pistoletu. Jednak limitowana amunicja i konieczność zdobywania nowych nabojów to uprzykrzające życie utrudnienie.

Szybkostrzelny Pistolet Maszynowy - nazwa mówi wszystko. Spójrzcie na karabin maszynowy i domyślcie się, gdzie leży różnica między tymi dwoma narzędziami.

Granatnik - no cóż, tutaj sprawa jest prosta. Mówiąc najkrócej, idealne narzędzie do robienia nieźle rozpięduchy.

Piła Tarczowa - świetna broń, z którą rozpoczynamy każdą planszę. Szkoda, że już po chwili kończy się paliwo. Służy do robienia tytułowej rzeźni.

Ładunek jądrowy - zabija wszystko, co się rusza. ■

STEROWANIE GRĄ

- Myszka - poruszanie celowniczką
- LMB - strzał
- RMB - detonacja bomby
- 1 - pistolet
- 2 - dwururka
- 3 - strzelba
- 4 - karabin maszynowy
- 5 - szybkostrzelny pistolet maszynowy
- 6 - granatnik
- 7 - piła tarczowa

INFO

Typ gry: Strzelanina
Wersja językowa: Polska
Wymagania: PIII 500MHz, 64 MB RAM, karta graficzna 16 MB, WIN 95.98/Me/200/XP

Schowaj KASZLAKA do stodoły! Mistrz na zimnym łokciu nadciąga.

STANDARD

26 KM

Weekend

33 KM

BINOCLE

48 KM

PICKUP

54 KM

BIS SPORT

65 KM

TOXIC

71 KM

KABRIO

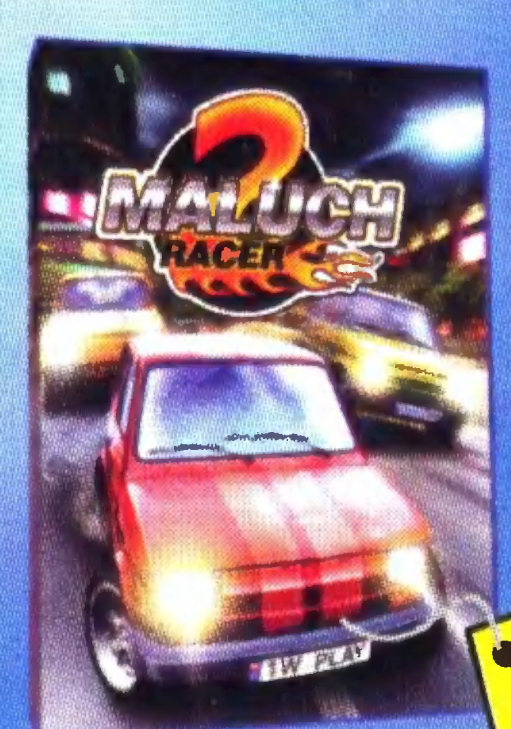
80 KM

MALUCH RACER 2

Maluch Racer - kosztował nas 9 000 zł
Maluch Racer 2 - kosztował nas 285 000 zł
wnioski wyciągnij sam!

POLECA
INTERIA.PL
www.interia.pl

Na płycie dodatkowo:
FIRE FIGHTER
PIRATE PLANET
INTERNET CLEANER 2005
FIREWALL PRO 2005

19⁹⁰ zł

28 torów + 10 Malców = Orgazm

DEMO w
miesięczniku
GAMER 2-3/05
4,90zł w kiosku!
Oraz na:

GAME RANKING.PL

Od kwietnia
w sklepach
i kioskach.

Red Thunder

122 KM

Sporting

93 KM

eXperimental

105 KM

CD MANIAK

23 PEŁNE WERSJE GRY PC

1 CYCLING MANAGER 3 2CD

2 DAWN OF ACES 2

3 PRAWO JAZDY

4 PAINTBALL SHOOTER

5 AIRLINES 2 PL

PEŁNA WERSJA GRY AIRLINES 2 PL

9⁹⁰ zł

2CD

Zawiera pełne wersje:
Cycling Manger 3
Dawn of Aces 2
Prawo Jazdy 2004
Paintball Shooter
Airlines 2 PL
...itd

CD MANIAK 2/2005

9⁹⁰ zł SZUKAJ JUŻ W KIOSKU!

KOMPUTER CD

NOWY! 55 PEŁNYCH WERSJI

1 KODY POCZTOWE PEŁNA WERSJA

2 PC PACKER PEŁNA WERSJA

3 PC CLEAN 2005 PEŁNA WERSJA

4 KLIPARTY 1000 sztuk

5 WORD XP

6 KOMPAS

7 KOMPAS

8 KOMPAS

9 KOMPAS

10 KOMPAS

11 KOMPAS

12 KOMPAS

4⁹⁰ zł

1CD

Zawiera pełne wersje:
Bijatyka - THE RAGE
PC CLEAN 2005 PL
PC PACKER PL
KURS WORD XP
Kliparty Wektorowe
Kody Pocztowe
oraz Freeware i inne dodatki.

4⁹⁰ zł

KOMPUTER CD
1/2005
SZUKAJ JUŻ W KIOSKU!

Krist Van D

12 BOLDY CLUB TRAXX

12 BOLDY CLUB TRAXX

4⁸⁰ zł

Płyta AUDIO - 12 kawałków!
BOLDY CLUB TRAXX

Ponad 70 minut najlepszej muzyki klubowej.

Premiera Krist Van D - prosto z Niemiec.

Szukaj w swoim kiosku: Muzyczne Premiera 1/2005

Kradzione
GRY TAŃSZE NIŻ

SZORTY

■ Will Wright, autor kultowych Sims i SimCity zapowiada nowatorską grę. Spore, bo o niej mowa, łączyć ma w sobie wiele gatunków, a pisząc w skrócie opowiadać ma historię bohatera od pojedynczej komórki, do całej cywilizacji. Grając przejdziemy 6 etapów, a każdy z nich przypominać będzie rozgrywkę z innej gry (np. Pacman, Diablo, SimCity, Cywilizacja itp.) Gdy tylko znane będą szczegóły, nieomieszkamy was poinformować.

■ Dynasty Warriors, hit znany od lat posiadaczom konsol, pojawi się w wersji na pecety. Dokładnie jej czwartą odsłona, bowiem tak zadeclądował producent, firma Koei. Akcja zabawy toczy się w Starożytnych Chinach, a zadaniem gracza jest oprowadzanie 24 prowincji. Aby to uczynić przydatne będą nie tylko zręczne palce (akcja) ale także otwarta głowa (strategia).

■ Microsoft Games szykuje kolejną rewolucję. Firma ustami jednego ze swoich dyrektorów Deana Lestera zapowiedziała, że zrewolucjonizuje system działania gier na pecetach. Technologia o nazwie Tray and Play ma zapewnić działanie gier bez konieczności ich instalowania. System mam być dostępny już w najnowszym produkcie Microsoftu – Windows Longhorn. Prezentowany Need for Speed: Underground 2 uruchomił się po ok. minucie od włożenia płyty do napędu, bez jakiegokolwiek wybierania katalogów i kopiowania plików na dysk. Cuda, panie!

FABLE: THE LOST CHAPTERS

PRODUCENT: LIONHEAD STUDIOS
WYDAWCA: MICROSOFT ENTERTAINMENT
PREMIERA: IV KWARTAŁ 2005

Zdobycyca chyba wszystkich możliwych nagród na Xboxa trafi w końcu w łapki pecetowych wyjadaczy. Mowa o Fable, za którego produkcje odpowiedzialna jest firma legendarnego Petera Molyneuxa - LionHead Studios. Choć w wydaniu na konsole gra zapewnia wielogodzinna rozgrywkę, to wersja na blaszaka ma być jeszcze bogatsza. Sam Peter obiecał, że świat gry będzie o 1/3 większy

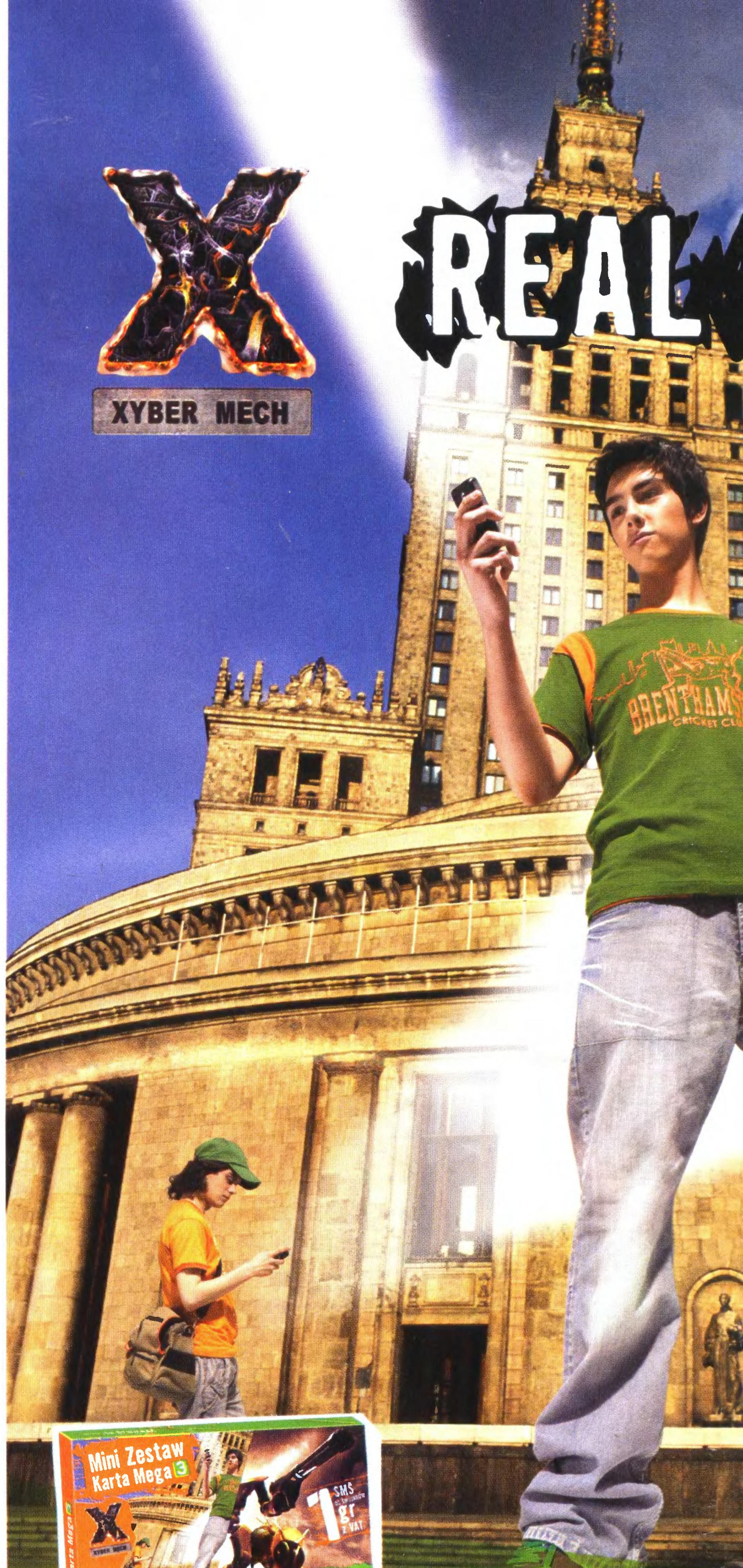
(np. za zamkniętymi w oryginale drzwiami w Heroes Guild ma rozciągać się zupełnie nowa kraina), pojawią się nowi przeciwnicy (w tym smoki), nowe bronie, przedmioty i bohaterowie. Wedle zapewnień autora również system walki zostanie mocno usprawniony i teraz możliwe będzie np. równoczesne rzucanie zaklęć i ciosanie mieczem kołków na głowach przeciwników. Zadbano także o grafikę. Pojawią się nowe modele postaci, a cały świat nabierze właściwej pecetom szczegółowości. Dla tych, którzy nigdy nie sly-

szeli o Fable - kilka słów wyjaśnienia. Jest to rasowy RPG, w którym gracz prowadzi swą postać od wczesnego dzieciństwa do późnej starości. Akcja toczy się w krainie Albion zamieszkiwanej przez liczne postacie NPC, które w czasie podróży naszego bohatera zmieniają swoje nastawienie w stosunku do niego. Grając sami możemy decydować, (trochę na wzór KOTOR-a) czy zamierzamy być dobrym i życzliwym żuczkiem, czy raczej bestią w ludzkiej skórze.

XYBER MECH

REAL

Xyber Mech

— pierwsza i jedyna gra przygodowa w realu! Zostań pilotem Mecha, zbierz team i walcz w klanie za pomocą SMS-ów. W każdym miejscu i o każdej porze! W specjalnych Mini Zestawach **50 darmowych SMS-ów** na dobry początek!

Skok poziom adrenaliny gwarantowany!

Szczegóły: www.simplusteam.pl

NA WALKA

SIMPLUS
TEAM

Aby wejść do gry, wyślij SMS-a o treści „ZGODA” pod numer 2345 – to zgoda na lokalizowanie w grze. Opłata wg wybranej taryfy. Następnie wyślij SMS-a o treści „R NICK” pod numer 70100 (zamiast słowa NICK wpisz swoje imię w grze). Promocja! Do 10 maja SMS-y w grze tylko 23 gr z VAT.

NA HORYZONCIE

GODS AND HEROES: ROME RISING

PRODUCENT: PERPETUAL ENTERTAINMENT
WYDAWCA: PERPETUAL ENTERTAINMENT
PREMIERA: JESIEŃ 2005

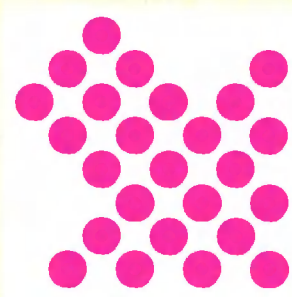

Wszystkich graczy zakochanych w starożytności, posiadających stałe łącze i trochę kasy do wydania uciechy zapewne wiadomo o powstawaniu Gods and Heroes: Rome Rising. Będzie to MMORPG, którego akcja została osadzona w 300 r. p.n.e., w czasach potężnej Republiki Rzymskiej. Dzięki temu będziemy mogli wplątać się w dworskie intryki bądź krwawe potyczki z nieprzyjawnymi Cesarowi plebionami barbarzyńców. Jako półbóg przemierzać bowiem będziemy dzikie puszcze, leśne ostępy, wioski i miasta, a na naszej drodze spotkamy mitologiczne potwory, herosów, bogów i zwykłych rzeźmieszków. Gra oferować ma około 1200 zadań do wykonania, a on-line może w niej przebywać kilka tysięcy graczy (zasadniczo ograniczeń nie ma, ale wiadomo, że wszystko uzależnione będzie od wydolności serwerów). Nieodzownym elementem rozgrywki będzie walka, która ma opierać się na grupach. Co to oznacza? Otóż gracz będzie mógł najmować NPC-ów, szkolić ich i walczyć z nimi ramię w ramię. Oczywiście nic nie stoi na przeszkodzie, aby do walki dołączali się też inni gracze.

STARGATE SG1 - THE ALLIANCE

PRODUCENT: PERCEPTION
WYDAWCA: JOWOOD
PREMIERA: 2005

Znakomitych FPS-ów nigdy za wiele, a wygląda na to, że kolejne uniwersum doczeka się swojego przedstawiciela w tymże gatunku.

Mowa o serii Gwiezdne Wrota, która

na całym świecie ma rzesze wielbicieli. Po prawdzie w The Alliance grać można będzie również w widoku TPP, ale autorzy zarzekają się, że głównym jest ten z oczu bohatera, a nie zza jego pleców. Gra powstaje na silnie zmodyfikowanym silniczku Unreala (wersja 2.5), co gwarantować ma orgazm wzrokowy. Historia zostanie przygotowana przez autorów tej znanej z filmu, ale niewiele o niej na razie wiadomo, bo przedstawiciele JoWood nie chcą puścić pary z ust. Jak można wywnioskować z oficjalnej strony będzie coś o Anubiusie, który przemierza światy w poszukiwaniu tajemniczej broni, zapewniającej nieograniczoną władzę. Kto by się zresztą martwił fabułą? Najważniejsze, że gra oferować ma lokacje znane z filmu (ponoć fani odróżnią je na pierwszy rzut oka), pojazdy (pewnie będą Prometheus i F-302) oraz cały zespół SG-1, którym będziemy dowodzić. Misje mają być natomiast na tyle zróżnicowane, że czasami przyjdzie nam działać na otwartym terenie, a innym razem, w stylu Sama Fischera, w ciszy i pełnej konspiracji. Gra

oferować ma również liczne tryby multi. Głosów bohaterom użyczą aktorzy znani z serialu, ale rozmowy w tej sprawie są jeszcze prowadzone.

SEDATY

■ Jeżeli miałbyście ochotę pojeździć wirtualnym czołgiem, to niewykluczone, że już wkrótce wasze marzenie się ziści. Wszystko za sprawą Panzer Elite Action, w której gracz prowadzi będzie 30-tonowego kolosa. Akcja gry osadzona będzie w czasach II wojny światowej, zatem pewne jest, że trafimy do Francji, Polski, Niemiec, czy ZSRR. Autorzy zapowiadają najśłynniejsze operacje wojskowe tamtych czasów (m.in. Blitzkrieg, D-Day, Kursk itp.) trzy kampanie, 15 maszyn do ujeżdżania i fascynującą fabułę. Łza się w oku kręci!

■ Polski wydawca gry strategicznej Empire Earth II, postanowił obdarować polskich graczy dodatkową płytą z materiałami dotyczącymi gry! Na płycie znajdują się między innymi 20 minutowy film "Behind the scene", oficjalny soundtrack z gry oraz ekskluzywne materiały graficzne. Polska premiera gry już pod koniec kwietnia, za 99,90 PLN!

■ Zostań policjantem SWAT CD Projekt zaskakuje także przy promocji innej gry Vivendi. Mowa tu oczywiście o SWAT 4. Polski dystrybutor gry otworzył niedawno oficjalną stronę gry: <http://swat.cdprojekt.info>. Przy tej okazji na światło dzienne wyszła informacja o mega konkursie dla nabywców gry. Wystarczy zarejestrować oryginalną wersję, odpowiedzieć na pytanie konkursowe i wygrać m.in. replikę karabinu, strój taktyczna policjanta SWAT i wyjazd na turniej paintballowy!

■ Rozwiązania konkursów z GK 10-11/04
Gwiezdne Wojny Trylogia:
• Andrzej Korzeński, Warszawa
• Piotr Luczek, Katowice
• Anna Probosz, Toruń

■ Rozwiązania konkursów z GK 12/04
Bionicle 2:
• Michał Zbrojeski, Gdańsk
• Tomasz Żurek, Tarnów
• Kajetan Moler, Bielsko-Biała

Atadyn:
• Henryk Deder, Tarnów
• Sebastain Lin, Hawa
• Magdalena Ratajczyk, Warszawa

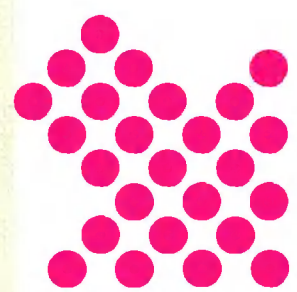
Pojutrze:
• Mirosław Kowalski, Gdynia
• Artur Drozdowski, Płock
• Marek Mokrzycki, Warszawa

■ Rozwiązania konkursów z GK 1-2/05
Król Artur:
• Aleksander Madlina, Warszawa
• Urszula Peca, Warszawa
• Andrzej Żwirski, Świnoujście

Rogate Rancho:
• Maria Zabielnik, Słupsk
• Piotr Kalus, Wałbrzych
• Marian Bialek, Frombork

PREYGROUND

PRODUCENT: FROZENBYTE, INC. WYDAWCA: NIEZNANY PREMIERA: JESIEŃ 2005

Szykuje się nam kolejny rasowy shooter z rzutem izometrycznym. W skrócie fabuła Preygrounda jest bliźniaczo podobna do tej znanej z Obcego. Odległa przyszłość, kosmos, ekspedycja wysłana na planetę, która ma zostać skolonizowana. Niespodziewanie sielska niemal atmosfera zmienia się w krwawą jatkę. Pojawiają się obcy, którzy są o wiele potężniejsi bardziej krwiożerczy, niż ludzie, na których polują. Gracz występuje w roli ostatniego sprawiedliwego, który ma posłać do piachu całe hordy wrogów. Do dyspozycji będzie 10 pukawek (od prostego pistoletu, przez miotacz płomieni, na elektrycznym karabinie pulsacyjnym skończywszy). Każda z broni ma być w miarę upływu czasu modernizowana, aby siać w ciasných korytarzach baz wojskowych jeszcze większe piekło. Wrażenie

nieograniczonej jatkę będzie podkreślać podatne na destrukcję środowisko - tłuczące się szyby, wybuchające beczki i czego dusza zapagnie. Przez ściany i drzwi przebić się nie można, ale ze sprzętem w pomieszczeniach można zrobić wszystko. Autorzy zadbali także o realistycznie oddane warunki atmosferyczne, efekty pogodowe i fantastyczne efekty ognia. Na deser walka z bossami, którzy grzeszą specjalnymi umiejętnościami. Obietnice spore, screeny wyglądają całkiem, całkiem, ale ile z tego będzie prawdą, przekonamy się po premierze.

GANG WAR

PRODUCENT: RADIOACTIVE SOFTWARE WYDAWCA: STRATEGY FIRST PREMIERA: NIEZNANA

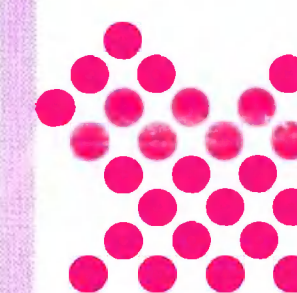
Tytułowa Wojna gangów to kolejna wariacja na temat GTA. W grze współistnieć mają elementy akcji (czysta rzeź i nawalanka) oraz strategii (planowanie zadań całego zespołu, wyznaczanie celów itp.). Po raz kolejny przyjdzie nam walczyć o przetrwanie w miejskiej dżungli, nad którą kontrolę sprawuje sześć gangów. Dilerka narkotyków, rozboje, rabunki i zadymy - wszystko jest dozwolone, aby zdobyć to, co najważniejsze - kasę. Szmal będzie niezbędny do zakupu nowych pukawek i samochodów, a nawet legalizacji niektórych działań. Autorzy obiecują, że w każdej chwili będzie można przejąć kontrolę nad jednym z członków własnego gangu i płynnie przejść od zarządzania zespołem do dynamicznej akcji, aby samemu odwalić brudną robotę. Każdy z członków zespołu

będzie miał indywidualne cechy i umiejętności, więc warto zwracać uwagę na to, co komu się zleca. Graficznie autorzy obiecują oczywiście wiele, ale jak widać po screenach nie mają się czym chwalić. Z drugiej strony gra zapowiada się na połączenie Republic: Revolution (oj, niedobrze!) z GTA (to już znacznie lepiej). Co wyniknie z tego mariażu - zobaczymy po premierze.

BLACK & WHITE 2

PRODUCENT: LIONHEAD STUDIOS WYDAWCA: ELECTRONIC ARTS PREMIERA: 2005

O Black & White 2 pisaliśmy już wprawdzie w tym miejscu, ale warto doń wrócić z dwóch powodów. Po pierwsze w sieci pojawiły się właśnie nowe screeny, a po drugie ojciec gry Peter Molyneux (tak, tak, ten sam - facet działa niczym maszyna) podczas Game Developers Conference prezentował grę w akcji. Idea zabawy w zasadzie pozostała identyczna jak w pierwszej części. Gracz występuje w roli boga i musi sprawić, aby jak najwięcej ludzi w niego wierzyło. Tym razem więcej jednak w grze zarządzania, budowania, a nawet opartej na RTS-ach systemach walki. Najważniejsze ma być tym razem dbanie o surowce i umiejętne zarządzanie armią (właśnie - pojawi się wojsko, którym steruje się jak w zwykłym RTS-ie). Ponieważ w świecie B&W 2 ludzie rodzą się, dorastają i umierają musimy pamiętać, że jeśli wystawimy armię i przegramy, skurczy się liczba naszych wyznawców. Kolejnym novum będą małe wioski i strefy wpływów. Wioski będzie można podbijać i wcielać ich mieszkańców do na-

szej armii.

Z kolei strefy wpływów to wytyczone na ziemi okręgi, w obrębie których działają czary, a chowaniec są skuteczniejsze. Poza nimi - z całej magii nici i możemy szybko przegrać. Kluczem do sukcesu będzie zatem poszerzanie sfery wpływów. Usprawniono również interfejs. Teraz, aby zbudować budynek nie trzeba będzie otwierać stosownego menu, ale po prostu skopiuje się już istniejącą konstrukcję. Wyznaczanie dróg i murów nigdy nie było prostsze - po prostu rysujemy ręką stosowną linię i jeśli mamy surowce sprawa załatwiona. Świat B&W 2 będzie niezwykle plastyczny i kolorowy. Pokazane na prezentacji efekty lawy zalewającej wioskę robiły piorunujące wrażenie. Gorąca ciecz wpływająca w każde najmniejsze załamanie terenu, niszcząc po drodze konstrukcje i siejąc panikę wśród mieszkańców. Jeśli B&W 2 będzie tym wszystkim, czym nie stała się jedynka - szykuje się naprawdę wielki hit.

NOWOŚCI

HURTOWNIA = NISKIE CENY

P
WWW.PLAY.PL

4000
tytułów
na stanie!

19

19

POLECA
INTERIA.PL

Kajko i Kokosz - Szkoła Latania! Największa polska produkcja 2005 roku wraca na komputery.

Premiera: kwiecień 2005

PREMIERY - U NAS!

84

54

19

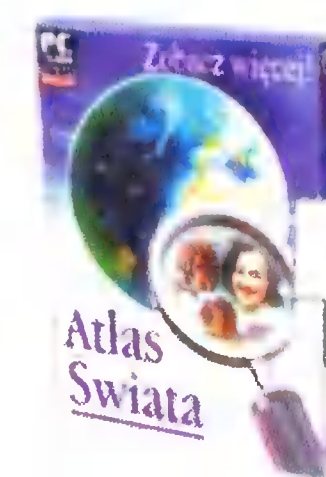
19

19

19

19

19

19

19

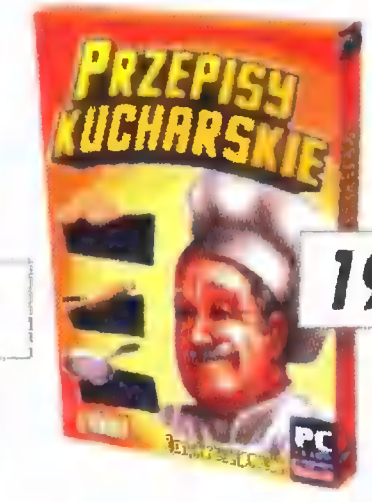
19

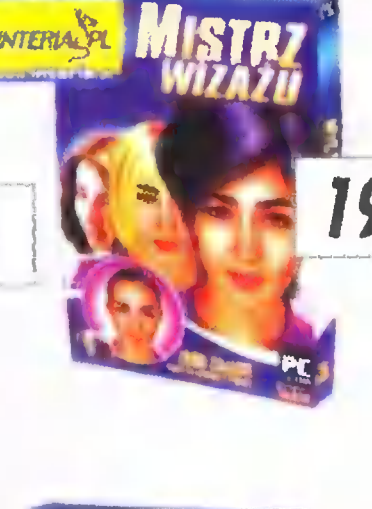
19

19

19

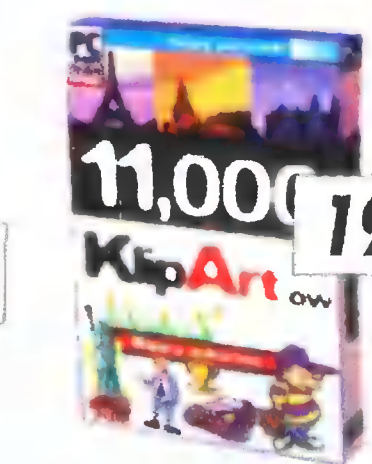
19

19

19

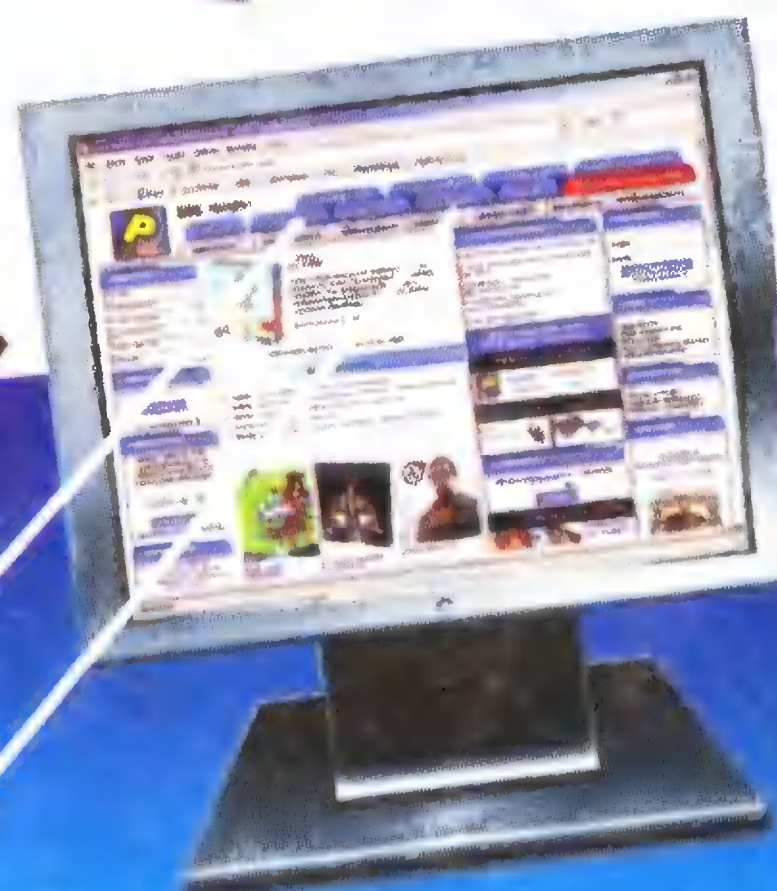
19

19

WWW.PLAY.PL
i już!

PS2
AKCESORIA

Zamówienia można składać:
1. www.play.pl
2. SMS - 604 100 500
3. tel. (22)313 28 10; 11, 832 54 30; 31
4. FAX (22)833 39 61
5. PLAY sp. z o.o. 01-652 W-wa Potocka 14/3
SPRZEDAŻ HURTOWA: (22)313 28 06

Szukaj sklepów PLAY-SHOP
Już 50 sklepów w Polsce!
Dołącz się do nas!

Doręczenie przez Poczta - 10 zł za przesyłkę
(Termin dostarczenia 3-6 dni roboczych)
(Doręczenie w 24 godziny - 15 zł (nie dotyczy soboty i niedzieli))
Ceny aktualne na dzień: 4.04.2005. Przedstawione ceny nie stanowią oferty handlowej.

Ceny zawierają podatek vat.
Pytaj o dostępność towaru przy zamówieniu.
Opakowanie - specjalne tekturowe pudełko.
Jeśli zamawiasz na fakturę VAT - tylko telefonicznie.

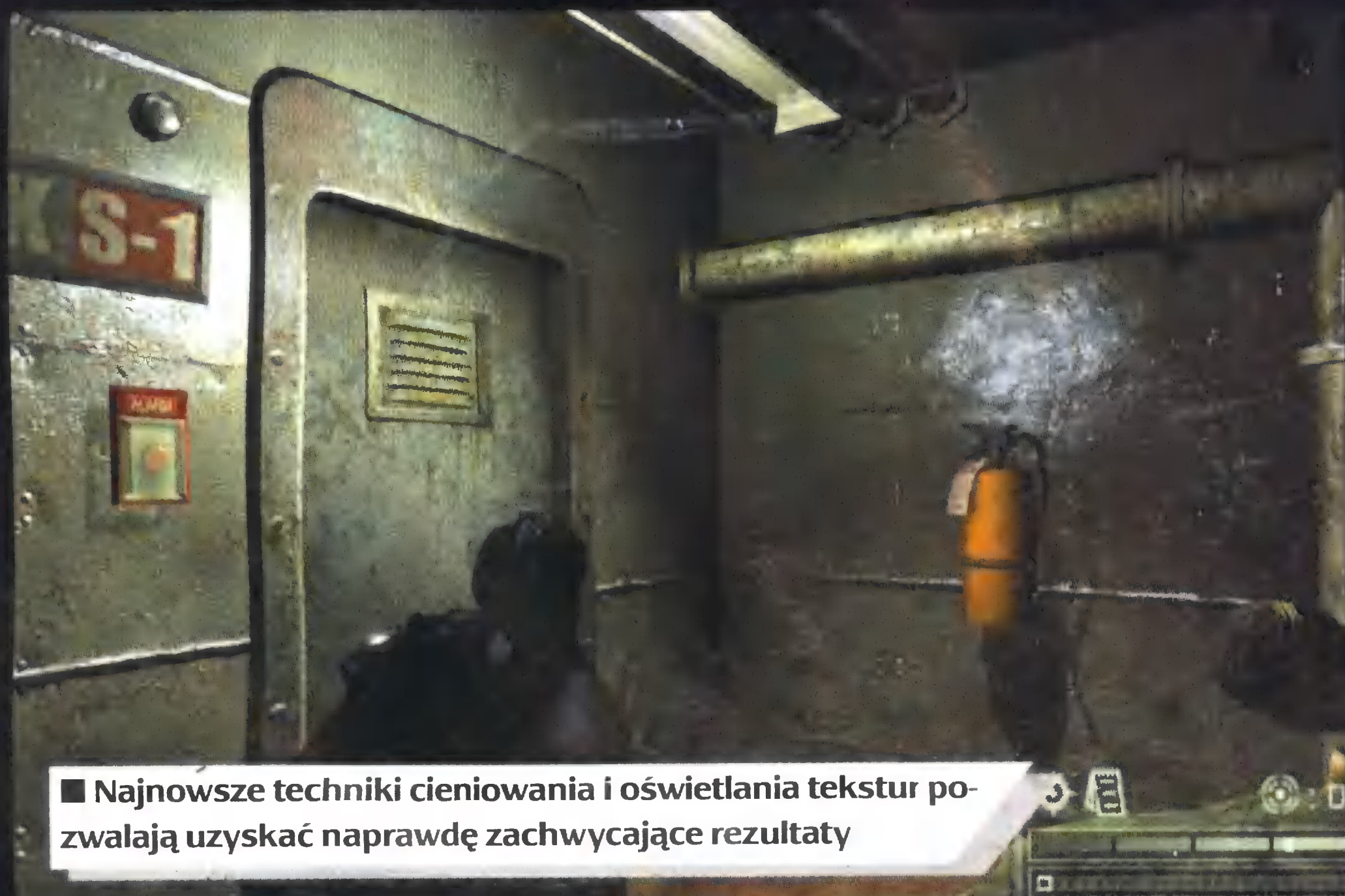
TOM CLANCY'S SPLINTER CELL CHAOS THEORY

DETALE

- 10 misji dla pojedynczego gracza w kilku różnych krajach świata
- 2 tryby multiplayer - kooperacyjny i przeciwko sobie
- Kilka nowych, przydatnych zdolności Sama
- Nowe uzbrojenie i gadżety

W większości przypadków, gdy mamy do czynienia z trzecimi i kolejnymi grami w serii, ciężko mówić o oryginalności, a już tym bardziej o jakimś rozwoju - autorzy poprawiają dostrzeżone błędy, polepszają grafikę zgodnie z najnowszymi trendami i wymyślają nową fabułę. Nawet nie zdajecie sobie sprawy jak bardzo się cieszymy, że Splinter Cell: Chaos Theory, będący notabene trzecią częścią w serii, nie jest tylko zwykłą kontynuacją.

Gry umownie nazwane skradankowymi to gatunek zapoczątkowany właściwie przez Metal Gear Solid.

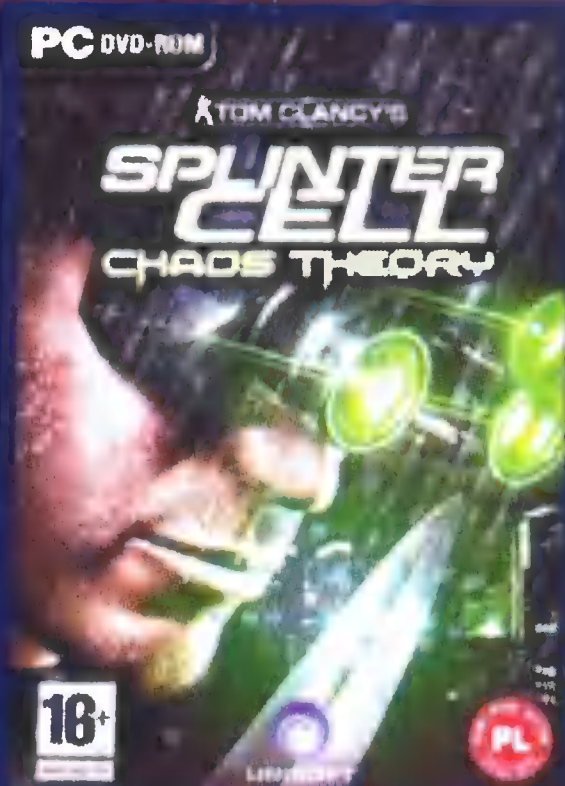

■ Najnowsze techniki cieniowania i oświetlania tekstur pozwalają uzyskać naprawdę zachwycające rezultaty

PRZECIEKI

- Pierwsza gra z serii Splinter Cell została wydana na X-Box'a, ale po świetnych wynikach sprzedaży i ciepłym przyjęciu przez recenzentów, szybko powstały wersje na PS2 i PC. Chaos Theory to pierwsza gra z serii, której premiera odbędzie się jednocześnie dla tych trzech najbardziej popularnych systemów

INFO

Dystrybucja PL:
Cenega Poland
Producent: Ubi Soft
Wydawca: Ubi Soft
Wersja językowa: Polska
Premiera: Już jest
Typ gry: Przygodowa
Cena: 99 Zł
Internet:
www.splintercell.com
Wymagania: PIV 1,4 GHz, 256 MB RAM, karta graficzna 64 MB, czytnik DVD

O ile jednak ewolucja tej serii posuwa się cały czas w stronę zręcznościówki z masą animowanych wstawek i zakreconą fabułą, o tyle Splinter Cell od początku nastawiona była na względny realizm rozgrywki. Względny, bo niestety osiągnięcie pełnego realizmu spowodowałoby, że pozycja stałaby się niegrywalna. Trzecia część SC zmieniła się na tyle, że potrafi bardzo mile zaskoczyć nie tylko początkujących graczy, ale również "starych wyjadaczy" tego gatunku. Poprawiono w niej praktycznie każdy element, poczynając od

■ A po trudnej misji najlepiej wziąć ciepłą kąpiel w miłej atmosferze

oprawy audio-wizualnej, poprzez kwestie grywalności, a na fabule skończywszy. I chociaż nie możemy powiedzieć, że razi oryginalnością, to faktem jest, że gdy raz zaczniemy grać, nie można się od niej oderwać, a każda minuta spędzona przed ekranem przynosi nie spotykaną frajdę. W czym tkwi sekret Chaos

Theory? Przede wszystkim w genialnie zaprojektowanym scenariuszu, który w końcu stał się mniej liniowy. Teraz, poza głównymi zadaniami w misji, dostajemy również zadania poboczne, dodatkowe i bonusowe. Pomijając fakt, że wraz z rozwojem sytuacji część z nich może się zmieniać, to najważniejszą informacją jest fakt, że wiele możemy wykonywać w dowolnej kolejności i na kilka sposobów. Ktoś może powiedzieć, że nie jest to nic nowego, ale prawda jest taka, że każdy kolejny poziom szkokuje ilością możliwości, jakie dają nam autorzy - tu nie ma patentu na sukces i wykony-

WYBÓR SZPIEGA

■ **Splinter Cell: Chaos Theory** - najbardziej dopieszczona ze wszystkich części i jednocześnie najlepsza gra szpiegowska na rynku

■ **Splinter Cell: Pandora Tomorrow** - słabsza od trzeciej części, ale wciąż stanowi wyzwanie dla graczy żądnych wrażeń i wymagających solidnej grywalności

■ **Metal Gear Solid 2: Substance** - choć na PlayStation 2 dostępna jest trzecia część tej gry, to na PC nie zobaczymy jej zbyt szybko. Część druga posiada wiele przypadłości konwersji, które nie pozwalają jej konkurować z serią SC

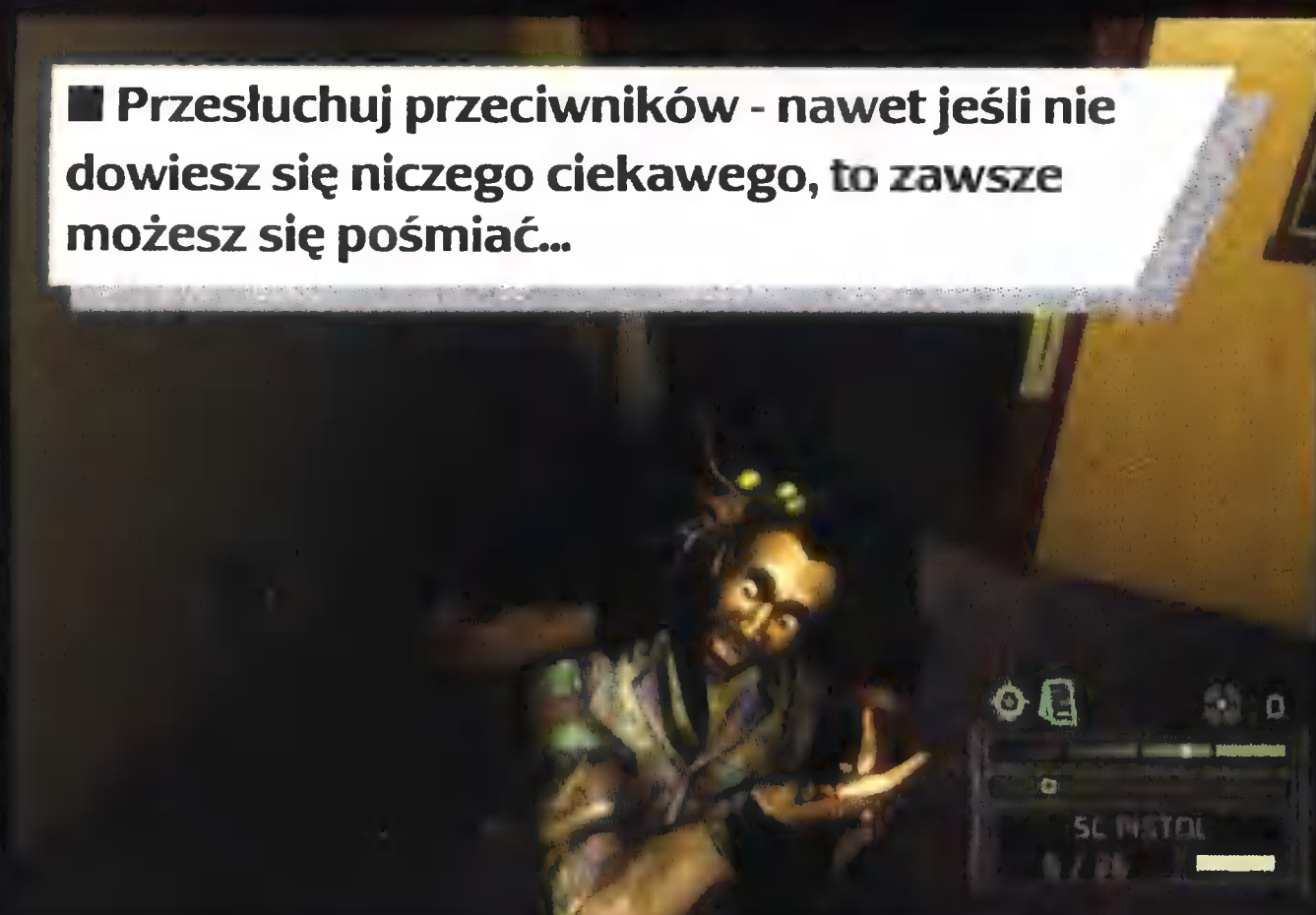
■ Termowizja przydaje się nie tylko do śledzenia przeciwników

mat aktualnej sytuacji, ale gierki słowne z panią hakerką to niezła komedia - potrafi ona niemal na każdym kroku przypominać Samowi, że ma już swoje lata i jak bardzo nie zna się na niektórych nowoczesnych sprawach. Nawet jednak ten element błędnie, kiedy posłuchamy wypowiedzi strażników. Szczególnie wtedy, kiedy Sam ich przesłuchuje - czasami specjalnie urządzaliśmy ciche polowanie na biedaków, zaciągaliśmy ich po kolei do ciemnego kąta i wypytywaliśmy o różne rzeczy. Poza informacjami przydatnymi, jak numery kodów do drzwi, słyszeliśmy również prośby o nie podcinanie mu gardła, bo krew popłami jego nowy garnitur, albo żeby nie robić mu krzywdy, bo jak się żona dowie, to... będzie miał przerąbane. Autorzy pokazali również, że potrafią się śmiać z samych siebie - gdy Sam pyta, czy po trzech alarmach nastąpi koniec misji (zmora poprzednich części), dowódca z uśmiechem odpowiada, że... to nie jest gra komputerowa, tylko poważna misja. Przykłady można by mnożyć.

Bardzo cieszy również fakt, iż autorzy wysłuchali uwag graczy i poprawili grywalność w aspekcie korzystania z akrobatycznych umiejętności Sama. Dodano nowe ruchy (duszenie i skręcanie karku przy zwisaniu z rury, wyrzucanie przeciwnika za barierki z kilku pozycji, zabijanie lub ogluszanie z bliska itp.), które nie tylko wnoszą powiew świeżości do gry, ale co najważniejsze, naprawdę przydają się w wielu sytuacjach i gracze z chęcią z nich skorzystają. Świetnym pomysłem okazało się również dołączenie do pistoletu przystawki czasowo zakłócającej działanie urządzeń elektrycznych, jak żarówek, kamera czy czujników laserowych. To pozwoliło na jeszcze większe pole manewru przy wyprowadzaniu w pole przeciwników. Ci zaś zyskali sporo punktów IQ - nie tylko reagują znacznie bardziej racjonalnie na nasze działania, ale przede wszystkich zdradzają objawy inteligencji. Kiedy zostawimy uchylone drzwi, które strażnik wcześniej zamknął, możemy być pewni, że przystanie na chwilę i zastanowi się, a potem zbada sytuację. Kiedy zbijemy żarówkę przeciwnik nie tylko podejdzie z latarką lub flarą sprawdzić co się z nią stało, ale zawiadomi o tym kumpla stojącego obok, aby go ubezpieczał. Nawet wyłączony przez nas komputer nie ujdzie uwadze czujnego oka strażników!

Dopełnieniem radości czerpanej przez nas podczas zabawy w SC:CT była wspólna oprawa graficzna, znacznie wyprzedzająca poprzednie dokonania autorów.

■ Przesłuchuj przeciwników - nawet jeśli nie dowiesz się niczego ciekawego, to zawsze możesz się pośmiać...

Otoczająca nas przestrzeń, zarówno ta naturalna, jak również wytworzona rękami człowieka, urzeka i sprawia, że często wyłączamy noktowizor, aby przyjrzeć się jej dokładnie. Cieniowanie i gra światła to prawdziwe mistrzostwo, a bogate tekstury różnych powierzchni (metal,

MOCNY PUNKT

■ Seria Splinter Cell od zawsze cierpiała na jedną przypadłość - liniowość. Wraz z nadejściem CT sytuacja ta na szczęście się zmieniła. Teraz każda misja nie tylko składa się z kilku zadań głównych, pobocznych, dodatkowych i bonusowych, ale dodatkowo większość z nich można wykonać na kilka sposobów, wybierając różne drogi przez poziom i różne sposoby radzenia sobie z przeciwnikami. W końcu nie musisz się również martwić o zostawianie ciał przeciwników - tym razem nie powoduje to przerwania misji

drewno, tkaniny, posadzki, kamienie itd.) wyglądają bardzo naturalnie i przyjemnie dla oka. Również oprawie dźwiękowej nie można nic zarzucić - dźwięk przestrzenny Dolby Digital brzmi świetnie, a muzyka, podobnie jak w filmach, podkreśla istotne momenty i zwroty akcji, ale nie dominuje nad tym, co się dzieje na ekranie.

Grzechem byłoby nie wspomnieć o trybie dla wielu graczy - tym razem mamy możliwość gry przeciwko sobie (grupa najemników przeciwko grupie szpiegów) albo w trybie kooperacji, gdzie do swojej dyspozycji dostajemy kolejnych kilka unikalnych ruchów i możliwości do wykonywania w parach. Grę testowaliśmy przed oficjalną premierą, stąd ciężko było zmierzyć się z graczami z Internetu, ale trzeba przyznać, że w LAN'ie bawiliśmy się bardzo dobrze. Pod tym względem SC może konkurować nawet z Counter Strike'iem! Poza tym, z dziennikarskiego obowiązku warto odnotować, że gra będzie sprzedawana w Polsce jakby w dwóch wersjach: w pudełku, poza oryginalną, angielską wersją, dostaniemy dodatkową płytę z instalacją nakładki spolszczającej grę (zarówno treści pisane, jak i mówione). Z ostatnich doniesień wynika, że Samowi Fisherowi głosu użyczył znany aktor Mirosław Baka.

Tak więc na pytanie, czy warto kupić Chaos Theory chyba nie musimy już odpowiadać? Naszym zdaniem to jedna z najciekawszych, najbardziej dopracowanych i wciągających gier w ostatnim czasie, która na dzień dzisiejszy jest najlepszą w swojej klasie. Zapewniła nam wiele godzin zabawy, podczas których okrzykom zachwytu nie było końca, a czas mijał tak szybko, że zarwaliśmy trzy noce do 5 nad ranem. Oby więcej było takich pozycji...

WERDYKT

GRYwalność

- + Możliwość realizacji własnych pomysłów na przechodzenie poziomów to ogromny plus
- Nie każdemu spodoba się tryb multiplayer

GRAFIKA

- + Dopracowana pod każdym względem i najlepsza z całej serii
- Do rozkoszowania się pełnią efektów potrzebna jest nowoczesna karta graficzna

DŹWIĘK

- + Niezwykle sugestywny dźwięk przestrzenny Dolby Digital
- Śmiesznie brzmiące angielskie wypowiedzi w wykonaniu azjatów

ŻYWOTNOŚĆ

- + Prawie tydzień dla jednego gracza i znacznie więcej w trybie multiplayer
- Konieczność posiadania stałego łącza lub LAN'u dla trybu multi

Najlepsza gra szpiegowska, jaka powstała kiedykolwiek - dopracowana pod każdym względem i niezwykle wciągająca. Klasa sama dla siebie

MOCNY
PUNKT

■ Zaskoczmy Was i nie napiszemy o możliwości robienia sesji zdjęciowych z całym tabunem przeuroczych modelek. A wszystko, ponieważ ta zabawa dość szybko się nudzi. W przeciwieństwie do ekonomicznego aspektu gry. Możliwość tematycznego doboru zawartości pisma, połączona z monitorowaniem zapotrzebowań rynkowych i ustalaniem ceny oraz walką o jakość magazynu dostarcza znacznie więcej rozrywki, niż sesje

DETALE

- 12 misji
- Dziesiątki różnych mebli do wyposażenia willi
- Killanaście znanych zespołów na soundtracku
- Parę możliwości zorganizowania różnego typu imprez
- Ponad 50 osób do zaproszenia i wyłącznie ładne kobiety

INFO

PC CD-ROM

PLAYBOY
THE MANSION

16

UBISOFT

PL

Dystrybucja PL:

Cenega Poland

Producent: Cyberlore Studios

Wydawca: Ubi Soft

Wersja językowa: Polska

Premiera: Już jest

Typ gry: Symulacja

Cena: 99.90 zł

Internet: www.cenega.pl

Wymagania: PIII 700MHz, 128 MB RAM, karta graficzna 32 MB

PLAYBOY:
THE MANSION

Zyciorys Hugh Hefnera, który stworzył Playboya, to doskonały przykład spełnionego "american dream". Zaczynając od zera Hugh przebojem wdarł się na sam szczyt. Obecnie Hefner to właściciel ogromnego prasowo - medialnego imperium, ma kasy jak lodu, jest na "ty" z mnóstwem sławnych ludzi, a o ilości swoich kochanek mówi, że to już dawno czterocyfrowa liczba. Każdy, kto chciałby wieść taki żywot, może obecnie zakosztować jego wirtualnego odpowiednika.

W "Playboy: The Mansion" wcielając się w Hugh Hefnera próbujemy stworzyć własne imperium prasowe. Gra składa się z 12 misji. W każdej z nich trzeba będzie opublikować kolejny numer magazynu, a także wykonać kilka innych zadań związanych z rozwojem "fabuły" (użyliśmy tego słowa trochę na wyrost). Sama rozgrywka uderzająco przypomina "The Sims". Zabawę zaczynamy w skromnie umeblowanej willi, z której trzeba zrobić ekstrawagancką rezydencję prawdziwego playboya. Kolejne wyzwanie to comiesięczne przygotowywanie naszego magazynu i zarządzanie pismem od strony ekonomicznej. Musimy zawsze zdobyć zdjęcia kogoś sławnego na okładkę, mieć artykuł, esej, ciekawy wywiad, sesję zdjęciową playmate miesiąca i fotoreportaż. Prócz ustalania ceny pisma, należy obserwować rynek i wiedzieć, na jaką tematykę jest obecnie największe zapotrzebowanie (sport, polityka, humor, seksualność, sztuka itp.). Przygotowując pismo dbamy o jak najwyższą jakość zamieszczanych materiałów. Zatrudniamy coraz bardziej wykwalifikowanych reporterów i fotografów, nawiązujemy kontakty z coraz bardziej znanymi osobami, które pojawią się w Playboyu. Równocześnie staramy się zyskiwać sławę oraz zaprzyjaźniać z jak największą liczbą VIPów. W tym celu organizujemy zamknięte imprezy, będące miejscem nawiązywania nowych znajomości. A tych mamy trzy rodzaje: przyjacielskie, biznesowe i miłosne. Pierwsze ułatwiają pozyskiwanie sław dla czasopisma, drugie pozwalają robić interesy i przeprowadzać transakcje, a ostatnich chyba nie trzeba nikomu tłumaczyć. I tak w skrócie wygląda zabawa w "Playboy The Mansion". Zostaje jeszcze jedna (ponoć największa) atrakcja do wspomnienia, czyli sesje zdjęciowe. Wybieramy jakieś skąpe ciuszki oraz drobne dodatki (okulary, naszyjniki, pierścionki itp.) i strzelamy fotki ładnym paniom.

Teoretycznie gra przeznaczona jest dla osób pełnoletnich, ale naszym zdaniem to dość naciągany zakaz. Podczas sesji zdjęciowych, faktycznie można zdjąć modelce stanik, ale to wszystko. Nigdy nie ujrzymy jej całkowicie nagej. Podobnie (o zgrozo) jest z intymniejszymi kontaktami z kobietą. Hugh oraz jego wybranka przez cały czas pozostają w majtkach. Wygląda to wyjątkowo sztucznie, wręcz groteskowo. Naprawdę nie rozumiemy twórców. Skoro z założenia robili produkt dla dorosłych, to mogli pozwolić sobie na coś więcej. Ostatecznie wyszła im gra, co najwyżej dla nastolatków. To naprawdę śmieszne, że większą ilością erotyzmu niż "Playboy: The Mansion" emanują billboardy z reklamą Kinder Bueno. Zresztą to nie jedyny zawód. Gra zapowiadana jako wielki przebój, okazała się ostatecznie bardzo przeciętnym tytułem. Co z tego, że wszystkie kobiety jakie spotykamy podczas zabawy, to smukłe, długonogie piękności, które mają bardzo ładne i duże oczy? Z tą kreskówkową grafiką nie zrobiło to na nas większego wrażenia. Poza tym sama rozgrywka jest zbyt schematyczna, przez co szybko się nudzi. Przygotowywanie zawartości magazynu zawsze wygląda tak samo i podobnie jak wykonywanie innych zadań wynikających z rozwoju fabuły w zasadzie sprowadza się do organizowania przyjęć.

Grę ratują trochę drobne smaczki, jak np. garść ciekawych informacji na temat Playboya wyświetlanych podczas ładowania, a także dodatki. Za wykonywanie zadań zdobywamy punkty, które można przeznaczyć na zakup zdjęć playmate miesiąca, poczynając od lat sześćdziesiątych a kończąc na roku 2004. Rzecz o tyle ciekawa, że pozwala zobaczyć, jak z biegiem czasu zmieniała się stylistyka Playboya, jakie typy kobiet były modelkami oraz w jaki sposób je fotografowano. No i jest jeszcze naprawdę świetna muzyka (podzielona na dziewięć różnych stylów) w wykonaniu kilku całkiem znanych zespołów.

Jednak żadna z tych rzeczy nie jest w stanie uratować "Playboy: The Mansion". Nie będziemy Was oszukiwać, to typowy przeciętniak. I nie dość, że razi sztucznością oraz brakiem erotyki (co uważamy za zbrodnię w grze o takiej tematyce), to w dodatku wszystkie atrakcje nudzą się już po dwóch godzinach grania. Sytuacji nie ratuje także udział Anny Przybylskiej w polskiej wersji językowej. Istnieje mnóstwo lepszych sposobów na wydanie 100 zł. ■

WERODYKT

GRYWALNOŚĆ

- + Przez godzinę zabawa jest nawet całkiem fajna
- Bardzo szybko się nudzi

GRAFIKA

- + Wszystkie występujące w grze kobiety
- Bardzo przeciętna grafika, animacje i tekstury

DŹWIĘK

- + Dobrze dobrane piosenki umilające zabawę
- Nijakie odgłosy i dźwięki

ŻYWOTNOŚĆ

- + Spróbujcie odświeżyć wszystkie zdjęcia z galerii
- Raczej ciężko w to pograć trochę dłużej

Gra dla największych i najbardziej zagorzałych fanów Playboya. Ewentualnie dla nastolatków, bo dorośli na pewno nie znajdą tu nic ciekawego dla siebie

■ Dalej, dalej do światelka w tunelu!

STAR WARS REPUBLIC COMMANDO

DETALE

- 3 kampanie
- Multiplayer do 16 osób naraz
- Kilkanaście różnych broni do zdobycia na wrogach
- Miejsca i wydarzenia nawiązujące do filmowej sagi
- 4 osobowy oddział Delta, którym kierujemy

■ Szybka egzekucja i możemy skoczyć na piwo

Zastanawialiście się kiedyś, o ile uboższy byłby świat gier komputerowych, gdyby George Lucas nigdy nie nakręcił tej "głupiej bajki o robotach" (sam reżyser mówił tak o filmie podczas kręcenia Nowej Nadziei)? Gdyby nie

Gwiezdne Wojny nie mielibyśmy takich perełek jak cała seria X-Wing, KOTOR, Jedi Knight, Rogue Squadron, czy Episode I: Racer. W tej recenzji opowiemy o kolejnym doskonałym tytule, który z pewno-

INFO

Dystrybucja PL: LEM
Producent: Lucasarts
Wydawca: Lucasarts
Wersja językowa: Angielska
Premiera: Już jest
Typ gry: FPP
Cena: 169 zł
Internet:
www.lucasarts.com/games/swrepubliccommando/
Wymagania: PIII 1GHz, 256 MB RAM, karta graficzna 64 MB

ścią trafi do panteonu najlepszych gier dziejących się w świecie Gwiezdných Wojen.

"Star Wars Republic Commando" określana jest jako "squad-based combat". W grze wcielamy się w jednego z tysięcy klonów, jakie zamówiła Republika w celu stworzenia niezwyciężonej armii. Jednak nawet wśród klonów istnieją podziały, a my mieliśmy sporo szczęścia. Nie zostaliśmy mięsem armatnim (czytaj szeregowym żołnierzem), ale dowódcą elitarnego, czteroosobowego oddziału komandosów o kryptonimie Delta. Zabawa zaczyna się kampanią na Geonosis, czyli wielką bitwą jaką stoczyły siły dobra i zła pod koniec II epizodu "Gwiezdných Wojen". Oczywiście od razu zostaliśmy rzućeni na głęboką wodę, w samo centrum najcięższych walk. W dodatku po drodze doszło do rozproszenia naszego oddziału, który trzeba będzie zebrać przed rozpoczęciem właściwej misji...! Chyba to jest najfajniejsza rzecz, jaką uświadczymy w "SW RC". Tutaj ciągle coś się dzieje, od pierwszej do ostatniej misji. Z tą grą naprawdę nie da się nudzić. "SW RC" kipi akcją, ale co ważniejsze nie popada

w schematyczność, która jest bolączką większości przeciętnych shooterów. Teoretycznie nie ma tu jakoś wyjątkowo oryginalnych zadań, ot typowe znajdź i zniszcz, zdobądź dane miejsce, obroń inne, odeskortuj sojusznika, zabij komendanta wrogich oddziałów itp. Słowem wszystko, co doskonale znamy z innych gier. Ale tak dużego nagromadzenia tych elementów i tak zmiennego oraz zaskakującego rozwoju wydarzeń jak tu, nie uświadczymy w zbyt wielu strzelankach. Odczuwamy to zwłaszcza podczas bitwy na Geonosis, gdy sytuacja będzie zmieniała się z sekundy na sekundę, będziemy dostawać coraz to nowsze rozkazy, zmuszeni do improwizowania. Potęgowaniu wartości i wciągającej akcji sprzyja budowa gry. Wszystkie trzy kampanie składają się z kilkudziesięciu krótkich

MOCNY PUNKT

■ Widok z pierwszej osoby w "SW RC" różni się od większości gier FPP. Jest to zasługa specjalnego hełmu bojowego, którego wyświetlacz zawiera szereg najważniejszych informacji takich jak stan naszych tarcz, ilość życia, amunicji, a także lokalizację oraz stan zdrowia kompanów z uwzględnieniem aktualnie wykonywanych przez nich czynności. Poza tym specjalne wyposażenie hełmu pozwoli widzieć w ciemnościach. Ale nie to jest jego najlepszą funkcją. Nic nie przebiega specjalnego lasera czyszczącego. Używanie noża podczas walki bardzo często kończy się zachłapaniem wizjera hełmu krwią (bądź inną wydzieliną). Właśnie wtedy automatycznie uaktywnia się laser czyszczący. Bardzo fajny pomysł i świetny efekt graficzny. W sumie mała rzecz, a cieszy

w obsłudze interfejs, pozwalający kontrolować poczynania drużyny za pomocą paru przycisków. Jednak większość rozkazów wydajemy za pomocą klawisza "użyj". Gdy najedziemy celownikiem na jakiś przedmiot, z którym możliwa jest interakcja, wyświetli się hologram, pokazujący możliwy rodzaj działania. Aby wydać rozkaz wystarczy kliknąć przycisk! W ten sposób każemy komandosom hakować komputery, podkładać ładunki wybuchowe, kryć się za przeszkodami terenowymi, obsługiwać stanowiska strzeleckie, korzystać z uzdrawiających zbiorników bacty itp. Prawda, że brzmi wyjątkowo nieskomplikowanie? I najważniejsze, że doskonale sprawdza się w walce. Za pomocą klawisza "użyj" wyznaczmy także cel, na którym oddział ma

■ Strasznie tu cicho i spokojnie. Czas rozkręcić jakąś małą imprezkę

skoncentrować ogień, każemy wykonać manewr otwierania drzwi, bądź anulujemy rozkaz. Chylimy czoła przed twórcami, którzy potrafili zaoferować tak wiele możliwości w tak łatwy do obsłużenia sposób.

A skoro mowa o naszych towarzyszach, warto nadmienić, że ich sztuczna inteligencja jest zadziwiająco wysoka. Nie pchają się pod lufy przeciwników, gdy są ranni, idą się uleczyć bez rozkazów, potrafią nas osłaniać i na-

misji. I za każdym razem czekając na załadowanie następnej planszy (na szczęście trwa to sekundy) zastanawiamy się, co tym razem przygotowali dla nas twórcy. Kolejna sprawa to bardzo intuicyjny i łatwy

■ Komitet powitalny wydaje się być spięty. Jakiś granacik z pewnością pomoże im się rozerwać

prawdę wspomagać w walce. Bo "SW RC" to gra akcji, ale nastawiona na drużynową współpracę. Bez wsparcia przyjaciół wiele momentów jest wręcz nie do przejścia. Zwłaszcza, że prawie zawsze mamy do czynienia z przeważającą liczbą przeciwników. Próby wyeliminowania wszystkich w pojedynkę kończą się z reguły bolesną śmiercią, która... nie jest równoznaczna z końcem gry (pod warunkiem, że żyje choć jeden z naszych komandosów)! Upadamy na ziemię, ekran zachodzi czerwoną poświatą, ale mimo to możemy przyzwać kogoś, kto nas wskrzesi (a raczej postawi na nogi). Dzięki urządzeniu przypominającemu defibrylator jeden porządny elektrowstrząs i znów jesteśmy w stanie walczyć. Podobną przysługę można wyświetlić zabitym współtowarzyszom. Zostając przy temacie kompanów trzeba powiedzieć jeszcze jedną rzecz. Każdy z nich ma inną specjalizację (snajper, hacker, ekspert od materiałów wybuchowych). I choć nie mają imion, tylko numery porządkowe: 07, 40, 62, to i tak ciężko się z nimi nie żyć. Krótkie

WYBÓR KOMANDOSA

■ **Star Wars Republic Commando** - kipiący akcją, drużynowy shooter rozwijający wydarzenia znane z II Epizodu. Zdecydowanie jedna z najlepszych gier tego typu, jakie dotychczas widzieliśmy

■ **Star Wars Battlefront** - walka o galaktykę w "starzych" Gwiezdnym Wojnach, widziana oczami szeregowego żołnierza. Nienajgorszy tytuł, jednak zabrakło mu tej "bożej iskry"

■ **Star Wars: Dark Forces** - smaczek dla fanów gwiazdnej sagi. Pierwsza gra FPP osadzona w filmowych realiach. W dodatku gracz wcielił się w byłego żołnierza Imperium!

Wszystkie dialogi, odgłosy wystrzałów, wybuchów, a nawet poruszania się postaci są doskonale dobrane. Zaś całość okraszona jest orkiestrowymi kawałkami, które świetnie potęgują atmosferę.

Jedyną rzeczą jaką można zarzucić ASW RCi to niedosyt, jaki po sobie pozostawia. W trybie Singleplayer są aż trzy duże kampanie, ale ich ukończenie na poziomie medium to kwestia dwóch - trzech dni. Zdecydowanie za mało! Powinno być z dwa razy tyle! Sytuacji nie ratuje także Multiplayer. Niby mamy te kilka standardowych trybów jak deathmatch, teamdeathmatch, CTF czy assault mode, ale to już nie jest to samo. Zwłaszcza, że plansze w trybie gry wieloosobowej zostały na żywca przeniesione z Singleplayera. No i na pewno nie obrazilibyśmy się gdyby było więcej broni do zdobycia na wrogach. Choć przynajmniej, że podstawowe wyposażenie oddziałów specjalnych (czyli najczęściej używany środek anihilacji) robi wrażenie. Wystarczy zmiana modułu i karabin maszynowy staje się snajperką, albo rakietnicą. Oczywiście są to tylko drobiazgi, które nie wpływają ujemnie na całokształt.

"Star Wars Republic Commando" to jedna z najlepszych gier, jakie dotychczas powstały w uniwersum Gwiezdnym Wojen. Pokazanie Republiki oczami komandosów, od jej mroczniejszej strony było strzałem w dziesiątkę. Poza tym jak mało który tytuł, "SW RC" wciąga od początku do końca i ani przez moment nie nuży. Jeśli dodacie do tego świetną oraz perfekcyjnie dopracowaną oprawę audiowizualną, z wyjątkowo intuicyjnym i prostym w obsłudze interfejsem, to otrzymacie pełen obraz tej gry. Ujmując całość w jednym zdaniu: oto kolejny wielki hit ze stajni LucasArts, w który koniecznie musicie zagrać! ■

LOCATE TURRET CONTROLS

PRZEDŁKI

■ Tytuły ze świata Gwiezdnym Wojen są zawsze nie wiadomo. Albo okazują się wielkimi hitami albo niewypałami. Świetnym przykładem może być "Star Wars: Force Commander", RTS, który rozczarował wszystkich. Jednak LucasArts nie poddaje się tak łatwo. W najbliższym czasie wydanie zostanie kolejny RTS - "Star Wars: Empire At War". Patrząc po screenach zapowiada się całkiem nieźle. Ale czy mimo to nie podzieli losu swojego poprzednika? Z pewnością Was o tym poinformujemy w odpowiednim czasie

wymiany zdań w chwilach odpoczynku od walki, czy rzucane na polu bitwy cyniczne lub żartobliwe komentarze bardzo pomagają budować klimat.

Od strony wizualnej gra wygląda wspaniale i krótko mówiąc jest po prostu piękna. Super płynna animacja, arcyszczegółowa grafika (przyjrzyjcie się zbrojom swoich komandosów!), imponujące tekstury i mnóstwo widowiskowych wybuchów wprawia w zachwyt. Bardzo fajnie wyglądają także sposoby uśmiercania wrogów. Rozsypujące się droidy, (można im odstrzeliwać kończyny), czy rozsmuszające się na helmie wielkie robale kończą swój żywot w wyjątkowo widowiskowy sposób.

Równie dobrze "SW RC" prezentuje się od strony audio. Gorąco polecamy obejrzenie zamieszczonego w dodatkach filmiku o tworzeniu odgłosów do gry.

WEROYKT

GRYwalność

+ Star Wars Republic Commando zostaje w pamięci na dłużej właśnie z powodu swojej super grywalności. Znalazienie kilku równie grywalnych pozycji przysparza duże trudności

- Szczerze powiedziawszy, to nic nie przychodzi nam do głowy

GRAFIKA

+ Prześliczna i super dokładna. Wszystko jest tu ładne i dopracowane w najmniejszym szczególe.

- Żeby w pełni cieszyć się pięknem gry, trzeba mieć naprawdę mocny komputer

Zdecydowanie jeden z najlepszych shooterów, w jakie ostatnio graliśmy. Pozycja obowiązkowa dla wielbicieli gier akcji! Gdyby tylko był dłuższy...

DŹWIĘK

+ Wszystko: muzyka, odgłosy i dialogi stojące na najwyższym poziomie

- Brak

ŻYWIOTNOŚĆ

+ Prócz 3 kampanii głównych można odblokować jeszcze jedną (mniejszą) dodatkową. Multiplayer znacząco wydłuża czas spędzony z grą

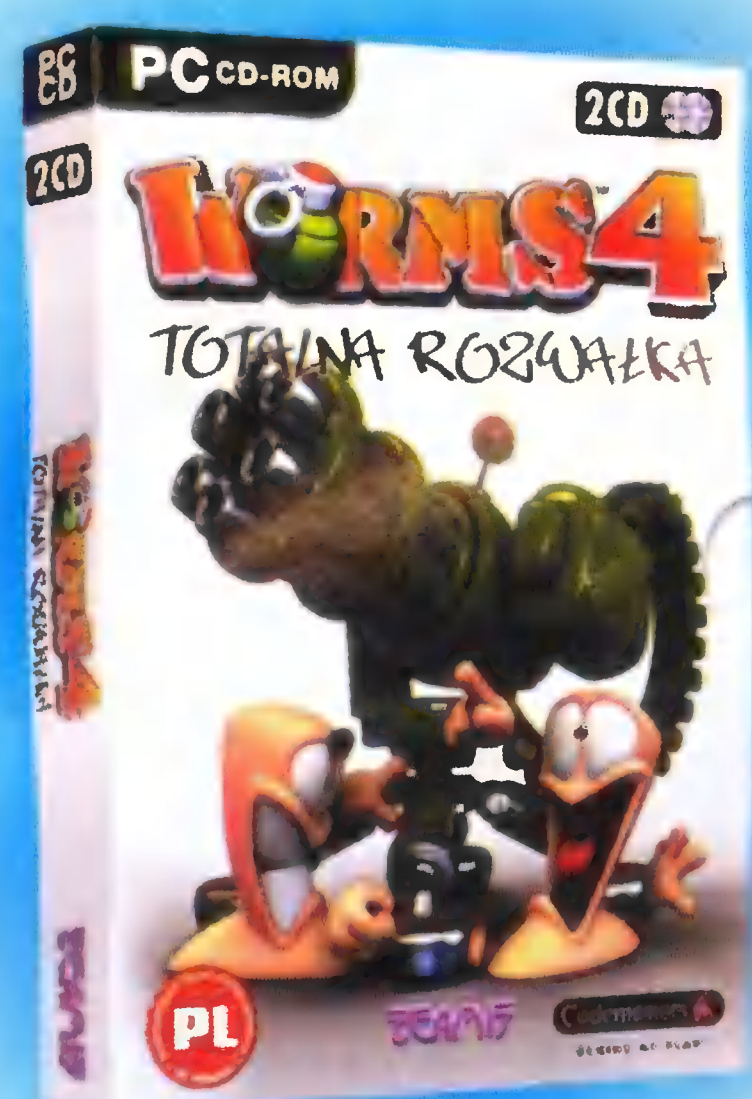
- Zabawa w trybie dla pojedynczego gracza to zajęcie na zaledwie dwa, góra trzy dni

KONKURS

WORMSTM4

TOTALNA ROZWAŻKA

Pytanie:

Kto jest producentem
serii Worms?

Do wygrania:

15 sztuk gry: Worms
4: Mayhem

Sponsorem nagród jest firma:

CDPROJEKT

www.cdprojekt.info

Na odpowiedzi czekamy do momentu ukazania się następnego numeru. Odpowiedzi na kartkach pocztowych prosimy nadsyłać na adres: GK, ul. Marsa 6, 04-202 Warszawa.

■ Znowu oblałeś manewry na placu...

INFO

Dystrybucja PL:
Nicolas Games

Producent: Bugbear
Entertainment

Wydawca: Empire

Wersja językowa: Angielska

Premiera: Już jest

Typ gry: Wyścigi

Cena: 99,00 zł

Internet:
www.flatoutgame.com

Wymagania: PIII 600 MHz, 128
MB RAM, karta graficzna 32 MB

FLATOUT

MOCNY PUNKT

■ Tym co kompletnie zważyło nas z nóg we Flatout były bonusowe tryby, a szczególnie konkurencja skoku wzwyż. Już sam pomysł, żeby swojego kierowcę (czyli notabene siebie samego) wystrzelić przez przednią szybę 100 metrów w górę, a potem lądować na betonie, siatce otaczającej stadion lub na kartonowych pudełkach wydaje się szalony, ale ważniejsze, że autorom udało się go wykonać naprawdę świetnie. Chodzi przede wszystkim o zachowanie praw fizyki działających na postać, czyli tzw. efekt szmacianej lalki (rag-doll) – nie wygląda to tak dobrze, jak w Half-Life 2, ale obserwowanie makabrycznych wypadków daje niezły ubaw!

Wydawać by się mogło, że jeśli zechcemy pograć w jakieś fajne wyścigi, to sięgniemy albo po produkcje EA (serie Need For Speed, Burnout, NASCAR) albo Codemasters (Colin McRae Rally lub TOCA). Tymczasem Empire zaproponował nam wyścigi, które nie tylko świetnie wyglądają, ale przede wszystkim dają dużą przyjemność z zabawy.

Flatout należy do gatunku wyścigów zręcznościowych, czyli takich, gdzie realizm jest sprawą drugorzędną, a ważniejsze jest poczucie pędu i adrenalina towarzysząca wchodzeniu w ostre zakręty i walce błotnik w błotnik z innymi kierowcami. Gra składa się

WYBÓR KIEROWCY SAMOBÓJCZY

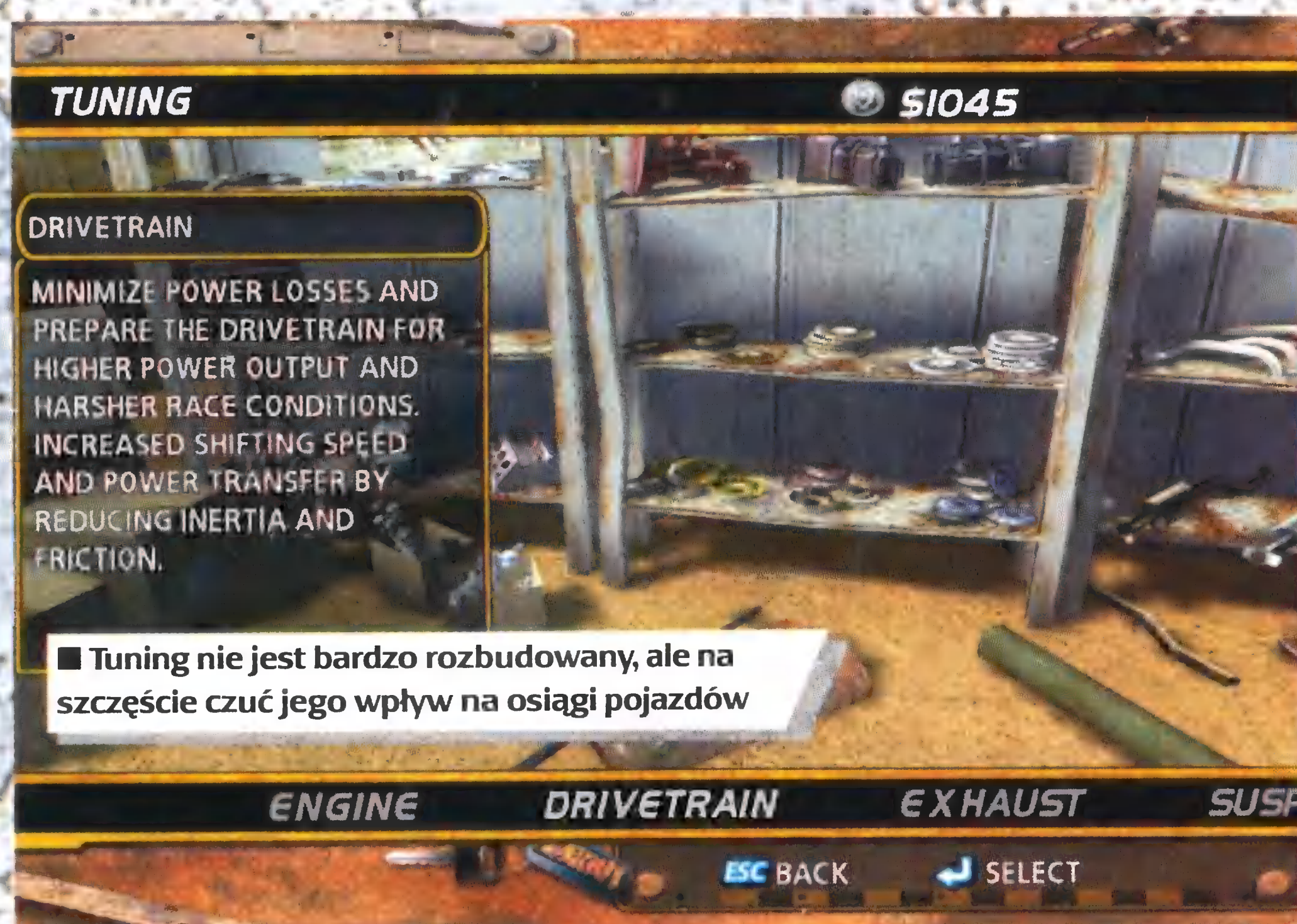
■ Burnout 3 (PS2) – najgłośniejsza i najbardziej wyczesana gra tego gatunku, która już niedługo zawita na komputery PC. Na razie bezkonkurencyjna

■ Flatout – poza wciągającymi i trochę zręcznościowymi wyścigami mamy kilka mega-zabawnych trybów bonusowych

■ Toca Race Driver 2 – Co prawda jest to symulator jazdy, ale pozwala niemal w równym stopniu demolować samochody w różnych terenach

właściwie z dwóch elementów, z których naprawdę ciężko wybrać bardziej wciągający. Pierwszy to klasyczny tryb kariery, gdzie ścigamy się w trzech klasach na kolejnych trasach, zdobywamy pieniądze, które z kolei przeznaczamy na zakup nowych ulepszeń do samochodu lub wymianę tychże na nowe. Nie ma tu żadnej fabuły – masz wygrać wyścig, odblokowując

tym samym kolejny, a gdy zwyciężysz we wszystkich potyczkach w danej klasie, przechodzisz dalej. O ile schemat ten nie jest niczym szczególnym, to same wyścigi są naprawdę przyjemne. Po pierwsze, dobrze ustawiono poziom trudności przeciwników, którzy co prawda nie uczą się na błędach i nie są mściwi, ale znają trasę, mądrze wchodzą w zakręty i potrafią ostro walczyć na wirażach. Ważne jednak, że tak jak prawdziwi kierowcy popełniają czasem błędy, a nie jadą jak "po sznurku", nie dając się dogonić. Po drugie, trasy, po których jeździmy są mocno pokręcone i trzeba je dobrze poznać, żeby zwyciężyć — po drodze

DETALE

- 16 samochodów różniących się wagą, mocą i ceną
- 36 tras w pięciu środowiskach
- 12 plansz bonusowych do specjalnych konkurencji
- 6 kategorii tuningowania samochodu

■ Pozwól, aby przeciwnicy poniszczyli się między sobą, a potem tylko dobij ocalałych

pełno jest zdradliwych przeszkód, wiraży i wyskoczn, które tylko czekają na brawurowych kierowców. Bo, choć może ciężko w to uwierzyć, we Flatout nie skutkuje taktyka trzymania gazu do dechy przez cały czas. Autorzy bowiem tak sprytnie zbudowali tory, że często przy zbyt dużej prędkości nie zdołamy przyhamować przed zakrętem lub uniknąć zniszczenia wozu i wypadnięcia kierowcy przez przednią szybę. Nie oznacza to jednak, że powinniśmy starać się niczego po drodze nie dotykać i unikać starć z rywalami. Wręcz przeciwnie — gra punktuje wszystkie stłuczki z przeciwnikami i potrącenia przedmiotów leżących po drodze dodając Twojemu pojazdowi Nitro, dzięki czemu na prostych możesz rozpedzić go do zabójczych prędkości.

PRZECIEKI

- Empire nie należy do liderów, jeśli chodzi o wyścigi samochodowe, ale kilka lat wcześniej wyprodukowało grę rajdową, która była dodawana do kart GeForce firmy nVidia (GeForce 2 GTS). Poziomem grywalności nie przedstawiała sobą niczego ciekawego, ale efekty graficzne, jak na tamte czasy, były całkiem ładne. Miejmy nadzieję, że Flatout nie będzie ostatnim dokonaniem Empire w tym gatunku, bo szkoda byłoby takiego fajnego enginu nie wykorzystać...

Drugi fragment gry to tryby bonusowe. Aby zobaczyć wynik 100% nie jest konieczne wygranie ich wszystkich, ale będziesz starał się to zrobić mimo wszystko, bo sprawia to niesamowitą frajdę. Tryb ten można podzielić na trzy części: konkursy w wystrzeliwaniu siebie poza samochód, pojedynki o przetrwanie na arenie i wyścigi na zamkniętych planszach, gdzie istotna jest dokładna jazda, a nie przepychanki z przeciwnikami. O ile ten ostatni tryb można by sobie darować, o tyle dwa pierwsze to naszym zdaniem esencja Flatouta. Kiedy pierwszy raz zobaczyliśmy naszego ludzika wylatującego w powietrze w skoku wzwyż, zawadzającego o metalową tyczkę i lądującego głową w asfalcie, to o mało nie spadliśmy z krzesła ze śmiechu. A potem było jeszcze lepiej: skok w dal, skok w stronę tarczy do rzutek, gra w kręgle i parę innych sprawiają, że świadomie kombinujesz, jakby tu zrobić jakichś makabryczny wypadek z ludzikiem w roli głównej. Świetny pomysł i świetne wykonanie!

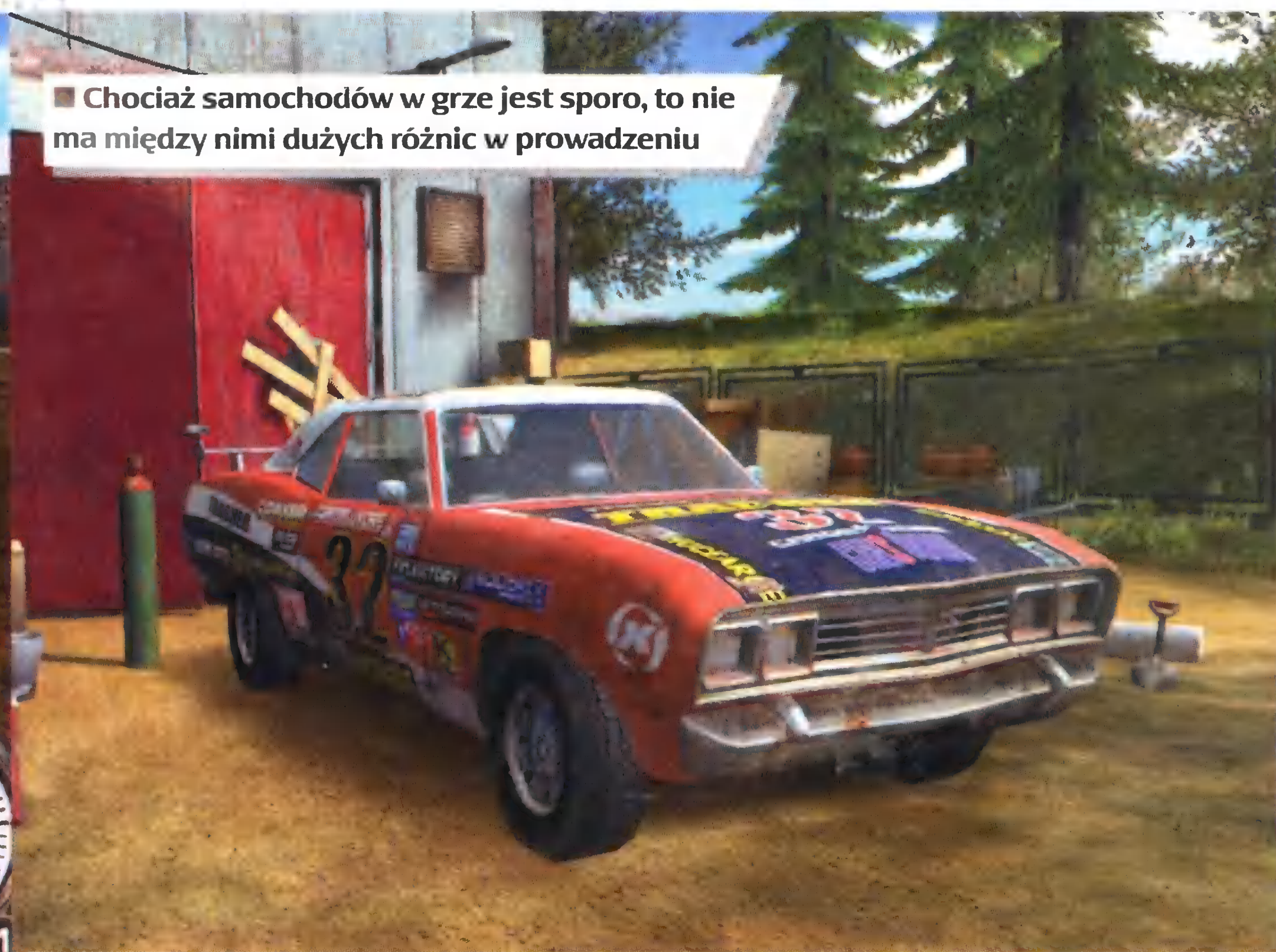
Grze nie można również niczego zarzucić od strony technicznej — grafika jest ładna, szczegółowa i płynna już na średniej

klasy sprzęcie, a muzyka choć nie rewelacyjna, nie przeszkadza w zabawie. Sterowanie jest proste, instynktowne i nie wymaga długiej nauki. Gdyby nie brak regulo-

■ Wypadki wyglądają efektownie i utwierdzają w przekonaniu, że eksperymenty za kierownicą lepiej próbować wyłącznie w grach...

■ Choć samochodów w grze jest sporo, to nie ma między nimi dużych różnic w prowadzeniu

wanego poziomu trudności i krótki czas zabawy potrzebny do ukończenia gry, z pewnością dostałaby ona od nas wyższą ocenę. ■

WERDYKT

GRYwalność

- + Niezły model jazdy i emocjonujące wyścigi
- Brak regulowanego poziomu trudności

GRAFIKA

- + Na dobrym sprzęcie wygląda naprawdę ładnie
- Minimalne wpadki w detekcji kolizji obiektów

DŹWIĘK

- + Znośne kawałki muzyczne, choć nie zapadają w pamięć na długo
- Wszystkie utwory należą do niezbyt ambitnego nurtu pseudo nu metalowego

ŻYWOTNOŚĆ

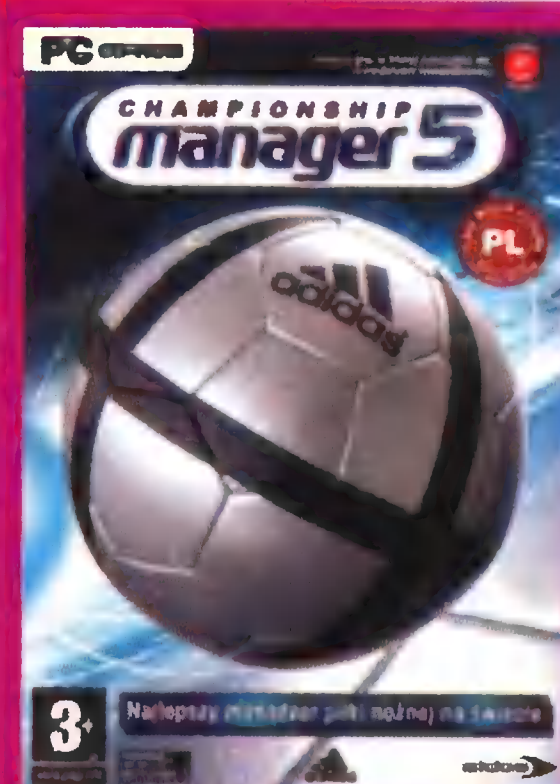
- + Bardzo wciąga i nie pozwala oderwać się od ekranu
- Wprawny gracz uzyska 100% w dwa wieczory

Solidne wyścigi samochodowe przypominające trochę Destruction Derby w terenie. Choć są krótkie, przynoszą sporo radości i pozwalają się wyżyć

■ Piłka
w grze...

INFO

Dystrybucja PL:
Cenega Poland

Producent:
Beautiful Game Studios

Wydawca: Eidos

Wersja językowa: Polska

Premiera: Kwiecień

Typ gry: Sportowa

Cena: 99 zł

Internet:
www.championshipmanager.co.uk

Wymagania: PIII 700 MHz,
256 MB RAM, karta graficzna
16 MB

CHAMPIONSHIP MANAGER 5

DETALE

- Najważniejsze ligi piłkarskie z 26 państw świata
- Baza zawodników stworzona przez Professional Football System
- Znaczne przyspieszenie działania gry
- Poszerzona liczba opcji taktycznych

Po tym, jak w zeszłym roku Sports Interactive odeszła od Eidosa i swojego nowego menedżera wydała za pośrednictwem Segi, wszyscy miłośnicy tego gatunku z dużym zainteresowaniem oczekiwali na efekt końcowy zmagania z Championship Manager 5. Obawy były uzasadnione - niezwykle utytułowana i doceniana przez graczy seria o wieloletnim stażu dostaje się w ręce nowicjuszy, którzy muszą w zasadzie wszystko zrobić od nowa. Czym im się udało? Po intensywnych testach możemy powiedzieć, że nie jest źle. Ale nie jest też świetnie, co oznacza, że "mistrzem świata" wśród menedżerów pozostaje FM2005.

■ Nowy ekran taktyczny bardzo przypomina prawdziwą tablicę, jaką stosują trenerzy na odprawach

■ Kule bilardowe w akcji, czyli ekran rozgrywanego meczu

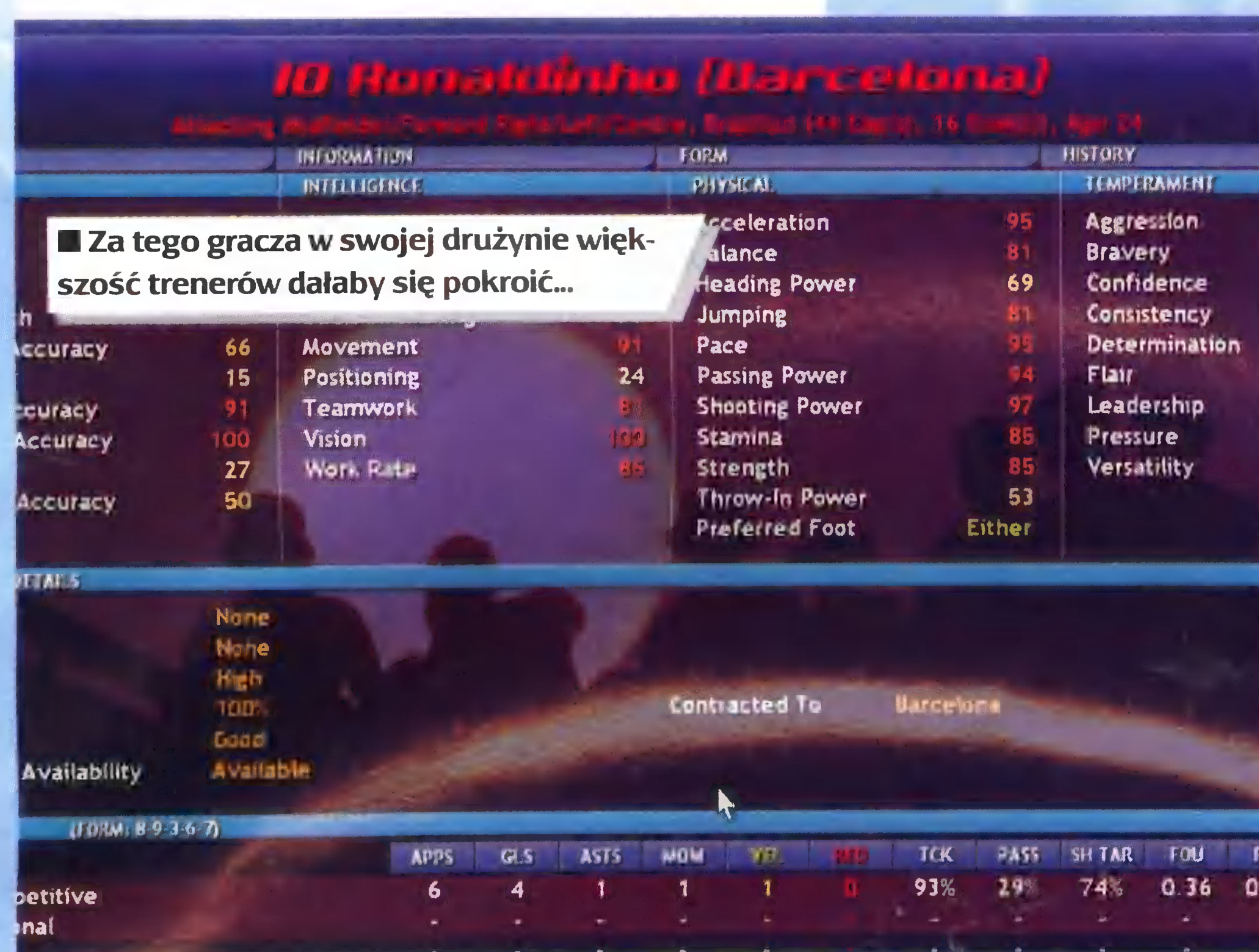
MOCNY PUNKT

■ Największym szokiem, jaki nas spotkał po odpaleniu i rozpoczęciu gry, to czas jaki zajęło wygenerowanie rozgrywek, czyli innymi słowy czas jaki minął od zatwierdzenia informacji o ligach i danych osobowych do rozpoczęcia zabawy w grze. Wynosił on... 20 sekund. Tak! Czy Was nie mylą. W poprzednich częściach uruchomienie gry ze śledzeniem 8 największych lig europejskich trwało do brych kilkanaście minut. Postęp zanotowaliśmy również w czasie rozgrywki - szczegóły w recenzji

Ponieważ mamy tylko dwie strony na recenzję, a chyba każdy "siedzący w temacie" wie o co chodzi z serią CM, więc w recenzji skupiliśmy się na wskazaniu innowacji, różnic i ewentualnych uchybień nowej gry. Z nowości na pewno należy wspomnieć o większej szybkości działania programu (patrz ramka: Mocny punkt), który według autorów działa z wyprzedzeniem, generując pewne stałe dane w tygodniu (w grze oczywiście), aby w weekendy, kiedy odbywa się większość spotkań zaktualizować je tylko o powstałe zmiany. Ma to jednak pewną nieciekawą konsekwencję - nie można uniknąć długotrwałych kontuzji graczy ładując nagrany stan gry, bo są one generowane wcześniej niż ogłaszane przez grę. Takie odgrywanie stanu gry może nie jest do końca "czystym zagranieniem", ale chyba każdy wie (a szczególnie kibice Liverpoolu!), jak ciężko poradzić sobie w grze, gdy kluczowy napastnik za wiele milionów dolarów łapie na początku kontuzję wykluczającą go z gry do końca sezonu. Druga istotna zmiana dotyczy statystyk piłkarzy, które

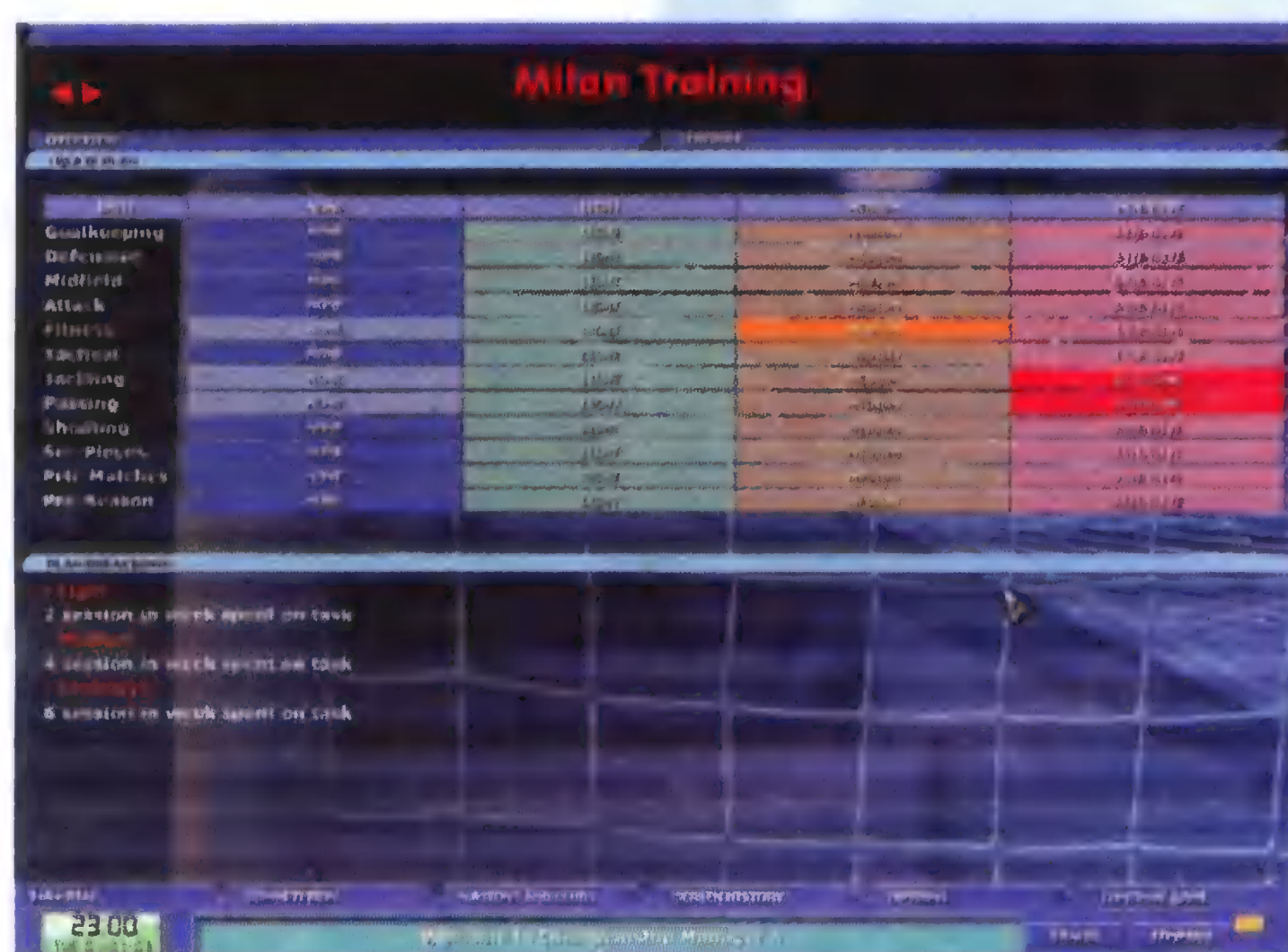
w przeciwieństwie do poprzednich wersji CM, nie były zbierane przez fanów, a dostarczone przez profesjonalną agencję o nazwie Professional Football System. Firma ta powstała w 99 roku i od tamtej pory dostarcza profesjonalistom

(przede wszystkim największym klubom piłkarskim z Premiership, Serie A i La Ligi) najnowszych i najdokładniejszych informacji o zawodnikach. To także pociąga za sobą konsekwencje - z jednej strony statystyk

jest więcej (nowe kategorie, w tym kontakt z trenerem, zachowanie podczas transferów, kontakty z mediami itp.) i można je przedstawiać w dwóch formach (klasyczne 1-20 i nowe, 1-100), ale z drugiej zawarto mniejszą liczbę państw i lig piłkarskich niż w konkurencji. Ktoś powie, że ligami z Azji albo Afryki i tak mało kto u nas gra, ale fakt jest faktem.

Modyfikacjom uległ również system zarządzania treningami. Ten niezwykle istotny element pracy każdego menedżera nie tylko został rozwinięty o uwagi graczy, ale jednocześnie dla leniwych dodano opcję automatyzacji pewnych procesów, zaś nad całością czuwał Mervyn Day, coach Charlton Athletic. Dość istotną sprawą, mającą spory wpływ na ustawienia przed meczowe, jest dodanie nowych opcji zachowań poszczególnych zawodników w danych sytuacjach (zagrywanie "w uliczkę", odwracanie uwagi obrony od swoich napastników i inne). Poza tym ustawianie taktyki dla poszczególnych

piłkarzy jak i dla całej drużyny obsługuje się jakby łatwiej i bardziej intuicyjnie. Mniej istotne zmiany dotknęły również system wyszukiwania zawodników i transferów. Te ostatnie według naszej opinii niestety na gorsze. To, że zawodnicy poza kasą powinni brać pod uwagę też inne czynniki, jak przywiązanie do swojego macierzystego klubu, czy też potencjalne szanse na wysokie trofea nowej drużyny nie ulega wątpliwości, ale fakt, że zarówno piłkarze, jak i kluby zgadzają się lub nie na te same oferty (powtarzane kilka razy z ładowaniem stanu gry) zupełnie losowo nie świadczy dobrze o tym systemie. Podobnie jest z logiką "myślenia" w takich przypadkach: ciężko nam zrozumieć, że drużyna mająca roczny budżet w wysokości miliona USD odrzuca 10 kolejnych ofert o wysokościach 35-45 mln USD za młodego, niezbyt doświadczonego jeszcze bramkarza! Podobnie sami zawodnicy - mimo kilku rosnących propozycji kontraktu do Manchesteru United (trudno powiedzieć, że to mało perspektywiczna drużyna) wspomnianego bramkarza, on sam nie zgodził się dołączyć do drużyny nawet za 12-tokrotność swojej obecnej pensji, gwarancję rocznych podwyżek o 25% i absurdalnie wysokich bonusów za występy i czyste konto. Jak dla nas, to nie jest realistyczny model transferowy. Pomijamy już taki drobny szczegół, że w ekranie propo-

nowania kontraktu dodawanie zawodnika na wymianę nie powoduje zmiany orientacyjnej wartości umowy o jego cenę rynkową.

Jak już jesteśmy przy narzekaniu, to nie można nie wspomnieć o niezbyt udanym ekranie meczu. Ludziki wyglądają jak kule bilardowe, nachodzą na siebie i momentami zagrywają piłkę w sposób totalnie nielogiczny, a już na pewno nie do końca zgodny z zasadami fizyki i zdrowego rozsądku. Ostatnią dużą wadą jest brak możliwości gry więcej niż jednym menedżerem na raz - ukróciło to nie tylko możliwość oszukiwania (darmowa "wymiana" graczy między klubami), ale jednocześnie zubożyło przyjemność z zabawy tym graczem, którzy korzystali z tej opcji w normalny sposób.

Jeśli nie czytaliście jeszcze podsumowania w ramce, to pewnie oczekujecie od nas rady, czy biec do sklepu po CM5? Nasza opinia jest następująca: tak - jeśli nie

macie FM2005, nie podoba się Wam gra Segi lub jesteście fanatykami serii CM i musicie mieć 5 w swojej kolekcji, nie - jeśli macie już FM2005 i gra Wam się podoba. Produkt Eidosa zdecydowanie sprostał oczekiwaniom, ale nie wsko-

czył na pierwsze miejsce stawki, stąd miłośnicy futbolowych menedżerów powinni chyba jednak pozostać przy FM2005. ■

WYBÓR JANASA

■ **Football Manager 2005** - posiada większą bazę drużyn i zawodników, odrobinę lepszy interfejs i mniej wpadek w grywalności od opisywanej gry

■ **Championship Manager 5** - nie tak dobry jak powyższy - kierując się futbolową analogią, przegrywa w dogrywce po dobrym spotkaniu...

■ **Total Club Manager 2005** - jak to zwykle bywać z niektórymi grami EA - piękne wyglądają, ale zgrzytają w grywalności...

PRZEDKWI

■ **CM5 to pierwsza gra z serii, która nie jest tworzona przez firmę Sports Interactive, autora i producenta wszystkich poprzednich serii plus najnowszego Football Managera 2005.** Grupa odłączyła się od Eidosa, zostawiając wydawcy tylko prawa do tytułu, stąd producent "piątki", Beautiful Game Studios, musieli robić praktycznie wszystko od początku

WERDYKT

GRYWALNOŚĆ

- + Wciągający dla fanów, zupełnie "niezrozumiały" dla niefanów
- Nie wszystkie zmiany w systemie rozgrywki wyszły grze na dobre

GRAFIKA

- + W serii CM nigdy nie chodziło o grafikę, choć warto wspomnieć o trzech "stylach" wyglądu menu
- Piłkarze na boisku wyglądają jak kule bilardowe, tak również czasem się zachowują...

DŹWIĘK

- + Brak muzyki, więc można sobie włączyć w tle odtwarzacz z ulubionymi utworami
- Czasami nie nadążające za akcją odgłosy publiczności

ŻYWOTNOŚĆ

- + W zasadzie nigdy się nie kończy...
- ...a przynajmniej do wydania kolejnej części za jakiś rok

Solidna kontynuacja serii, która tylko minimalnie ustępuje konkurencyjnemu FM2005 i stanowi łakomy kąsek dla fanów komputerowych menedżerów piłkarskich

UEFA CHAMPIONS LEAGUE 2004-2005

INFO

Dystrybucja PL: EA Polska

Producent: EA Sports

Wydawca: EA

Wersja językowa: Angielska

Premiera: Już jest

Typ gry: Sportowa

Cena: 129 zł

Internet:

www.uefachampionsleague.ea.com

Wymagania: PIII 700 MHz, 128 MB RAM, karta graficzna 32 MB

DETALE

- 50 misji w trybie CL
- Ok. 250 drużyn z najważniejszych europejskich lig
- Kilka trybów rozgrywki dla pojedynczego gracza
- Możliwość gry po sieci przez 2 graczy

Liga Mistrzów to bez wątpienia jedna z ciekawszych imprez piłkarskich. Można w niej oglądać najlepsze klubowe jedenastki, najlepszych zawodników na świecie i wypełnione po brzegi stadiony, o których w Polsce możemy jedynie pomarzyć. Oglądanie spotkań w telewizji to jedno, ale pewnie po meczu chętnie zasiedlibyśmy przed ekranem i na nowo rozegrali co ciekawsze spotkania, zmieniając bieg historii i zdobywając puchar swoją ulubioną drużyną. Bez wątpienia UEFA Champions League 2004-2005 powstała między innymi z takich pobudek.

■ Po meczu możemy obejrzeć oceny naszej drużyny i osiągnięcia poszczególnych zawodników

WYBÓR ROONEY'A

■ Pro Evolution Soccer 4 - najlepsza gra piłkarska na świecie - co do tego nie ma żadnych wątpliwości. Najbardziej realistyczna, zawsze potrafi czymś zaskoczyć gracza

■ Fifa 2005 - posiada znacznie więcej licencji, ale grywalności brakuje trochę realizmu. Zbyt schematyczna - bramki można zdobywać seryjnie z tych samym sytuacji

■ Uefa Champions League 2004-2005 - dla fanów drużyn, które odpadły już z Ligi Mistrzów lub niedługo czeka ich ten los. Dzięki tej grze zdobędą wirtualny klubowy Puchar Europy

Niestety, powstała też z pobudek czyisto komercyjnych - EA to firma wydająca gry sportowe z częstotliwością 2-3 razy do roku, co niestety przekłada się na ich poziom. Opisywana pozycja nie jest tu wyjątkiem - bazuje na "silniku" FIFA 2005,

a zmiany menu i dodanie kilku mniej lub bardziej oryginalnych pomysłów nie jest w stanie ukryć faktu, że dostajemy więcej tego samego. A to z kolei oznacza, że gracze ceniący swoje pieniądze powinni się od niej trzymać z daleka.

Co oryginalnego znajdziemy w nowej grze EA? Tryb misji. Wybieramy drużynę i musimy zająć się nie tylko wygrywaniem meczy, ale również kompletowaniem składu (kupno i sprzedaż zawodników) oraz wykonywaniem konkretnych zadań stawianych przez sponsora drużyny. Część z nich jest dość prosta: wygrać określoną różnicą bramkową, nie stracić bramki, zagrać określonym zawodnikiem przez jakiś czas czy też strzelić bramkę konkretnym piłkarzem. "Schody" zaczynają się wtedy, gdy takich wymagań w meczu jest kilka na raz, a dodatkowo nie rozpoczynamy meczu od początku, tylko np. w drugiej połowie. Wtedy na realizację wyznaczonych

■ Kupowanie i sprzedawanie piłkarzy jest uproszczone do minimum

zadań jest znacznie mniej czasu. System ten jest dość ciekawy, niestety zupełnie nie uwzględnia działań gracza, a ma z góry zaprojektowane kolejne zadania, które trzeba wykonać. Przykład? W jednym meczu dostajemy za-

danie strzelenia bramki na wyjeździe - zaczynamy zabawę w 70 minucie meczu przy stanie 0:1. Udaje nam się strzelić 3 bramki, więc spotkanie u siebie powinno być formalnością. Tymczasem gra wymaga od nas strzelenia pierwszej bramki

■ Tekstury twarzy i strojów są fatalne...

do 20 minuty meczu, aby przeciwnicy stracili wolę walki. Przy stanie 1:1 ma to sens, ale 3:1 to już raczej nie bardzo. Kolejna sprawa to wymuszone transfery - musimy je wykonać, ucząc się systemu, jaki panuje w grze, ale jest to trochę pozbawione sensu, gdy trzeba się wyzybywać świetnych graczy, bo innych po prostu nie ma (w najlepszych drużynach rezerwowi są często lepsi niż podstawowy skład u przeciętniaków). Kolejna wpadka progra-

MOCNY PUNKT

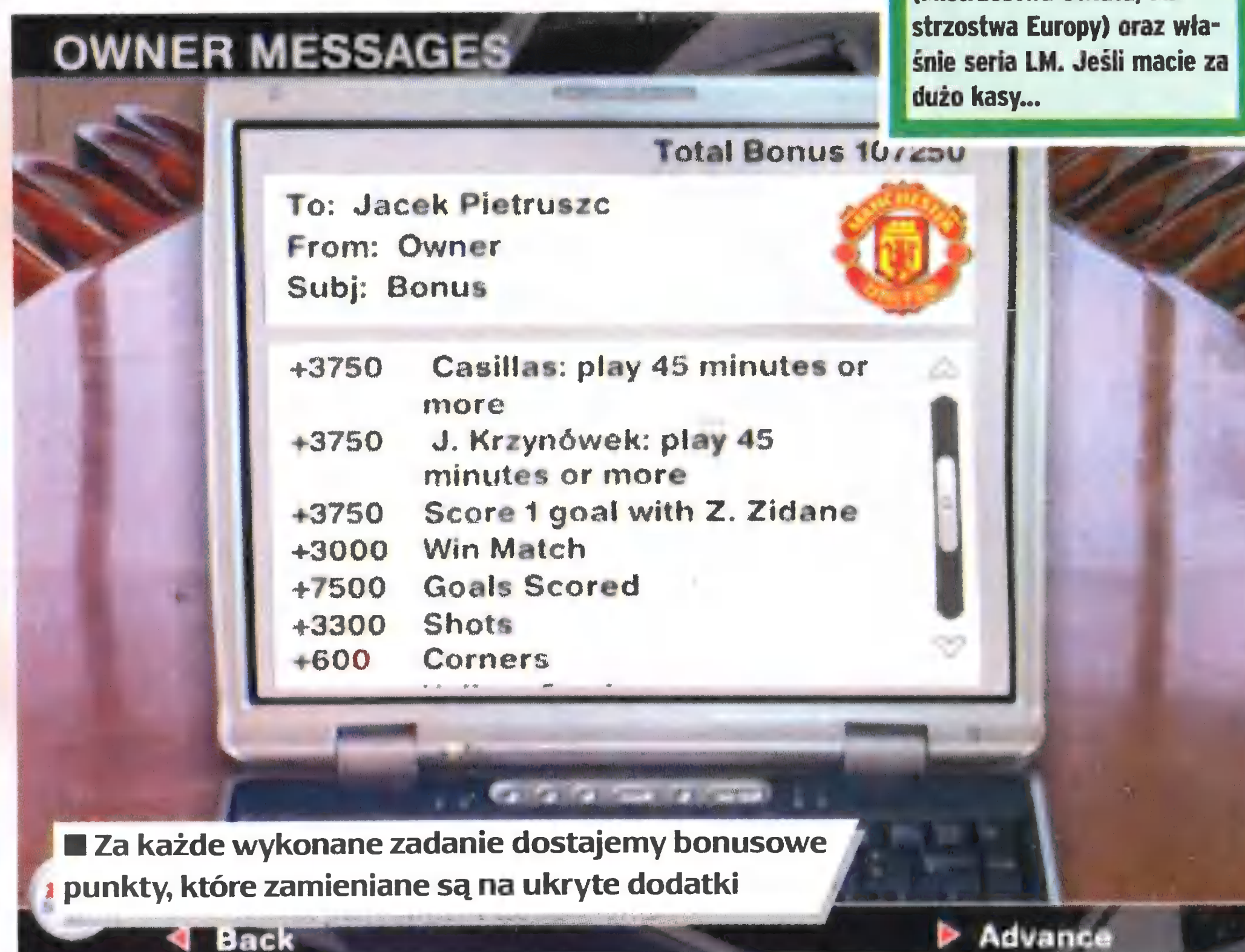
■ Najbardziej emocjonujące zadania to te, które ograniczone są czasowo i wymagają naprawdę sporych umiejętności, ale przede wszystkim maksymalnego skupienia. Kiedy dostajesz zadanie strzelenia bramki na wyjeździe i nie stracenia więcej niż jednej myślisz sobie, że to proste. Kiedy jednak okazuje się, że zaczynasz grę przy stanie 0:1 w 70 minucie meczu, dość szybko weryfikujesz swoje poglądy...

mistów to brak radaru pokazującego widok na całe boisko. Jak bardzo jest on potrzebny chyba nie musimy nikogo przekonywać - gra dalekimi podaniami nie ma praktycznie sensu w takim przypadku, bo zupełnie nie wiadomo, czy ktoś jest w przodzie czy nie. Nie najlepiej rozwiązano również stałe fragmenty gry - kilka taktyk ich wykonywania ma się nijak do dalszego postępowania, które i tak zależy od gracza (możemy wybrać bezpośredni strzał na bramkę, a potem i tak podać do najbliższego

PRZECIEKI

■ UEFA Champions League 2004-2005 to nie pierwsza gra EA związana z Ligą Mistrzów i pewnie również nie ostatnia. Po prostu "taktyka" wypuszczania gier piłkarskich tej firmy to: coroczna edycja FIFA Football, edycje gry na specjalne okazje (Mistrzostwa Świata, Mistrzostwa Europy) oraz właśnie seria LM. Jeśli macie za dużo kasy...

■ Za każde wykonane zadanie dostajemy bonusowe punkty, które zamieniane są na ukryte dodatki

zawodnika). Dziwacznie rozwiązano również rozdział na rodzaje wykonywania rzutów wolnych - z daleka trafić jest bardzo ciężko, zaś z bliska (gdy mamy specjalny celownik) można strzelić nawet 5 bramek w jednym meczu z samych rzutów wolnych! Chyba nie trzeba nikogo przekonywać, że z realizmem ma to niewiele wspólnego.

Również w kwestii oprawy graficznej grze daleko do doskonałości. Animacja piłkarzy jest jeszcze w miarę płynna, ale ich wygląd (szczególnie twarzy) powoduje dreszcze

- niektórzy wyglądają, jakby mieli luszczyć albo inne choroby skóry, a podobieństwo do realnych graczy jest często mocno naciągane.

Komu możemy polecić UCL 2004-2005? W zasadzie tylko wielkim maniakom piłkarskim, którzy kochają serię FIFA i muszą mieć każdą grę zrobioną na jej engine. Pozostali niech nie marnują pieniędzy albo przeznaczają je na Pro Evolution Soccer 4 - zdecydowanie najlepszą grę piłkarską.

WERDYKT

GRYWALNOŚĆ

- + Ciekawy tryb misji...
- ...który nie został do końca dopracowany i nie cieszy, tak jak powinien

GRAFIKA

- + Świetnie wykonane stadiony
- Paskudne tekstury twarzy graczy, miejscami brzydsza od FIFA 2005

DŹWIĘK

- + Bardzo dobry komentarz w czasie meczu
- Mało piosenek wpadających w ucho w menu gry

ŻYWOTNOŚĆ

- + Jeśli lubisz serię FIFA to spędzisz przy niej trochę czasu
- Poza trybem zadań nie znajdziesz wiele ciekawych wyzwań

Klasyczna wyciągaczka kasy od EA - ta firma ma w tym względzie wyjątkowy talent. Lepiej pozostać przy FIFA 2005 lub przejść się na PES4

■ Dla każdego,
coś milego...

INFO

Dystrybucja PL: CD Projekt

Producent: Volition Inc.

Wydawca: THQ

Wersja językowa: Polska

Premiera: Już jest

Typ gry: Akcja

Cena: 99.90 zł

Internet: thq.com/punisher/

Wymagania: PIII 1 GHz, 256 MB RAM, karta graficzna 64 MB

THE PUNISHER

WYBÓR TERMINATORA

■ Max Payne - ale pierwsza część, za swoje nowatorstwo i rewolucje w grach akcji jaką spowodowała. Tytuł obowiązkowy dla każdego fana gier TPP. Wstyd go nie znać

■ The Punisher - historia bardzo krwawej i brutalnej zemsty Franka Castle, inspirowana popularnym komiksem. Ma swój mroczny klimat i naprawdę wciąga!

■ Jedi Knight - Wszystkie części, za tą wyjątkową grywalność i mnóstwo widowiskowych walk. No i jeszcze z sentymentu:)

Według większość opinii, "The Punisher" to taki "Max Payne" tylko bardziej brutalny i bez trybu "bullet time". Jednak po bliższym zapoznaniu się z grą, odkrywamy, że jest zupełnie inaczej. I choć oba tytuły mają wiele wspólnych elementów, równie dużo je dzieli. Przygody Franka Castle są o wiele mroczniejsze, bardziej krwawe i posiadają swój specyficzny klimat, którego próżno szukać w konkurencyjnym produkcie. A poza tym, jest to bardzo dobra gra, która ma naprawdę wiele do zaoferowania!

Intro w "The Punisher" podobnie jak w "Max Payne" pokazuje koniec historii, którą poznamy dzięki retrospekcjom. Identyfikacja jest także sytuacja obu bohaterów - stracili rodziny, a zemsta to jedyne, co im pozostało. Rzeczywiście, można by powie-

dzieć, że "The Punisher" "na żywcą" kopiuje fabułę konkurencyjnego produktu. Jednak historia przedstawiona w grze, bazuje na wydarzeniach z komiksu, który ma już dobre dwadzieścia lat. Poza tym oba tytuły mają zbyt wiele indywidualnych cech, aby można określać jeden kopią drugiego. Doskonałym przykładem jest ogromna różnica w sposobie przedstawienia bohatera. Franka Castle nie znamy tak dobrze jak Maxa, nie wnikamy tak głęboko w jego psychikę, jesteśmy nieświadomi jego stosunku do wielu rzeczy. Wygłaszane czasem krótkie monologi, czy rzucane o wiele częściej, cierpkie, cyniczne komentarze nie powiedzą wszystkiego o bohaterze. Znacznie lepiej robią to jego czyny. Twórcy położyli o wiele większy nacisk na wykreowanie spójnego i wiarygodnego wizerunku świata. Podczas tej krwawej Odysei Punishera, poznamy najmroczniejsze odmęty Nowego Yorku. Deszcz pada tu często, ciągle słysząc policyjne syreny (ale zawsze w oddali), ulice pełne są prostytutek i narkomanów na haju, którzy

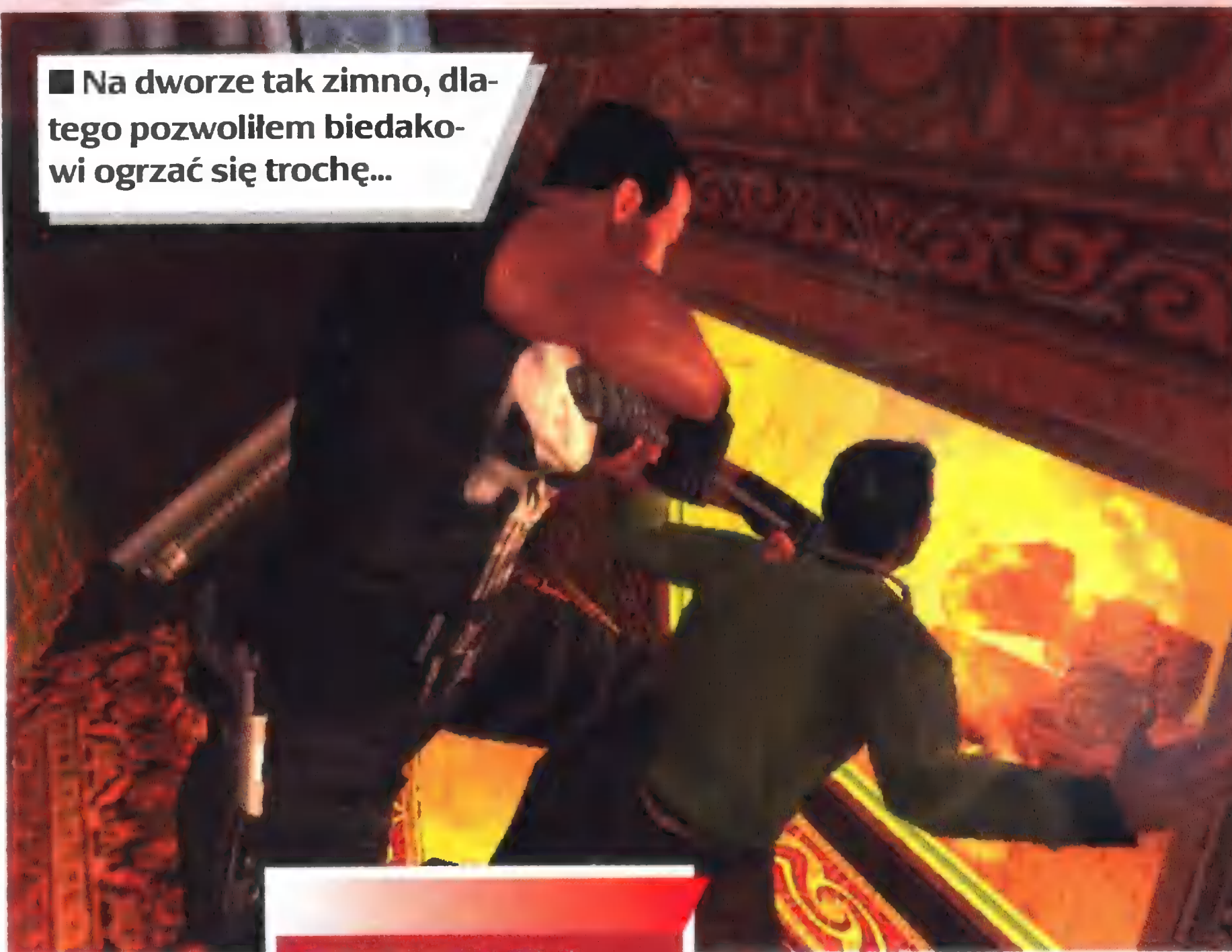
■ Nawiązanie do przygód Jamesa Bonda, w "Goldfingerze" identycznej torturze poddawany był agent 007

opowiadają o swoich chorych wizjach. Króluje tu przemoc i bezprawie. Będziemy świadkami kradzieży, morderstw, znęcania się nad bezbronnymi. I choć Frank próbuje pomagać niewinnym ludziom, doskonale zdaje sobie sprawę, że to tylko kropla w morzu potrzeb. Świat przedstawiony w "The Punisher" jest mroczny, straszny, przygnębiający i okrutny, niczym psycho-deliczny koszmar. To wyjątkowo wrogie miejsce, o czym przekonujemy się na każdym kroku. Właśnie w takim świecie porusza się Frank Castle, bezlitosny mściciel, który dążąc do celu nie przebiera w środkach. W tym miejscu trzeba powiedzieć, że gra jest naprawdę bardzo brutalna.

Krew płynie tu gęstymi strugami, a w każdym pomieszczeniu, które odwiedził Punisher pełno jej na podłogach i ścianach. A jakby tego było mało, istnieje kilka sposobów na przesłuchiwanie bandytów. Co prawda większość nie powie nic ciekawego, ale sama czynność da nam dodatkowe punkty. Frank prosi o informację na cztery różne sposoby: dusi delikwenta, wbija mu coraz mocniej naładowany pistolet w czoło, przewraca i wali twarzą o ziemię lub klasycznie okłada pięściami. Są to małe mini-gry, w których poruszając myszką staramy się utrzymać poziom strachu przesłuchiwanego na odpowiednim poziomie przez trzy sekundy. Oczywiście nikt nie znosi takich zabiegów zbyt dobrze, a martwy nic nie powie. Dlatego cała sztuka polega na umiejętnym znalezieniu przysłowiowego złotego środka. Cztery podstawowe sposoby uzupełniają specjalne metody przesłuchiwania (można wykorzystywać różne elementy otoczenia) w miejscach oznaczonych czaszką: wsadzanie czyjejś głowy między drzwi samochodu, zbliżanie twarzy do pracującej szlifierki, rażenie prądem i robienie całego mnóstwo innych wyjątkowo nieprzyjemnych rzeczy. Z powyższego opisu można wywnioskować, że "The Punisher" to gra zrobiona przez sadystów dla sadystów. Nic bardziej mylnego. Choć mamy tu do czynienia z celebracją okrucieństwa, nie jest to zwykła jadka, ale brutalność wystylizowana, swoisty balet przemocy. Najlepiej widać to na przykładzie uśmiercania kogoś podczas specjalnego przesłuchania.

Obraz zmienia się na czarno-biały (czyżby ukłon w stronę "Kill Bill vol. 1"?), przypominający komiks, a kamera nie pokazuje nigdy samego aktu, jedynie tryskającą krew. Jest w "The Punisher" jeszcze kilka innych, ciekawych pomysłów: wykopywanie drzwi (zaskoczeni przeciwnicy przez chwilę są bezbronni), używanie oponentów jako żywych tarcz, możliwość podnoszenia swoich statystyk (celność, wytrzymałość itp.) Dodatkowo przejście większości plansz z odpowiednią ilością punktów owocuje odblokowaniem nowych trybów -

■ Na dworze tak zimno, dlatego pozwoliłem biedakowi ogrzać się trochę...

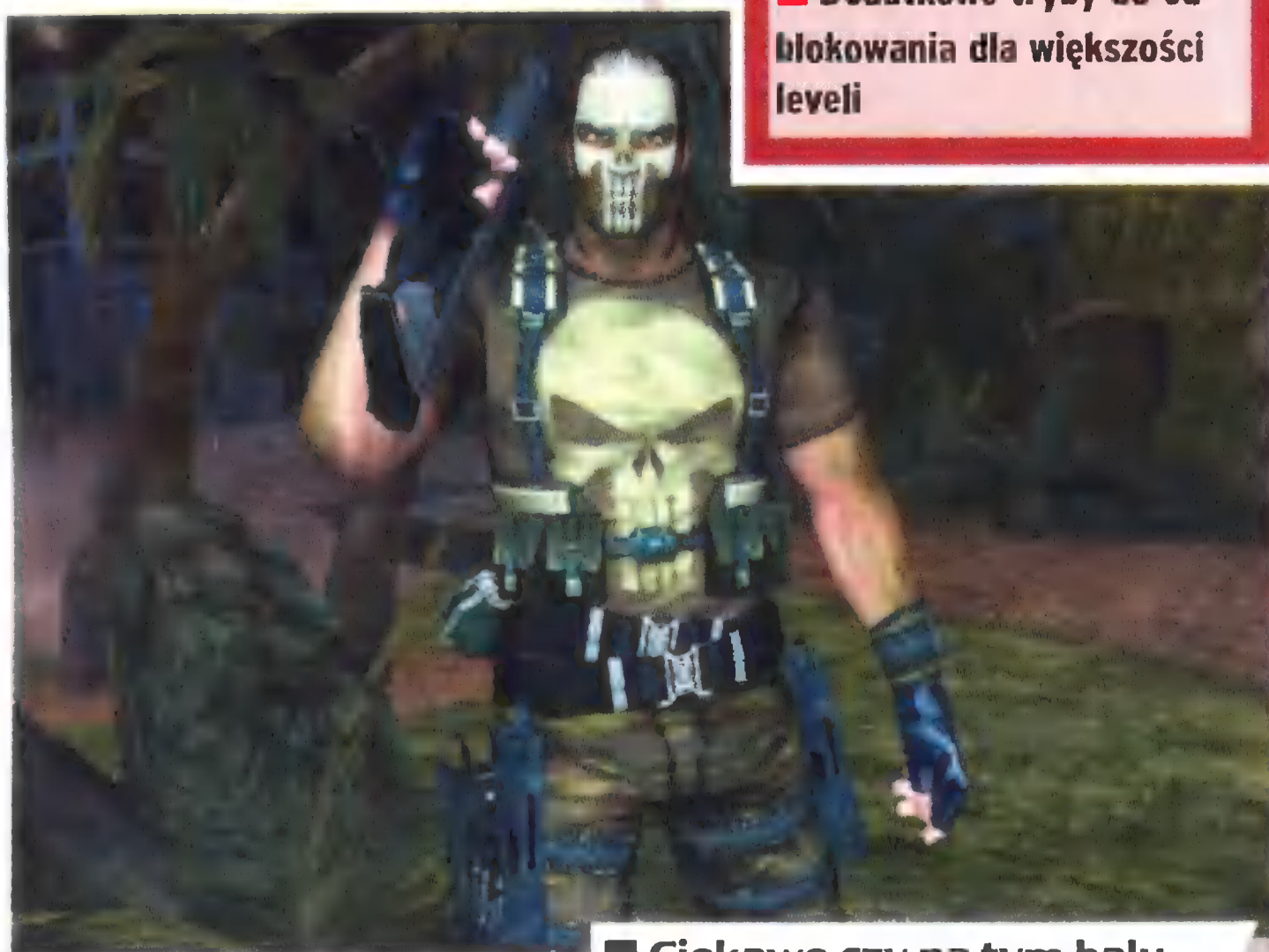
MOCNY PUNKT

■ Za Mocny Punkt uznaliśmy mroczny i silnie zapadający w pamięć klimat gry. Jednak w tym miejscu trzeba uściślić, że chodzi o bardzo specyficzną atmosferę, bowiem nad "The Punisher" unosi się duch komiksu. Osoby nie znające rysunkowych przygód Franka Castle mogą twierdzić, że gra nadmiernie emanuje przemocą i okrucieństwem. Jednak z tego, co pamiętamy, komiksy także nie miały zbyt pacyfistycznej wymowy. A poza tym istnieje wiele znacznie brutalniejszych gier (np. "BloodRayne")

DETALE

- 16 poziomów do przejścia
- 4 standardowe możliwości przesłuchiwania oponentów
- Dodatki nawiązujące do komiksu
- Ponad 20 różnych broni do wykorzystania
- Dodatkowe tryby do odblokowania dla większości leveli

■ Ciekawe czy na tym balu maskowym, zorientują się za kogo jestem przebrany

punishment mode) i mini gier (np. zabij 6 przeciwników w 90 sekund, każdego innym przedmiotem). "The Punisher" został także wzbogacony o całe mnóstwo dodatków. Zdobywamy je podczas gry na różne sposoby, a są to między innymi okładki komiksów z Punisherem, szkice lokacji i bohaterów gry, czy chaty pozwalające na drobne zmiany jak modyfikacja wyglądu postaci. Kolejną wyróżniającą grę rzeczą jest ogromny arsenał dostępnych broni. Wśród ponad 20 rodzajów znalazły się wszelkiej maści pistolety i karabiny, snajperka, wyrzutnia rakiet, granaty, a nawet miotacz ognia. Gwarantujemy, że nikt nie będzie narzekał na brak środków do eliminowania wrogów.

Oczywiście jesteśmy świadomi, że "The Punisher" nie jest wolny od błędów i niedoróbek. Tak zwany "slaughter mode" (w wolnym tłumaczeniu "rzeź-

nia") wzorowany na "Max Payne" wydaje się nie do końca przemyślany. Przez chwilę jesteśmy nieśmiertelni i możemy ciskać we wrogów nieskończoną liczbą noży, ale ten tryb jest mało przydatny. Wszystko z powodu niskiej inteligencji przeciwników i zbyt dużego "podrasowania" głównego bohatera. Frank Castle to zwykły człowiek, ale przypomina Supermena. Oponenty pakują w niego kolejne magazynki, a mimo to energia bohatera schodzi wyjątkowo wolno.

Z resztą pokonanie trzech - czterech oponentów naraz to żaden problem. Razi także strasznie ograniczona interakcja z otoczeniem, (prawie nic nie możemy zniszczyć). No i pod koniec "The Punisher" robi się dość schematyczny, a ciągłe bieganie i zabijanie zaczyna powoli nużyć. A gra do wyjątkowo krótkich nie

należy. Mniej cierpliwe i wytrwałe osoby mogą mieć problemy z jej ukończeniem.

Podsumowując najnowszą komputerową odsłonę przygód Punishera musimy przyznać się, że tytuł ten zrobił na nas bardzo dobre wrażenie. Mroczny i sugestywny klimat przepełnionego okrucieństwem świata jest naprawdę wyjątkowy. Podobnie jak postać głównego bohatera, który zapytany podczas przesłuchania czy zdaje sobie sprawę ile w przybliżeniu zabił osób, odpowiada: "Nie wiem, było dużo wybuchów". W połączeniu z dużą dawką akcji i jeszcze większą porcją stylizowanej przemocy dało to isticie wybuchową mieszankę. Ostatecznie "The Punisher" to nie tylko tytuł obowiązkowy dla fanów komiksu. To także jedna z lepszych gier akcji z widokiem z trzeciej osoby, jakie obecnie mamy na rynku. Produkt zdecydowanie wart swojej ceny! ■

PRZECIEKI

■ W grze głosu Frankowi Castle użyczył Tom Jane, czyli aktor grający Punishera w filmie sprzed roku. I choć postać osamotnionego mściciela cieszy się ogromną popularnością, zeszłoroczny film był dopiero drugim z udziałem tego bohatera. W pierwszej wersji w tą postać wcielił się Dolph Lundgren, a film został uznany za jeden z najgorszych tytułów 1989 roku (choć aktor idealnie pasował do roli, bo Tom Jane jest zbyt łalusiowaty). Grze na pewno nie grozi taka porażka

WERDYKT

GRYWALNOŚĆ

- + Sposób przedstawienia fabuły, mnóstwo akcji, mrocznym klimatem i wiele fajnych pomysłów
- Punisher jest zbyt odporny na kule i momentami przypomina bardziej komikсового bohatera niż zwykłego człowieka

GRAFIKA

- + Świetnie zaprojektowana i dopracowana w najmniejszym szczególe postać Punishera. Robi wrażenie!
- Miejscami zbyt ubogie i sterylne wnętrza, czasami rozmywające się tekstury

Tto świetna i wciągająca gra akcji, która daje naprawdę porządnego kopa. Niezbyt ambitna, momentami drastyczna, ale równocześnie bardzo satysfakcjonująca rozrywka

DŹWIĘK

- + Lektorzy odwalili kawał dobrej roboty. Zaś cyniczne komentarze Punishera zapadają na długo w pamięć
- Jakoś muzyka nie została nam zbyt mocno w pamięci. A to oznacza, że była dość przeciętna i nijaka

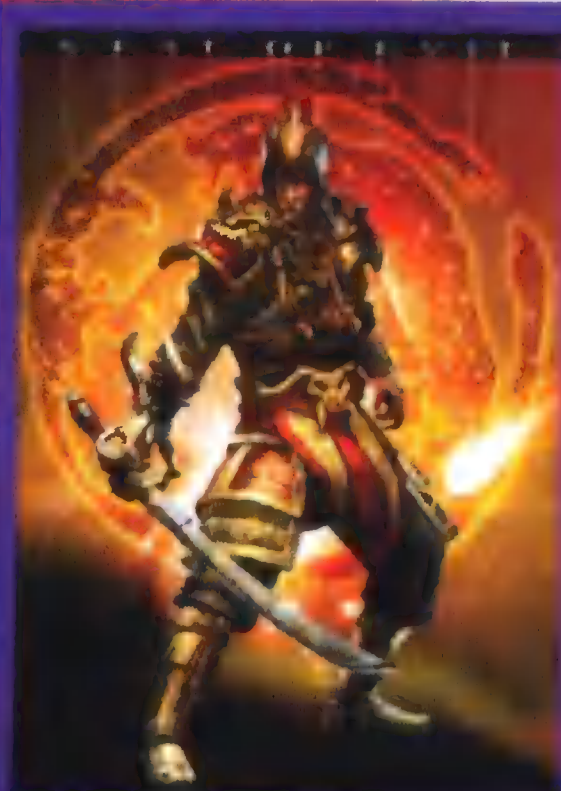
ŻYWOTNOŚĆ

- + 16 misji to dość sporo. Zwłaszcza, że można odblokowywać dodatkowe tryby. Na normalnym trybie trudności rozrywka na dobrych kilka dni!
- Naszym zdaniem zbyt niska inteligencja przeciwników znacząco skraca czas zabawy

INFO

Producent: Object Software
Wydawca: GMX Media
Wersja językowa: Angielska
Premiera: Już jest
Typ gry: RPG/Akcja
Cena: 99 zł
Internet:
www.gmxmedia.net/soe
Wymagania: PII 300 MHz, 128 MB RAM (256 MB dla win XP), karta graficzna 16 MB

SEAL OF EVIL

DETALE

- 5 klas bohaterów
- 5 elementów przyrody odpowiedzialnych za rozwój postaci
- Prawie 800 rzeczy (broń, eliksiry, stroje itp.) do znalezienia, kupienia, bądź stworzenia
- Dziesiątki zdolności podzielonych na 2 grupy: głównych i pobocznych

■ Atmosfera zrobiła się naprawdę gorąca

Seal of Evil to wyjątkowa gra. Dlaczego? Po prostu spójrzcie na wymagania a zrozumiecie sami. Gdy pierwszy raz je zobaczyliśmy, podejrzewaliśmy producenta o jakiś błąd. Ale nie, wszystko się zgadza. W czasach, gdy dla większości gier minimum to 1 GHz, nowo wydany tytuł, potrzebujący tylko 300 MHz to jakaś anomalia. A co więcej, "Seal of Evil" wcale nie wygląda archaicznie.

Problem wymagań nie dawał nam spokoju. Poszperaliśmy w Internecie i odkryliśmy, dlaczego są one tak niskie. Okazuje się, że gra jest przeznaczona przede wszystkim na chiński rynek. Tylko pogratulować pomysłu. Tam kupi to ułamek procenta ludności, a zyski będą większe,

niz gdyby "Seal of Evil" było w co drugim europejskim domu. Nikogo nie powinno więc dziwić, że fabuła gry bazuje

■ Mania wielkości, czyli przykład jednego z chińskich kompleksów.)

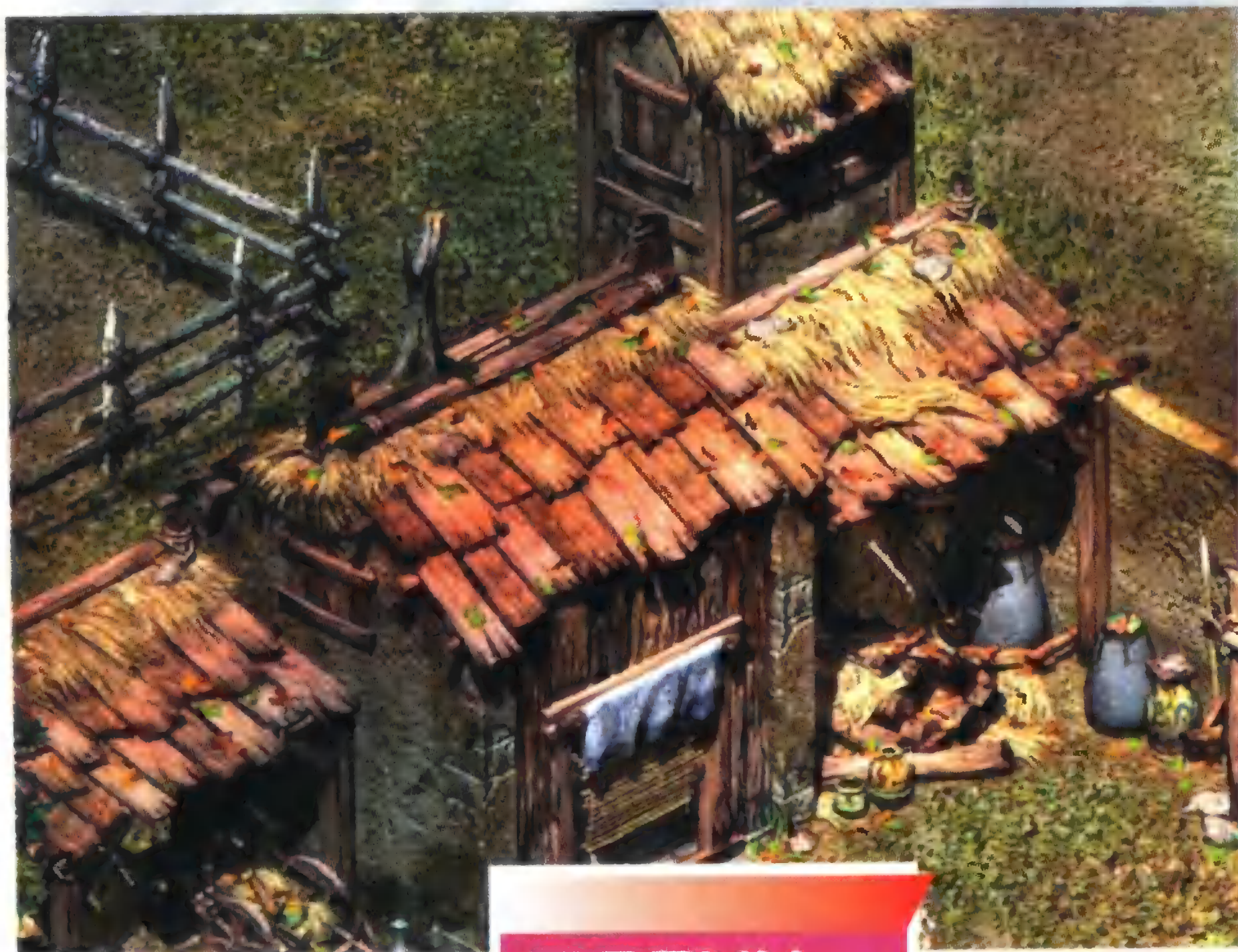
WYBÓR SIEPACZA

- Diablo - nie mogło być inaczej. Diablo to absolutne mistrzostwo świata, gra, której nie da się zapomnieć, a przeżyć, jakich dostarczyła milionom ludzi, opisać słowami
- Seal of Evil - Orientalny RPG z elementami chińskiej historii oraz filozofii. Ciekawa i oryginalna forma czyni go tytułem godnym uwagi
- Throne of Darkness - kolejne orientalne Diablo, tym razem dziejące się w Japonii. Nie grzeszy oryginalnością, ale jest całkiem grywalne

na wydarzeniach z bardzo bogatej historii tego kraju. Niestety nie powiemy wam nic więcej na ten temat, ponieważ zupełnie nie orientujemy się w zawiłościach chińskiej sytuacji politycznej 22 wieku wstecz. A właśnie w owych czasach główna bohaterka Lan Wei wyrusza w długą, niebezpieczną podróż, by znaleźć sposób na ożywienie swojego ukochanego ojca. Brzmi jak materiał na grę RPG, prawda? I tak jest. "Seal Of Evil" to action/RPG, czyli mówiąc wprost, kolejny klon nieśmiertelnego "Diablo". Choć dostrzeżemy tu jedną zasadniczą różnicę - możliwość za-

trzymania akcji w dowolnym momencie. Możemy wtedy wydać spokojnie rozkazy swoim towarzyszom, otworzyć ekran ekwipunku, zmienić broń albo wypić uleczającą miksturę. Trochę to wypacza idee "Diablo", ale cóż poradzić. Jednak o ile to jesteśmy jeszcze w stanie zrozumieć, zupełnie nie pojmujemy, dlaczego twórcy tak bardzo ograniczyli swobodę graczy. Nie pamiętamy, kiedy ostatnio (i czy

w ogóle) zetknęliśmy się z RPGiem, w którym nie można wybrać klasy albo płci głównego bohatera. Tutaj na starcie dostajemy wiedźmę i musimy się z nią męczyć do końca. Choć towarzyszy jej wojownik, nie zmienia to faktu, że w "Seal of Evil" zabrakło jednego z podstawowych składników, a nawet wyznaczników tytułu RPG. Być może to celowe działanie. W końcu we współczesnych, komunistycznych Chinach ludzie także nie mają zbyt dużego wyboru. Jednak tej teorii przeczy istnienie pobocznych questów, których nie musimy się podejmować oraz różne opcje pokierowania dialogiem. Przecież to ogromna swoboda!

MOCNY PUNKT

■ Zdecydowanie wymagania, wymagania i jeszcze raz wymagania. Choć powiedzieliśmy o tym w recenzji, chcieliśmy jeszcze raz podkreślić wyjątkowość "Seal of Evil". Spójrzcie na screeny obok i zastanówcie się ile to jest obecnie 300 Mhz. Nic! Komputery biurowe, których jedyne przeznaczenie to Word i Excel, mają dziś lepsze procesory. Czy to nie robi na was wrażenia? Na nas tak!

w tym zbierane podczas podróży, rzadkie gatunki drzew, kamieni, metali szlacheńskich oraz magiczne przedmioty.

Od strony wizualnej "Seal of Evil" wypada całkiem nieźle.

Gra została stworzona na engine GFX3D,

który pozwala na mieszanie technik 2D i 3D. Wyszło to naprawdę dobrze, zwłaszcza, jeżeli wziąć pod uwagę te śmieszne wymagania sprzętowe. Czy patrząc na screeny pomyśleliście, że to stara gra? Na pewno nie!

Z kolei muzyka jest absolutnym mistrzostwem. Świetne, żywe orientalne kawałki potrafią zahipnotyzować. Zdecydowanie mają w sobie to coś, skoro zdarzały nam się momenty, gdy pauszowaliśmy grę, by spokojnie posłuchać sączącej się z głośników muzyki.

Podsumowując "Seal of Evil" nie jest jakąś rewolucyjną grą. Jednak nie trzyma się ściśle standardów swojego gatunku, przez co wzbudza zainteresowanie. Kilka naprawdę ciekawych rozwiązań

bardzo przypadło nam do gustu. Podobnie jak wyjątkowa, orientalna muzyka. Naszym zdaniem "Seal of Evil" jako action/RPG wypada dobrze. Fani gatunku powinni koniecznie spróbować jakiejś odmiany. ■

■ Łączymy nasze moce i wzywamy Kapitana Planetę

PRZEDCIEKI

■ Kojarzycie może takie tytuły jak Dragon Throne: Bitwa o Czerwone Klify (dołączyliśmy kiedyś jako pełną wersję), Fate of the Dragon, czy Prince of Qin? Za wszystkimi powyższymi tytułami stoi Object Software, producent "Seal of Evil". Wszystkie dzieją się w Chinach i podejmują wątki z historii tego kraju. Dlatego pewnie nie uwierzycie, gdy powiemy, że Object Software to (uwaga tutaj wielka niespodzianka i zaskoczenie)...chińska firma! Obecnie trwają prace nad Fate of the Dragon Online i Fate of the Dragon 2. Miłośnicy orientu już nie mogą się doczekać

Podczas wędrówki spotkamy jeszcze trzy inne postacie, chętne do wzięcia udziału w naszym przedsięwzięciu. Będą to zabójca, paladyn oraz czarownik. Razem stworzą dość oryginalną, bardzo niebezpieczną i wyjątkowo agresywną drużynę. Agresywną to zdecydowanie najlepsze określenie, bowiem kontrolowani przez komputer współtowarzyszę atakują każdego wroga w zasięgu wzroku. I nie było by w tym nic wyjątkowego, gdyby nie fakt, że to samo robi także postać kierowana przez nas! Czasami ma to nawet swoje dobre strony, ale ogólnie budzi dość mieszane uczucia.

"Seal of Evil" różni się od innych gier tego typu także pod względem statystyk. Otwierając okno postaci nie ujrzymy klasycznych parametrów jak siła, czy wytrzy-

WERDYKT

GRYWALNOŚĆ

- + Zawiera kilka fajnych pomysłów urozmaicających rozgrywkę
- Mapa powinna być zdecydowanie lepsza i bardziej pomocna

GRAFIKA

- + Jak na swoje wymagania wygląda doskonale. W porównaniu z konkurencją całkiem nieźle
- Czasem zdarzają się problemy z animacją postaci

DŹWIĘK

- + Zniewalająca, wspaniała orientalna muzyka, która całkowicie nas urzekła
- Dialogi i efekty pracy aktorów podkładających dźwięk są mierne

ŻYWOTNOŚĆ

- + Dodatkowe zadania poboczne, które ponoć stanowią aż 30% gry
- Nie każdy jest na tyle wytrwały by wyłącznie biegać i zabijać wszystko, co się rusza

Niskie wymagania i znaczące odstępstwa od reprezentantów tego gatunku. Ciekawa i momentami bardzo oryginalna gra. Pozycja obowiązkowa dla fanów tego typu rozrywki

■ I co? Teraz też będziesz tak pyskował i kozaczył?

INFO

Dystrybucja PL: Nicolas Games

Producent: Supersonic

Wydawca: Empire Interactive

Wersja językowa: Angielska

Premiera: Już jest

Typ gry:
Wyścigi zręcznościowe

Cena: 69,90 zł

Internet:
www.getmashed.net

Wymagania: PIII 1 GHz, 128 MB
RAM (256 MB RAM dla win XP),
karta graficzna 32 MB

MASHED

Twórcy recenzowanej właśnie gry, pełnymi garściami czerpali inspirację z takich klasyków jak "Micro Machines" i "Burnout". Zamierzali

■ "Mashed" — Episode II, Wojna Tirów:

DETALE

- 13 różnorodnych tras
 - 9 rodzajów broni
 - Kilkanaście odmiennych samochodów, w zależności od trasy
- Możliwość gry do 4 osób naraz, także w zespole

stworzyć szybki i grywalny tytuł, który dostarczałby graczowi lekkiej, bezpretensjonalnej i nieskomplikowanej rozrywki. I jako taki, "Mashed" wypada świetnie. Szkoda, że nie ustrzegł się paru wpadek, przez co pozostawia po sobie pewien niedosyt.

Jeżeli ktoś po przeczytaniu wstępu wciąż nie wie, do jakiego typu gier należy "Mashed", spieszmy wyjaśnić, że są to zręcznościowe wyścigi samochodowe. Wyścigi bardzo nietypowe, w których nie zawsze liczy się dojechanie pierwszym do mety, ale w ogóle dotarcie do niej w jed-

WYBÓR SZALONEGO RAJDOWCA

■ **Mashed** - wściekli i groźni w diabelnie szybkiej wyścigówce na peceta. Dobra i ciekawa gra, która dostarcza świetnej rozrywki

■ **Micro Machines** - absolutna klasyka. Całe pokolenia graczy wychowały się na tych wyścigach małych samochodzików. Stąd też twórcy Mashed wzięli pomysł z uśmiercającym ekranem

■ **Burnout** - efektowne i widowiskowe wyścigi z mnóstwem wybuchających i uśmiercanych po drodze zawodników. Wyróżnia się między innymi świetną grafiką i super grywalnością

nym kawalku. Takie bonusy jak wyrzutnie rakiet, miny, beczki z olejem, miotacze ognia, czy miniguny znajdziemy na całej trasie. Arsenal dostępnych broni jest całkiem spory, dzięki czemu będziemy mieli wyjątkowo wiele możliwości, by aktywnie wpłynąć na rezultat zawodów. Przejdźmy zatem do konkretów.

Dla jednego gracza dostępne są trzy różne tryby zabawy: zwykła jazda na czas (najmniej ciekawy ze wszystkich), Pojedyncza bitwa i "Challenge Cup" będący główną atrakcją. W tym miejscu należy uściślić, że pod względem pojedynków "Mashed" różni się trochę od większości tego typu tytułów. Przeciwnika można wyeliminować na kilka sposobów, poczynając od zepchnięcia w przepaść, przez zniszczenie za pomocą jakiejś broni aż do...ucieknięcia mu! Nie, nie pomyliliśmy się pisząc, że oponentów eliminujemy także poprzez ucieknięcie im. W takim przypadku poruszający się za liderem wyścigu ekran, uśmierca wszystkich, którzy nie zdążyli uciec przed jego dolną krawędzią. Zabawę zaczynamy z czterema żywiciami, podobnie jak każdy oponent. Wyeliminowanie wszystkich daje dodatkowe ży-

cie, porażka powoduje jego utratę. Ilość okrążeń, nie ma znaczenia. Będziemy jeździć w kółko, dopóki ktoś nie skompletuje ośmiu żyć, wygrywając w ten sposób zawody. I właśnie tak wygląda większość tej gry. Choć nie całość. We wspomnianym wyżej "Challenge Cup" najwięcej mamy bitew, w różnych konfiguracjach. My kontra jeden, dwóch a nawet trzech przeciwników. Są to stosunkowo łatwe potyczki. Gorzej, gdy przychodzi walczyć z trzysobowym zespołem. Wtedy komputer korzystając z liczebnej przewagi stara się utrudnić nam jechanie dwoma samochodami, podczas gdy trzeci usiłuje uciec i uśmiercić nas za pomocą ruchomego ekranu. Kolejnym rodzajem zawodów są prawdziwe wyścigi, w których chodzi o przejechanie określonej liczby okrążeń i zajęcie pierwszego miejsca. Oczywiście wciąż korzystamy z broni, a ponadto mamy wiele żyć. Inną atrakcją jest survival, czyli walka o przeżycie. W tym trybie komputer skupia się wyłącznie na próbach wyeliminowania nas. Mamy tylko jedno życie i jeżeli spadniemy w przepaść lub damy się zabić przed przejechaniem 3 okrążeń przegrywamy. Poza tym znajdziemy tu także wariacje jazdy na czas, w których przejeżdżając przez każdy punkt kontrolny opóźnimy wybuch bomby. Jeżeli w określonym czasie nie zdążymy przejechać wszystkich checkpointów trzeba będzie zaczynać od nowa. Aby czas spędzony z grą był dłuższy, na każdym z torów trzeba wy-

MOCNY PUNKT

■ Powiedzieliśmy wiele o samej rozgrywce, ale nie wspomnieliśmy o nowatorskim i bardzo fajnym pomysle uatrakcyjniającym rozgrywkę. Chodzi o dostępne w grze bronie. Wśród dość standardowego arsenału znajduje się prawdziwa perełka: możliwość użycia lotniczego wsparcia. Nad planszą krąży helikopter bojowy, który zniszczy wskazany cel samonaprowadzającą rakietą. Na taką broń nie ma mocnych! Wyjątkowo to nieuczciwe, ale przecież taka jest cała gra!

PRZEDŁĘKI

■ Nie jesteśmy osamotnieni w twierdzeniu, że "Mashed" to fajna gra. I nie chodzi wyłącznie o wersję na PC, ale także o inne platformy, Xboxa i PS2. Przykładowo w Oficjalnym Magazynie Playstation 2 (będącego dla konsolowców najwyższym autorytetem ze wszystkich pism) "Mashed" został opisany jako "najbardziej wciągająca gra roku 2004". Stworzenie dobrego tytułu na wszystkie platformy naraz to nie lada sztuka

konać trzy zadania zdobywając kolejno brązowy, srebrny i złoty puchar. W sumie walki z komputerowymi oponentami dają wiele frajdy, a dzięki poprzelataniu ich z innymi trybami, zabawa jest urozmaicona i potrafi nieźle wciągnąć.

Niestety "Mashed" ma także pewne wady, o których musimy tu powiedzieć. Po pierwsze, irytuje konieczność obsługi menu wyłącznie za pomocą klawiszy (konwersja z konsoli). Ale główną bolączką gry jest kłopot z poruszającym się ekranem. Gdy już uciekniemy trochę przeciwnikom, podjeżdżamy do górnej krawędzi. Niby brak tylko paru metrów, żeby uśmiercić wrogów, ale oni rozpaczliwie próbując nas dogonić. Przez co często spotykamy się z sytuacją, w której my jedziemy na samej górze, a przeciwnicy

prawie na samym dole. Jednak przy standardowym (niemożliwym do zmienienia) rzucie kamery często nie widzimy, co jest przed nami. A chyba wiadomo jak takie jechanie po omacku może się skończyć. Bardzo łatwo na coś wpaść i z pozycji lidera wylądować na ostatnim miejscu. Niezbyt to uczciwe, gdy gracz przegrywa z powodu błędów gry. Poza tym praca kamery pozostawia trochę do życzenia. Zwłaszcza przy startowaniu, gdy często ustawia się tak, że widok zasłaniają nam elementy otoczenia.

"Mashed" to rzeczywiście szybkie i intensywne wyścigi samochodowe z mnóstwem atrakcji. Jednak w skutek pewnych niedociągnięć (przeciętna grafika) oraz błędów (praca kamery) nie należy do gier, dla których zarywamy noce.

W sumie nienajgorszy tytuł z paroma ciekawymi rozwiązaniami, potrafiący dostarczyć całkiem nieźle i relaksującej rozrywki. ■

WERDYKT

GRYwalność

- + Możliwość zabawy w kilka osób na jednym komputerze
- Po dłuższym czasie spędzonym z grą, może zacząć nużyć

Grafika

- + Całkiem niezłe efekty wizualne, np. wybuchy, dopracowane modele samochodów
- Grafika jest poprawna, ale jak na dzisiejsze możliwości sprzętowe, nie powala

Dźwięk

- + Śmieszne komentarze i przytyki, jakimi obrażają się kierowcy podczas wyścigów
- Średnie odgłosy i dźwięki

Żywotność

- + Podczas przechodzenia głównego trybu będziemy odblokowywać nowe tryby i plansze
- "Challenge Cup" da się przejść podczas jednej dłuższej sesji, zdecydowanie za krótki tytuł

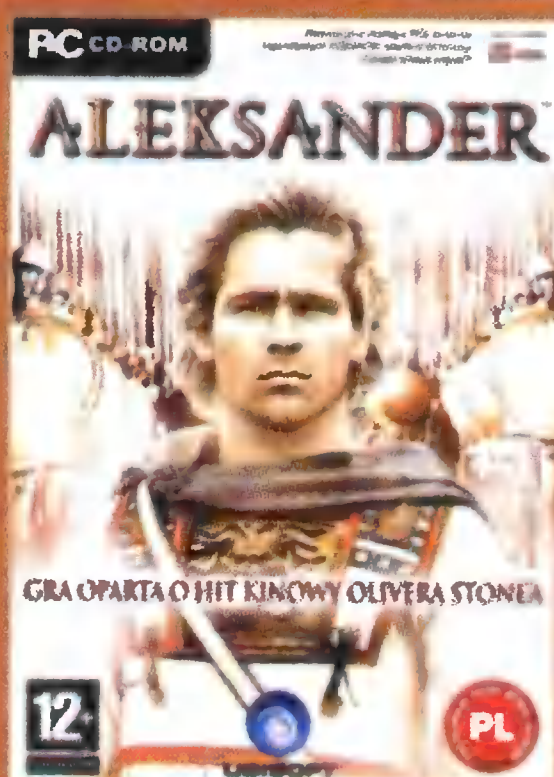
Lekka, miła i przyjemna gra idealnie nadająca się do pogrywania w wolnych chwilach. Ciekawy pomysł, ale niestety twórcy nie ustrzegli się kilku błędów

MOCNY
PUNKT

■ Fragmenty filmu Olivera Stone'a (10 minut scen, które nie znalazły się w kinowej wersji), wywiad z Vangelisem (twórcą filmowej muzyki) i mówiąc ogólnie to, co zaczerpnięte zostało z filmu.

INFO

Dystrybucja PL:
Cenega Poland

Producent:
GSC Game World

Wydawca: Ubisoft

Wersja językowa: Polska

Premiera: Już jest

Typ gry: RTS

Cena: 119,90 zł

Internet:
www.aleksander.gry-online.pl

Wymagania: P 1,5 MHz, 512 MB RAM, karta graficzna 64MB

ALEKSANDER

DETALE

- 10 minut fragmentów filmowych
- muzyka Vangelisa i jego (króciutka) wypowiedź
- trailer filmu
- 4 poziomy trudności
- 4 rasy
- 4 kampanie
- 5 misji dla trybu pojedynczej gry

Wraz z ekranowymi wyczynami Aleksander zawitał też na monitory komputerowe. Nieublagana machina produkcji, nastawiona na przynoszenie kasy sprawiła, że gra z potencjami wypada w sumie poniżej oczekiwań. Zaczniemy jednak od początku.

W Aleksandrze dane jest nam kierować nie tylko słynnym Macedończykiem, ale również innymi bohaterami. W sumie do naszej dyspozycji oddano 4 nacje (Macedonia, Persja, Indie oraz Egipt). Każda z nich charakteryzuje się nieco innymi budynkami (różnice są głównie w wyglądzie, bo już ich zastosowanie jest bardzo zbliżone). Do tego kilkadziesiąt rodzajów jednostek, kilka dostępnych formacji, specjalne zdolności wodzów, które można wykorzystywać na polu walki, niebrzydka grafika, patetyczna muzyka Vangelisa - i już Aleksander rysuje się w całej okazałości. No może nie do końca, bo nie wspomnieliśmy przecież, że gra jest RTS-em. Warto też wspomnieć, że popełnili ją autorzy Kozaków, więc kto zapoznał się w swoim czasie z tamtą grą, poczuje się tutaj jak w domu, bo interfejs jest bardzo zbliżony. Jeśli chodzi o kampanie (rozpoczynamy Macedończykiem, a dostęp do pozostałych zostaje odblokowany po ukończeniu pierwszego rozdziału) to składają się na nie dość typowe zadania. Mamy zatem utrzymywanie wrażeń posterunków, starcia z licznymi armiami przeciwnika, dotarcie do zgrupowań sojuszniczych jednostek itp. Powtarzalność i wtórność widoczne są na każdym kroku i to jest pierwszy mankament, który boli po kilku godzinach zabawy. Wzmacnia to wrażenie konieczności budowanie naszej osady od zera (robimy to w wielu misjach), bo to przecież już setki razy to widzieliśmy. Przykre, ale tak

niestety rzeczy się mają. Niczym specjalnym nie wyróżnia się również produkcja przemysłowa. Opiera się ona na 4 surowcach (żywność, żelazo, złoto i drewno) oraz kwaterach, w których mieszkają nasi podopieczni. Po zapewnieniu jako takiego funkcjonowania obozu, przystępujemy do najmowania oddziałów. Akurat w tej grze wychodzą one z budynków z prędkością szybkostrzelnego karabinu maszynowego. Irytuje nieco fakt, że mamy tylko dwie możliwości produkcji: w nieskończoność lub wstrzymana (nie da się ustalić np. 23 łuczników i 15 toporników, jeśli mamy takie widzimy). Z drugiej jednak strony ułatwia to sprawę, bo nie trzeba męczyć palca klikając w nieskończoność. Oddziały można łączyć w większe grupy (od 20 do 100 jednostek), co nie tylko efektownie wygląda, ale jest również efektywne - wiadomo, w kupie siła. Dodatkowo nasze oddziały w miarę wygrywania bitew nabywają doświadczenia, w skutek czego w czasie kolejnych bitew leją się mężniej. Ale... Konia z rądem temu, kto w czasie bitewnej zawieruchy będzie w stanie zapanować nad swoimi wojskami. Kiedy stoją jeszcze grzecznie w rzędach i szeregach wszystko wygląda pięknie i niesamowicie, ale kiedy wyrwą do boju zlewają się w beładną masę i nie można się zorientować, gdzie nasi, a gdzie przeciwnicy! Koszmar. Na wyrafinowane strategię też nie ma w grze miejsca, bowiem całe przemyślenie przyskają, kiedy wojowie lecą hurmem do ataku. Niby np. łucznicy strzelają ze wzgórza dalej niż z płaskiego terenu, ale co z tego, jak po wydaniu rozkazu wejścia na górę rozlokowują się dookoła niej... Sporo napisaliśmy o wadach, ale Aleksander ma również dobre strony. Interesujące są kampanie. Różnice między grą poszczególnymi stronami nie są może kolosalne, ale niektóre jednostki przypadły nam do gustu i miło się ich używało (słonie bojowe rządzą!). Niebanalną rolę odgrywają w bitewnej zawierusze bohaterowie, którzy mogą korzystać ze specjalnych zdolności i wzmacniają morale żołnierzy. W sumie gra jest typowym średniakiem, w którym jedne rzeczy zrealizowano lepiej, a inne gorzej. Pograć można, ale hit to na pewno nie jest. ■

WEROYKT

GRYWALNOŚĆ

- + Nauczyć się można szybko, a potem gra się całkiem przyjemnie
- Czasami poziom trudności i szybkość ataków przeciwnika przyprawia o białą gorączkę

GRAFIKA

- + Jest kolorowa i miła dla oka. Bardzo ładnie przedstawiono budowlę oraz wodę
- Za małe jednostki, w czasie walki niewiele widać (zwłaszcza w lesie), kulejąca kamera

Przyzwoity RTS, ale bez rewelacji. Wielbiciele filmu będą zachwyceni, pozostali mogą czuć niewielki niedosyt

DŹWIĘK

- + Muzyka z filmu doskonale sprawdza się podczas zabawy. Kto lubi Vangelisa będzie zachwycony
- Kto nie lubi Vangelisa będzie załamany :)

ŻYWOTNOŚĆ

- + Dużo misji, cztery kampanie, gra w sieci i samodzielne tworzenie map. Sporo
- Kampania jest na jeden raz, a wtórność gry sprawia, że nie będzie się wam chciało do niej wracać

TO WSZYSTKO
NASZA WINA
WYPASIONA
NIEDZIELA

Ściągnij "gatki" i zapewnij sobie powodzenie!

Aby mieć dzwonki MTV: mono - SMS na nr 7128 o treści: **mtvmono gatki**, poli - SMS na nr 7928 o treści: **mtvpoli gatki**. Cena dzwonka mono: 2,44 PLN (2 PLN netto), cena dzwonka poli: 10,98 PLN (9 PLN netto). Era, Plus, Idea, Heyah, Sami Swoi.

Więcej na www.mtv.pl/dzwonkiikonki

NIE DEUB
W NOSIE

OFICJALNE PORADNIKI

JAK ZAMAWIAĆ: Żeby otrzymać książki należy pójść na Poczta, wypełnić standardowy druk na przelew pieniężny (tzw. czerwony blankiet) i wpłacić w okienku kwotę 12,00 zł (plus opłatę manipulacyjną - pocztową). Przy odbiorze przesyłki nic nie dopłacasz! Przelew powinien być zaadresowany na: Wydawnictwo CGS, 04-202 Warszawa, ul. Marsa 6. Na odwrocie blankietu, w miejscu na korespondencję, prosimy podać np: Zamawiam poradnik „Baldur's Gate II” lub „Black & White”. Średni termin realizacji 10-18 dni.

Pytania: (22) 815-42-20 w godz. 9-16 od poniedziałku

do piątku. Promocja obejmuje: ■ Baldur's Gate II ■ Heroes Of Might & Magic IV ■ Black&White ■ Icewind Dale II ■ Neverwinter Night

**OFICJALNE
PORADNIKI
DO GIER
PROMOCJA!!!
TERAZ
TYLKO
12 ZŁ!**

POPRIEDNIE NUMERY

Informujemy, że dysponujemy jeszcze wcześniejszymi wydaniem „Gier Komputerowych”. Każdy numer zawiera min. 1 płytę CD wraz z pełną wersją gry!

JAK ZAMAWIAĆ

Żeby otrzymać poprzednie numery „Gier Komputerowych” należy wypełnić standardowy druk pocztowy (czerwony) na przelew pieniężny. Zadresować go na adres: Gry Komputerowe, 04-202 Warszawa, ul. Marsa 6. Na odwrocie blankietu trzeba koniecznie podać który numer został wybrany np. GK 2-3/02. Następnie obliczyć ile to będzie kosztowało według następującego wzorca:

- 1 egzemplarz - 5,00 zł + 1,60 zł koszty przesyłki
- 2 egzemplarze - 10,00 zł + 2,00 zł koszty wysyłki
- 3 egzemplarze - 15,00 zł

(redakcja ponosi koszty wysyłki)

Więcej niż 3 egz. Jednorazowo 5,00 zł x ilość egzemplarzy (redakcja ponosi koszty wysyłki)

Prawidłowo i czytelnie wypełniony przekaz opłacić na pocztę. Termin realizacji średnio 10-18 dni. Pytania: (0-22) 815-42-20 w godz. 9-16 od poniedziałku do piątku

PRENUMERATA

- Oficjany Poradnik GRATIS!

Prenumeratę możemy zamówić od dowolnego numeru. Koszt rocznej prenumeraty (12 kolejnych numerów z płytami CD) wynosi 75 zł, a każdy zamawiający otrzyma gratis jeden z naszych PORADNIKÓW, do wyboru, patrz powyżej.

Należność za prenumeratę można opłacić zwykłym przekazem

pocztowym bezpośrednio na adres redakcji: Gry Komputerowe, 04-202 Warszawa, ul. Marsa 6 (na odwrocie blankietu pocztowego w miejscu na korespondencję należy jeszcze raz podać dokładne dane zamawiającego oraz czego dotyczy zamówienie, w tym przypadku “prenumerata GK od numeru... wybieram Poradnik...”).

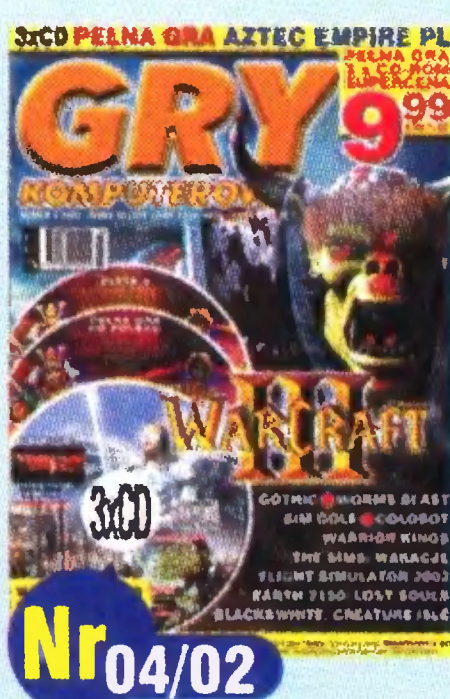
Wpłaty można również dokonać na konto bankowe: 18 1140 2004 0000 3402 3552 0111

Koszty manipulacyjne związane z przekazem pocztowym ponosi zamawiający, zaś koszty wysyłki prenumeraty ponosi nasza redakcja. Koszt prenumeraty pół rocznej (6 numerów z płytami CD) wynosi 48 zł, w tej opcji nie otrzymuje się gratisowo “Poradnika”.

Nie przyjmujemy prenumeraty na inne okresy czasu.

Pelna gra:
Gromada PL

Pelna gra:
Aztec Empire PL

Pelna gra:
Hired Team
Trial Gold PL

Pelne gry:
Eracer PL,
Piłkarska
Gorączka PL

Pelne gry:
Dragonfire PL

Pelna gra:
MDK PL

Pelna gra:
Incubation

Pelna gra:
The Rage

Pelna gra:
Horde 2

Pelne gry:
Apostołowie,
SlamTilt Pirate

Pelne gry:
Heath,
SlamTilt
Demon

Pelna gra:
Gorasoul
na 4CD!

Pelna gra:
Darkened Skye

Pelna gra:
Dragon Throne

Pelna gra:
Original War

Pelna gra:
Jagged
Alliance 2.5

Pelna gra:
Giants: Obywatel
Kabuto

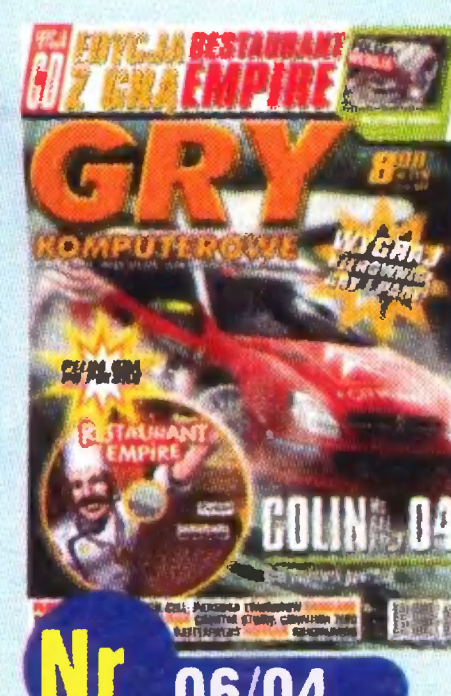
Pelne gry:
ZAX Galaktyczny
Wojownik,
Airlines 2

Pelne gry:
Europa
Universalis,
Beach Soccer

Pelna gra:
Casanova

Pelna gra:
Restaurant Empire

Pelne gry:
Beach Volleyball,
Battle Isle: Wojna
o Andozję

Pelne gry:
Kochan: Battles of
Achriman, Speed
Thief, Piłkarskie MŚ

Pelna gra: MDK
plus zbiór dem,
dodatków, patchy,
sterowników

Pelne gry: The Rage,
Slamtilt Resurrection,
plus zbiór dem,
dodatków, patchy

Pelna gra:
Screamer 4x4,
plus zbiór dem,
dodatków, patchy

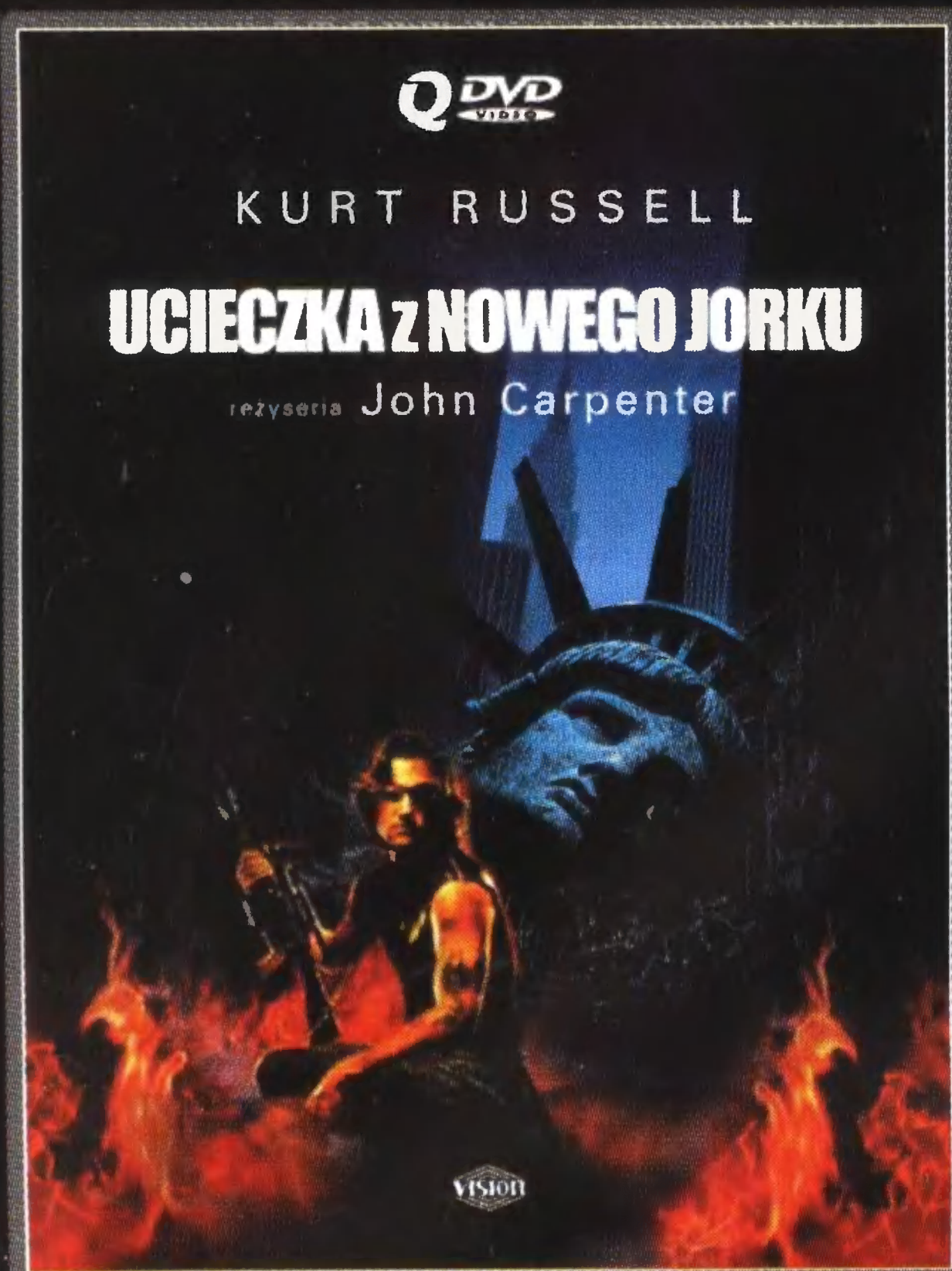

NOWA JAKOŚĆ
.....
ESENCJA KINA

UCIECZKA Z NOWEGO JORKU

Escape from New York, sci-fi, reżyseria: John Carpenter
występują: Kurt Russel, Donald Pleasence

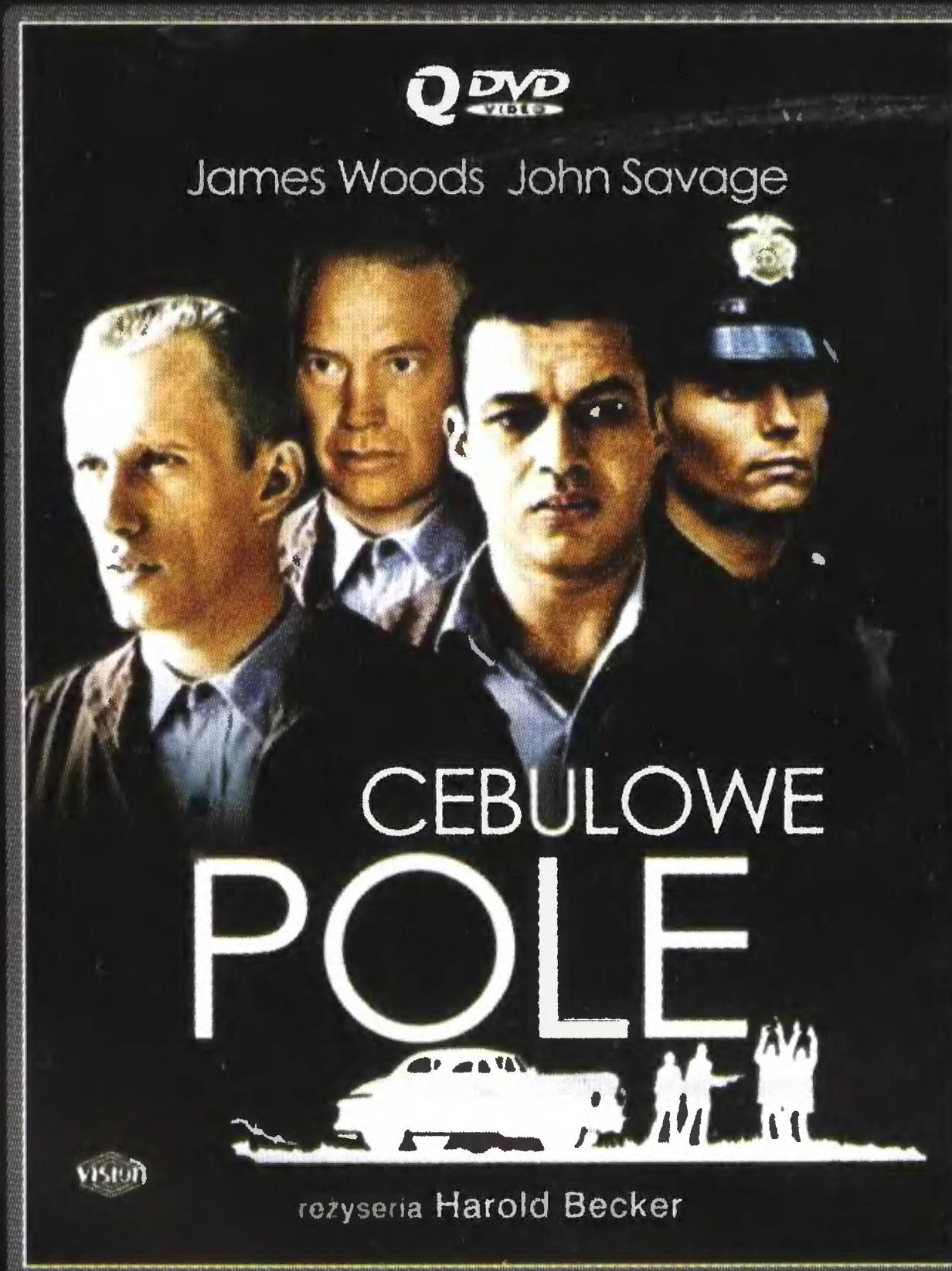
wstępny projekt okładki

Manhattan więzieniem przyszłości

Jest rok 1997. Świat stoi na skraju wojny atomowej. Manhattan jest największym na świecie więzieniem, za którego murami osadzeni stworzyli własne piekło. Prezydent USA, na skutek awarii samolotu ląduje na terenie więzienia i zostaje wzięty do niewoli. Snake Plissken był bohater wojenny i jeden z więźniów ma za zadanie jak najszybciej uwolnić głowę państwa z rąk przestępców. W zamian za to ma otrzymać wolność i oczyszczenie z zarzutów.

CEBULOWE POLE

Onion Field, sensacyjny, reżyseria: Harold Becker
występują: James Woods, John Savage

wstępny projekt okładki

psychopata na wolności

Oparty na faktach autentycznych mroczny thriller twórcy filmów „Kod Merkury”, „Malice”, „Morze miłości”. Niezrównoważony psychicznie były policjant Greg, uprowadza dwóch dawnych kolegów ze służby. Jednego z nich zabija. Wkrótce zostaje ujęty i postawiony przed sądem, gdzie wykorzystuje meandry amerykańskich procedur prawnych i wychodzi na wolność. Wtedy zaczyna się koszmar.

ZBRODNIĘ SERCA

Crimes of the Heart, komediodramat, reżyseria: Bruce Beresford
występują: Diane Keaton, Jessica Lange, Sissy Spacek

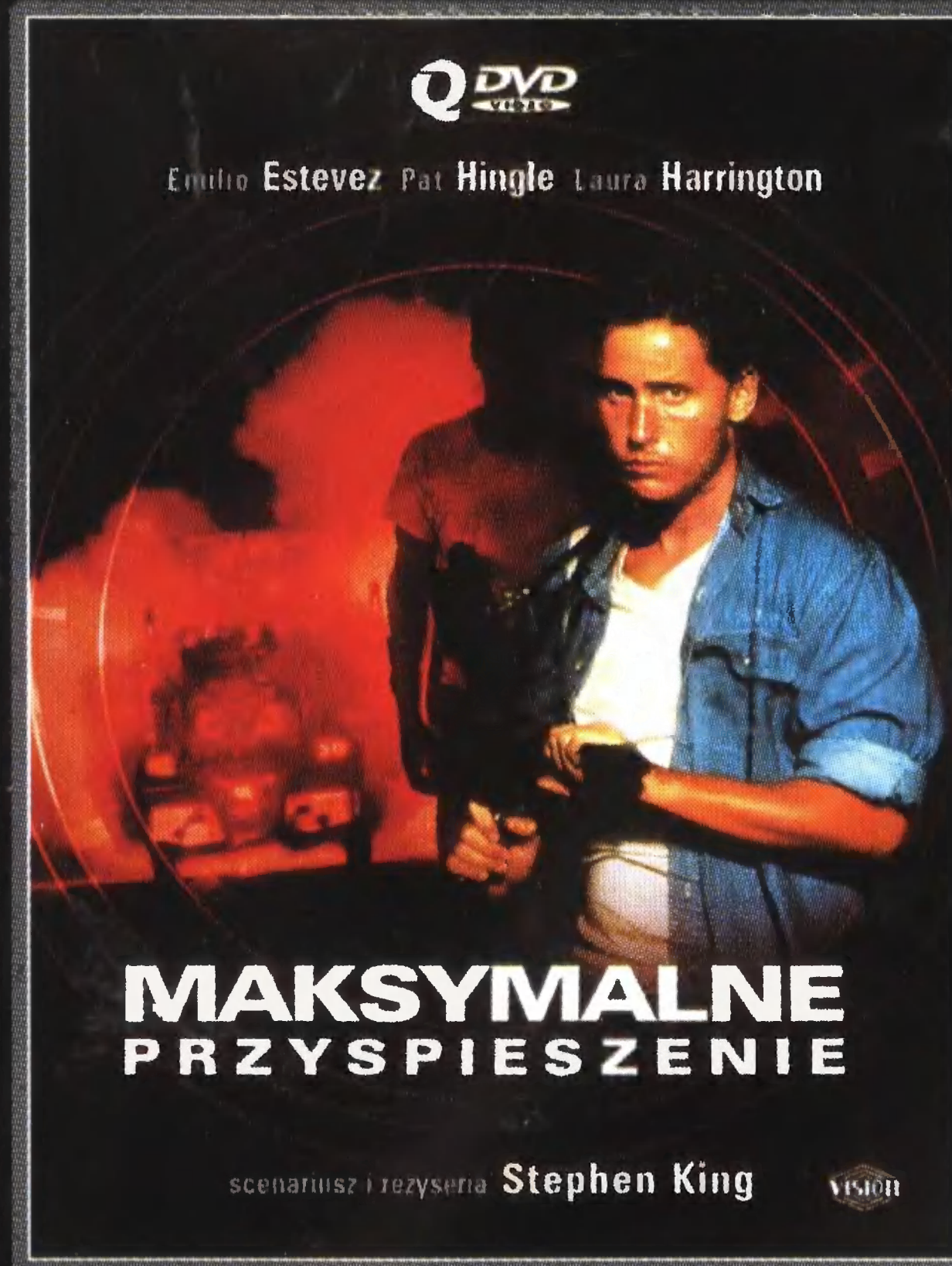
wstępny projekt okładki

trzy siostry i jeden niedoszły trup

Trzy siostry – Babe, Lenny i Meg spotykają się po latach, gdy najmłodsza z nich zostaje aresztowana za próbę zabicia męża. Najstarsza Lenny – kobieta stateczna i opanowana poświęciła się rodzinie, podczas gdy Meg wiedzie emocjonujący żywot w Hollywood. Spotkanie tak różnych osobowości wywołuje mnóstwo zabawnych sytuacji.

MAKSYMALNE PRZYSPIESZENIE

Maximum Overdrive, akcja sci-fi, reżyseria: Stephen King
występują: Emilio Estevez, Laura Harrington, J.C. Quinn

wstępny projekt okładki

przerażający Stephen King

Film Stephena Kinga. Krążąca wokół Ziemi kometa sprawia, że wszelkie urządzenia przestają działać i zwracają się przeciwko człowiekowi. Grupa ludzi znajduje schronienie w stacji przekątnikowej, która zostaje otoczona przez ciężarówki. Rozpoczyna się dramatyczna walka o przeżycie, z której nie każdy wyjdzie zwycięsko.

Club Q DVD VIDEO

WYJĄTKOWE NAGRODY! WŁĄCZ SIĘ DO GRY.

Szczegóły w pudełkach płyt QDVD oraz na stronie www.qdvd.interia.pl

NOWY CYFROWY OBRAZ I DŹWIĘK

FILM

INTERIA.PL
www.interia.pl

wprost

Radio PiN

VISION

KAZIMERSKA
NATURALNA WODA MINERALNA

W sprzedaży
od II połowy
kwietnia 2005

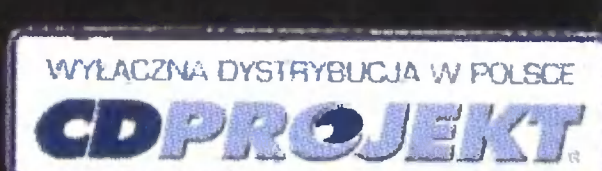
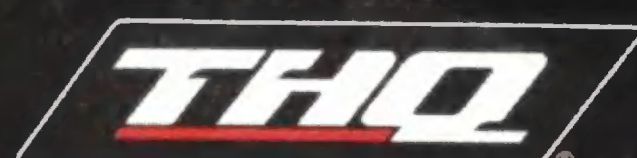
THE PUNISHER™

TO NIE ZEMSTA.
TO KARA!

Scan Vangis 2013 for www.retroreaders.makii.pl

3CD

Uwaga! Ze względu na wyjątkowo brutalny charakter gry przeznaczona jest ona tylko dla osób dorosłych.

PlayStation 2

© 2005 THQ Inc. MARVEL, The Punisher i wszystkie przedstawione podobizny są znakami handlowymi Marvel Characters, Inc. i zostały wykorzystane na zasadzie licencji. Copyright © 2005 Marvel Characters, Inc. Wszystkie prawa zastrzeżone. www.marvel.com. The Punisher jest produkowany na licencji Marvel Characters, Inc. Wyprodukowane przez Volition, Inc. THQ i poszczególne loga są znakami handlowymi i/lub zarejestrowanymi znakami handlowymi THQ Inc. Wszystkie prawa zastrzeżone. Wszystkie pozostałe znaki handlowe, loga i prawa autorskie są własnością ich prawnych właścicieli. „PlayStation” są zastrzeżonymi znakami handlowymi Sony Computer Entertainment Inc.